IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) THE MADRAS ELECTRICITY DUTY (AMENDMENT) BILL, 1964.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration of the Madras Legislative Assembly of the Madras Electricity Duty (Amendment) Bill, 1964.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ELECTRICITY DUTY (AMENDMENT) BILL, 1964

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

" That leave be granted for introduction of the Madras Electricity Duty (Amendment) Bill, 1964 "

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION) AMENDMENT BILL, 1964.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Electricity Duty (Amendment) Bill, 1964.

V.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION) AMENDMENT BILL, 1964.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1964 ".

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : : The Bill is introduced.

VI.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY AND MOTION DISAPPROVING THE FOOD POLICY OF THE MINISTRY—*cont.*

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram may now speak.

23rd October 1964]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானத்தை நேற்று நான் பிரேரேபித்து இருக்கிறேன். என்னுடைய தீர்மானம் அரசாங்கத்தினுடைய உணவுக் கொள்கையில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய தவறுகளைச் சுட்டிக் காண்பித்து அதற்காகக் கண்டனம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமுடையது. பார்லிமெண்டரி சம்பிரதாயத்தின்படி அமைச்சரவையின் மீது கொண்டு வந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானமாக இருந்தாலும், கண்டனத் தீர்மானமாக இருந்தாலும் இரண்டின் நோக்கமும் ஒன்றுதான். பலனும் ஒன்றுதான்.

நேற்றைய விவாதத்தில்கூட, மேலோங்கி நின்றது உணவுக் கொள்கை சம்பந்தமாகத்தான் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே என்றும் இல்லாத அளவுக்கு உணவு நிலை இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறபோது மக்களிடத்தில் கவலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தினிடத்தில் அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்கிறதுதான்.

பொதுவாக இந்தச் சபை மூன்று நம்பிக்கை இல்லை என்கிற தீர்மானமும், கண்டனத் தீர்மானமும் வந்திருக்கிறபோது என்னுடைய அபிப்பிராயம் எதிர்க்கட்சிகளுக்குள்ளே எவ்வளவு ஒற்றுமை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் கவனிப்பது முக்கியமான பிரச்சினை அல்ல. ஒற்றுமை இருப்பது சாத்தியமாகுமானால் ஒரே அமைப்பாக இருந்திருக்கும். தனித்தனியாக இருந்திருக்க வேண்டியதில்லை. அடிப்படைக் கருத்திலே வேற்றுமை இருப்பது காரணமாகத்தான் தனித் தனி எதிர்க்கட்சிகளாக இயங்குகின்றன. அதற்காக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததைப்பற்றி ஏளனம் செய்து திருப்தி அடைவதில் பலன் இல்லையென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நான் அரசாங்கத்தைக் கண்டித்தால் போதும் என்று நினைக்கலாம். உணவு தானிய வர்த்தகம் பூராவையும் அரசாங்கமே மேற்கொண்டு மொத்த வியாபாரம் பூராவையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என் கொள்கையாக இருக்கலாம். நகர்ப்புறங்களில் குடும்ப அடையாள சீட்டுக் கொடுத்து அரிசி விநியோகத்தை சீராக்க வேண்டும் என்று யோசனை சொல்லலாம்.

சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அடியோடு இது தவறு என்று சொல்லலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்களுக்கு எப்படியாவது இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்த அமைச்சரவை வெளியேற்றப்பட்டு வேறு அமைச்சரவை அமைந்தால் இன்றுள்ள பிரச்சினைகளுக்கும் பரிகாரம் ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். இவற்றில் எது தப்பு, எது சரி என்பதைப் பற்றிப் பிரச்சினை இல்லை. இப்படி மாறுபட்ட கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்சிகளுக்குள்ளே ஒற்றுமை இல்லையே என்று கேலி செய்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை. நூற்று மூப்பத்தெட்டு மெம்பர்களைக் கொண்ட ஒரே கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் கருத்து

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd October 1964

வேற்றுமை இல்லையா? அவர்களுக்குள் கட்சிக் கட்டுப்பாடு இருக்கலாம். கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும் கட்சி கட்டுப்பாடு உடையக்கூடாது என்கிற கருத்தைக் கொண்டவன்தான் நானும். ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கிற அவர்களுடைய அமைச்சரவை செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாது, செய்ய வேண்டாத பல காரியங்களில் ஈடுபடுகிறது என்பதன் காரணமாக அவர்களுக்குள்ளேயே பெரும் அளவுக்கு வேற்றுமை வளர்ந்துவிட்டிருக்கிறது என்றாலும், எதிர்க்கட்சியினர்களால் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுகிறபோது, கை தூக்கி அவையும் இந்த மந்திரி சபையைக் காப்பாற்றத்தான் வேண்டும். கொள்கை அளவிலாவது இந்த மந்திரி சபையை ஆதரித்துப் பேசியாக வேண்டும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நேற்று பேசிய கனம் விராபாகு பிள்ளை அவர்கள் மிக நல்ல முறையில் எதிர்க்கட்சியினர்களுக்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய முறையில் பேசுவதற்கு முயற்சித்தார்கள் அம்மாதிரி முயற்சி ஆளும் கட்சிப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களிடத்தில் வளருவதை நான் வரவேற்கிறேன். அது எங்களுக்கூட சிந்திக்கத் தூண்டியிருக்கும். "உங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருப்பது இந்த ஒரு நாள் ஒற்றுமை தானே" என்று எங்களைக் கேலி செய்யலாம். நிலையான ஒரு ஒற்றுமை ஏற்படாமல் இருப்பது அவர்களுடைய அதிருஷ்டம்தான். எப்படி இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியினர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தை எதிர்க்கின்றபோது ஆளும் கட்சியினர்களும்கூட ஓர் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் மணிக் கணக்கில் க்யூவில் நிற்கிறார்கள். அதை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அவர்களும் கூடச் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. அதேசமயம் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட க்யூ வரிசை இருந்தால் தான் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். (கனம் சபாநாயகர்:— எங்கே கேட்கிறார்கள்?) இங்கே கேட்டதாகச் சொல்லவில்லை. வெளியே கேட்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்திருந்தால் இங்கேயும் சொல்லியிருப்பார்களோ என்னவோ? நீண்ட க்யூ வரிசை இருப்பது சுபீட்சத்தின் அறிகுறி என்கிறார். இப்படி ஒரே கட்சிக்குள் அபிப்பிராய பேதம் இருப்பதைப்பற்றி அறிந்து ஆச்சரியப்படவேண்டுமே தவிர அடிப்படைக் கருத்திலே வேறுபாடு உள்ள எதிர்க்கட்சிக்குள் ஒரு ஒற்றுமை இல்லையே என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கது அல்ல. உணவு நெருக்கடி இருப்பதைக் குறித்து மக்களிடையே பீதியும் கவலையும் அதிகமாக இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இதை எவ்வாறு சமாளிப்பது என்பது குறித்து திட்டவட்டமான கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கும் அரசாங்கம் திரும்பாற்றி தீர்மானம் கொண்டு வடிக்க எடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்கும் எதிர்க்கட்சிகளிடையே ஒரு ஒற்றுமை ஏற்பட்டது என்றால் அது கேலி செய்வதற்குரிய விஷயமல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தீர்மானத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அப்படி இருக்க அவர் வந்து இவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவும்,

23rd October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அல்லது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய அவசியமும் என்ன என்று கேட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் வீரபாகு பிள்ளை அவர்கள் எந்தக் கட்சியைப் பேசுகிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கத்தின் இன்றைய கொள்கை என்ன? நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த பட்ஜட் உரையில் அந்தக் கொள்கையை விளக்கியிருக்கிறார். அதை வைத்துத்தான் நாங்கள் தீர்மானம் கொடுக்க முடியும், பேச முடியும். இந்த ஆண்டு பட்ஜட் உரையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள். வழக்கத்திற்கு மாறாக இந்த வருஷத்திய பட்ஜெட்டில் 'உணவு தானியக் கொள்கை' என்று கொள்கை விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். வழக்கமாகச் சொல்வது போல் உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பற்றித் தெளிவாகச் செல்லவில்லை; புள்ளி விவரம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் கொள்கையைப் பற்றி விளக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டு விளக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விளக்கி இருப்பது என்ன?

"It should suffice if by regulating the profit margins of traders we ensure that prices of foodgrains do not rise above a particular level. There is no need for Government to take over trading in foodgrains.".

என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். வியாபாரிகளுடைய லாபத்தை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ, வரையறுக்க முடியுமோ, குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் இதை விட விலைவாசி உயராது என்பது தெளிவு; ஆகவே, சர்க்காரே வியாபாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்பதை வெகு தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார். அனுதாபம் யார் மீது? குடியானவர்கள் மீது. "such a course of action may cause hardship to the farmers" சர்க்கார் உணவு தானியத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டால் அது குடியானவர்களுக்கு ரொம்ப ஆபத்தை உண்டாக்குமாம்; துன்பத்தைக் கொடுக்குமாம். ஆகவே, அதை வியாபாரிகளிடத்திலேயே விட்டு வைக்கும்; வியாபாரிகள் லாபம் பெறுவதற்குள்ள சந்தர்ப்பத்தைக் குறைத்து விலையை நிர்ணயம் செய்து விட்டால் பரிகாரம் ஏற்பட்டு விடும் என்ற கொள்கையைக் கூறினர். அவர்களுடைய லட்சியத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள் அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியம் . . .

"This Government owes its allegiance to the Congress ideology which has been summed up as one of democratic socialism at the recen tBhubaneswar Congress".

சமீபத்தில் புவனேசுவரத்தில் காங்கிரஸ் முடிவு செய்திருக்கிற ஜனநாயக சோஷலிசம் என்பது எங்களுடைய லட்சியம். அந்த லட்சியத்திற்கு நாங்கள் விஸ்வாசம் உடையவர்களாக இருப்போம் என்று இந்த மந்திரிசபை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமை இருக்கட்டும்; ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் உள்ள நிலைமை என்ன?

[திரு. மி. கலியாணசுந்தரம்] [23rd October 1964

இன்னும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அனுபவம் என்ன போதிக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பிரசங்கத்தைச் செய்த நேரத்தில் விலைவாசிப் புள்ளியின் அளவுகோல் என்ன? ஜூலை, ஆகஸ்டில் புள்ளி விவரம் என்ன? செப்டம்பர், அக்டோபர் புள்ளி விவரம் நான் பார்க்கவில்லை. அவர் பிரசங்கம் செய்த மாதத்தில் விலைவாசிப் புள்ளி 506. நான் லேட்டஸ்ட் கெஜட்டில் எடுத்த விவரப்படி விலைவாசிப் புள்ளி 583. இவ்வளவு வேகமாக விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? நல்ல வேளையாக இந்தப் புள்ளி விவரத்தையாவது கெஜட்டில் கொடுக்கிறார்கள். நான் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திலே இருந்து சொல்கிறேனே தவிர, கடைவீதியிலே நின்று கொண்டிருக்கிற மக்களின் நீண்ட க்யூவைப் பார்த்துச் சொல்லவில்லை. இப்போது விற்கக் கூடிய விலையை எடுத்துக் கணக்குப் பார்த்தால் விலைவாசி இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். வியாபாரிகளுக்கு எந்த வித இடையூறும் செய்யப் போவதில்லை என்று பகிரங்கப்படுத்திய பிறகு, அரசாங்கம் உணவு தானிய வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாது என்று கூறிய பிறகு அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கருணை காட்டினார்களா? இரக்கம் மிகுந்த முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சிக்கு இடையூறு தரக் கூடாது என்று அனுதாபம் காட்டினார்களா? அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்தார்களா? இதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் செய்து கொடுத்த வசதியெல்லாம், இன்னும் எவ்வளவு தூரம் ஆபத்தை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டுமோ அதை ஏற்படுத்தினார்கள். மக்களுடைய உணவுக்கு ஆபத்து உண்டாக்கக் கூடிய நெருக்கடி ஏற்பட்டு அந்த நெருக்கடி அரசாங்கத்திற்கு நெருக்கடியாக மூற்றக் காரணம் மொத்த வியாபாரிகள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது அவர்கள் வேண்டுமென்றால் மறுக்கலாம். 'வியாபாரிகளை நம்பினால் அபாயகரமாக இருக்கிறது; வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள்' என்று அமைச்சர் அவர்களே இப்போது கோபப்பட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டு இப்போது அவர்கள் மேல் கோபிப்பதால் என்ன பயன்? இது வியாபாரிகளைப் பார்த்து 'நான் நோகாமல் அடிக்கிறேன், நீங்கள் ஓயாமல் அழுங்கள்' என்று சொல்வதைப் போல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து நிலைமை இப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களா? இந்த உணவு தானிய நெருக்கடியானது சுலபத்தில் தீர்க்கக் கூடியது அல்ல என்பதையும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்கள். மந்திரி சபையைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் கூட அவசரப்பட்டு இது இன்றைக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடியாகச் சொல்லவில்லை. இது இன்றைக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடி அல்ல. இந்த ஒரு ராஜ்ய சர்க்கார் மட்டும் முயற்சி எடுத்துத் தீர்த்து விடக் கூடியதும் அல்ல.

23rd October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மத்திய அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கம், அண்டையில் இருக்கக் கூடிய மாகாண அரசாங்கங்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகச் சேர்ந்து இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம் என்ற உயர்ந்த எண்ணத்தோடு, கட்சிப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல் மக்களுடைய தேசியப் பிரச்சினையாகக் கருதி அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எந்தக் கட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்ற பிரச்சினை இல்லை. இன்றைக்கு மக்கள் கோபம் பூராவும் அமைச்சர்கள் பேரிலேதான் வருகிறது. நகர்ப் புறத்தில் மட்டு மல்ல; கிராமப்புறத்திலும், புஞ்சை தானியம் கூட உணவுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒருபடி கேழ்வரகு ஒரு ரூபாய்; ஒரு படி சோளம் ஒரு ரூபாய்; என்ற நிலைமையிலேயே விற்கப்படுகிறது. அரிசி விலையைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டியதே இல்லை. இப்போது கலெக்டர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், 'உணவு தானிய விலை நிர்ணயிப்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்; எப்படியாவது அரிசி விற்றால் போதும்; 1 ரூபாய் 17 பைசாவோ அல்லது 1 ரூபாய் 75 பைசாவோ விற்றால் போதும்' என்று சொல்கிறார்கள். அத்த முறையில் அவர்கள் கண்டும் காணாதது போல் விலைக் கட்டுப்பாட்டை அமல் நடத்தாது இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் 'லெவ்' போட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அமல் நடத்த முடிந்ததா? அமல் நடத்த முடியாத உத்தரவைப் போட்டு அமல் நடத்தச் சொன்னார்கள். லிட்டர் அளவையில் அளக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றிக் கூட இப்போது கவனிப்பதில்லை. அதிகாரிகள் அதைக் கூட வற்புறுத்துவது இல்லை. இப்போதுள்ள நிலைமை என்ன, அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்கு யாராவது விற்கிறார்களா? எந்த விலைக்கு விற்றாலும் பரவாயில்லை, அரிசி வெளியில் கிடைத்தால் போதும் என்று தான் அதிகாரிகளும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்க உத்தரவை அமல் நடத்துவதில் அவ்வளவு கவனமாக இல்லை. அமல் நடத்தவும் முடியவில்லை. அமல் நடத்த முடியாத சட்டத்தைதான் அரசாங்கம் போட்டு வைத்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமும் நிறைவேறாமல் விலையையும் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் தவிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரிசி கிடைப்பது என்பது அரிதாகிவிட்டது. மொத்த வியாபாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்க விலையிலிருந்து ஒரு மூட்டைக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து அல்லது ஆறு ரூபாய் கூடுதலாக இருந்தால்தான் எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையினால் இன்றைக்கு மொத்த வியாபாரிகளின் கை மேலோங்கி நிற்கிறது. இந்த நிலைமை இருப்பது வரையிலும் பரிகாரம் காண்பது இயலாத காரியம். முடியாத காரியத்தை முரட்டு தைரியத்தோடு கொண்டு வர வேண்டாம் என்று தான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகத் திறமைசாலி தான், அதில் சந்தேகமேயில்லை. அவர்களுடைய திறமையைப் பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. நேற்றுப் பேசிய கனம் மதியழகன் அவர்கள் இந்த மந்திரிசபை திறமையற்றது என்று சொன்

னர்கள். இவர்களுக்கு ஏதோ திறமை குறைவு இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சர்களைவிட வேறு திறமையானவர்கள் வந்துவிடுவார்கள் என்று மதியழகன் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்று நான் எண்ணவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகத் திறமைசாலிதான். அதே போன்றுதான் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் மிகத் திறமை சாலிதான், போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல திறமைசாலி தான், அவர் மிக அடக்கமாகவும் ஒடுக்கமாகவும் இருந்தாலும் நாட்டு மக்களுடைய பிரச்னையைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவர்களுக்கு நாட்டுமக்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்று நான் சொல்லவரவில்லை. கனம் மதியழகன் அவர்கள் ஏதோ இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களின் கையில் நாற்காலி வந்துவிட்டால் எல்லாப் பிரச்னைகளையும் தீர்த்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அவ்வளவு சீக்கிரமாக இதைத் தீர்த்துவிட முடியாது. முக்கியமாக இருக்கின்ற கொள்கை சரியல்ல என்பதைத்தான் நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதை மாற்றிக்கொள்ளாமல் எந்த பொருளாதார நிபுணர் நிதி அமைச்சராக வந்தாலும் இதே நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கும். நம்முடைய உணவு அமைச்சரைப் பொறுத்த அளவில் அவருக்கு உணவுப் பிரச்னையைப்பற்றி அவ்வளவு கவலைப்பட வேண்டிய தேவையே யில்லை. அவர்களுடைய . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினருடைய நேரம் (டைம்) போய்க்கொண்டிருக்கிறது. .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நான் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். எனக்கு குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: இப்படி எல்லோரும் நேரம் கூடுதலாக வேண்டும் என்று கேட்டால் சபாநாயகர் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. அனுமதித்த நேரத்திற்குள் பேச்சை முடித்துக்கொள்வது தான் நல்லது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அமைச்சர்களைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோரும் திறமைசாலிகள் தான். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தனித் திறமைசாலி, அவர்களுக்குக் கைவலி எற்பட்டிருந்த நேரத்தில், ஆசுபத்திரியில் இருந்து கொண்டு ஒரு கையிலேயே வந்த கடிதங்களுக்கெல்லாம் பதில் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தவிதமான திறமை இருப்பதினால் மட்டும் நமது உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்த்துவிடமுடியாது. போட்டிருக்கின்ற கொள்கை சரியான முறையில் அமல் நடத்தப் படுகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு போட்டிருக்கின்ற கொள்கை சரியான கொள்கையாக இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இன்றுள்ள கொள்கை மொத்த வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்குச் சாதகமான கொள்கையாக இருக்கிறது.

23rd October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பணம் படைத்தவர்களுக்கு பதுக்கி வைத்துக்கொள்வதற்கு சாதக மாக இருக்கக்கூடிய கொள்கை. பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தங்களை நல்ல முறையில் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கான கொள்கை. இப் படிப்பட்ட நிலைமையில் போட்டிருக்கின்ற கொள்கையை அமல் நடத்த முடியாமல் முரட்டு தைரியத்தோடு இருந்தால் பிரச் னையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. இவ்விதம் இருந்து கொண்டிருப் பதின் விளைவு தான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதும், அரிசி கிடைப்பதற்கு ஏற்பட்டிருக் கின்ற கஷ்டமான நிலைமையும் என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். இதற்குப் பொறுப்பு இந்த ராஜ்யம் மட்டும் என்று கூறிவிட முடியாது. இதற்கு ஒரு ராஜ்யம் மட்டும் பொறுப்பல்ல.

"The evolution of food policy on these lines for the country as a whole is primarily the responsibility of the Government of India".

அதிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லிவிட்டார்கள். இவர்கள் வைத்திருக்கின்ற உணவுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையையும் வகுக்க வேண்டும் என்று வேறு கேட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வகுத் திருக்கின்ற கொள்கையை அவர்களும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று ஏன் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கத் திற்கு எதிராக மக்களைத் தூண்டிவிடக்கூடிய கொள்கையாக இருக் கிறது, எப்போதுமே உணவுப்பஞ்சம் ஏற்பட்டபோதுதான் எல்லா நாட்டிலும் குழப்பமும் புரட்சியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். சொட்டி வேண்டும் என்று தான் 'ஸார்' (ஜார்) மன்னனை நோக்கிப் ரஷ்ய மக்கள் திரண்டெழுந்தார்கள். கிரெம் லின் மாளிகையை நோக்கிப் புறப்பட்ட அந்த ரஷ்ய மக்களை ஜார் மன்னனால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. கிரெம்லின் மாளிகையை யும் காப்பாற்ற முடியவில்லை. உணவு நெருக்கடியின் காரணமாகத் தான் நாட்டில் புரட்சிகளும் போராட்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்பதை அரசினர் உணரவேண்டும். இங்கு மட்டுமல்ல மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையே சரியில்லாமல் இருப்பதின் காரண மாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங் கத்தில் உணவு அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய உணவு அமைச்சர் அவர்களும் மிகத் திறமைசாலிதான். அவர்கள் 18 மணி நேரம் 20 மணி நேரம் வேலை செய்யக்கூடியவர் என்பது தெரிந்ததே. அவர் இந்த ராஜ்யத்திலும் அமைச்சராக இருந்து நல்ல அனுபவம் பெற் றிருக்கிறார். இவ்வளவு அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருந்தும் பத்து வருடங்களாக ஏன் இந்த உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடிய வில்லை? இதை அரசினர் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1953-லிருந்து கண்ட்ரோலை எடுத்துவிட்டார்கள். அன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்த உணவு அமைச்சர் திரு. சித்வாய் அவர் களும் இங்கு முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி அவர்களும் சேர்ந்து செய்த வினைதான் இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd October 1964

டிருக்கிறது. அன்றைக்கே நாங்கள் சபையில் இதைப்பற்றி எச்சரித்தோம். அன்றைய தினம் பிரிட்டிஷார் அக்கிரமமான பல கொள்கைகளை வைத்திருந்தார்கள். கனம் நல்லசிவம் அவர்கள் கூறியது போல் மக்களுடைய ஆத்திரத்தைத் திருப்புகின்ற வகையில்தான் அன்றைக்கு அரசியல் சூதாட்டம் என்று கூட சொல்லலாம். அந்த முறையில் அன்றைக்கு நடந்தது. அன்றைக்கு 'டீக் கன்ட்ரோல்' கொண்டு வந்தது தான் அரசியல் ஸ்டன்ட் என்று சொல்லலாம். கொண்டு வந்தும் கூட நிலைமை ஏதாவது திரும்பியதா என்று பார்த்தால் மேலும் நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டுதான் போவதை அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான அரசியல் வாதிகள் என்றால் நாட்டுக்காக நாட்டு மக்களுக்காக திட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். தங்களுடைய பதவி காலத்திற்கு மட்டும் திட்டம் கொண்டு வந்தால் போதாது. தங்கள் கட்சியின் பதவி காலத்திற்கு மட்டும் திட்டம் கொண்டு வந்தால் போதாது. தங்கள் தலைமுறையினருக்கு மட்டும் அல்ல, தங்களுக்குப் பின்னால் வருகின்ற ஒரு தலைமுறை அல்ல, இரண்டு தலைமுறை அல்ல, பல தலைமுறைகளுக்கு உதவக்கூடிய திட்டத்தைப் போட வேண்டும். அதுதான் உண்மையான அரசியல் வாதிகள் செய்யக்கூடிய சேவையாக இருக்க முடியும். அப்படிப் பட்டவர்களுக்குத்தான் நாட்டுப்பற்று அரசியல் பற்று இருக்க முடியும். அதல்லாமல் ஏதோ காலத்திற்கு தகுந்த படி திட்டத்தைப் போட்டுக்கொண்டு மாற்றிக்கொண்டிருந்தால், அது வெறும் அரசியல் ஸ்டன்ட் என்றுதான் சொல்ல முடியும் மொத்தமாக நாட்டு மக்களுக்காக திட்டங்களைப் போட வேண்டும் என்பதைத்தான் நாங்கள் ஏழு வருட காலமாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். விலைவாசி உயர்வுக்கும் சோஷியலிஸத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களை நியாயமான முறையில் விநியோகிக்கவேண்டும் என்பது ஜனநாயக ஆட்சியில் அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய ஒரு கடமை. அதைச் செய்யத் தவறினால் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டுதான் போகும். அந்த முறையில் தான் இப்போது அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரிசிப் பிரச்னை என்பது இன்று நேற்று ஏற்பட்டது அல்ல இந்த ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கும்

9-30 a.m. பிரச்னையும் அல்ல, கடந்த பத்து வருட காலமாக அரசாங்கத்தின் தவறான கொள்கை, தவறான போக்கு இவைகளின் காரணமாக இந்த உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியாமல் விலைவாசி உயர்வும் தட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய அதிருப்தியும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாமா என்று சிந்திக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், பத்து வருட காலத்தில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்து வருட காலமாக தேசம் பூராவும் ஐந்து கோடி டன் உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டது. அதன்படி உற்பத்தியும் பெருகியிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 38 லட்சம் டன் உற்பத்தி

9-30 a.m.

இருக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்டது. அது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 44 லட்சம் டன்னை அதிகரித்தது. அமைச்சர்கள் தொடர்ந்து சொன்ன கதைகள் இன்னும் ஞாபகத்தில் தான் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் இன்னும் மறக்கவில்லே. இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் என்ன கூறினர்கள்? 12 லட்சம் டன் அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கூறினர்கள். அப்புறம் ஏதோ தவறுகள் ஏற்பட்டு விட்டன, அதனால் 12 லட்சம் முடியவில்லே, 9 லட்சம் கிடைத்தது என்று சொன்னர்கள். முதலில் இருந்த 44 லட்சம் டன்னோடு இந்த 9 லட்சத்தையும் சேர்த்தால் மொத்தம் 53 லட்சம் டன் ஆகிறது. எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்வதற்கு நாம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம்? நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட 3 லட்சம் குறைவாகக் கிடைத்தது என்று சொன்னாலும், அதிகரித்து இருக்கிறது. அது தானே உண்மை? மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்கு என்ன சொன்னர்கள்? 17 லட்சம் டன் அதிகரிக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டார்கள். அதாவது 70 லட்சம் டன் நம் திட்ட இலக்கு, திட்ட இறுதி ஆண்டில் அந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, சென்ற ஆண்டு நம் முதல் அமைச்சர் பேசியது 2 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்று கூறினர்கள். அதற்கு என்ன அர்த்தம்? 53 லட்சம் டன்னோடு இந்த 2 லட்சம் டன்னும் சேர்ந்து 55 லட்சம் டன் உணவு தானியம் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்று தானே அர்த்தம்? 43 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆன காலத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு எத்தனை படி அரிசி என்று கேட்ட நிலேமை போய் இன்றைக்கு 53 லட்சம் டன் அல்லது 55 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆகும்போது ஒரு படி அரிசி எத்தனை ரூபாய் என்று ஜனங்கள் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள் என்றால், என்ன உங்கள் திட்டம் என்று திட்டத்தைக் கேவலப் படுத்தும் அளவுக்குக் கொள்கையைக் கேவலப்படுத்தும் நிலேமைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே. திட்டத்தைக் கேவலப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் சுதந்திரா கட்சியை விட காங்கிரஸ் கட்சிக்கே எண்ணம் இருக்குமோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. விலே இப்படி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது அல்லாமல் அரிசி பதுங்கி விடுகிறது. பதுங்கிய அரிசியைக் கண்டுபிடிக்க எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? ஒரு ராஜ்யத்தை மட்டும் குறை சொன்னால் என்ன செய்வது என்று சொல்லலாம். மத்திய அமைச்சர்களெல்லாம் ராஜ்ய சர்க்கார் மீது பழியைப் போடுகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் அமைச்சர்கள் மத்திய சர்க்கார் மீது பழியைப் போடுகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார்களும், மத்திய சர்க்காரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் பழியைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்காரிலும் மத்திய சர்க்காரிலும் வேறு வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்களா? ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒரே கொள்கை உடையவர்கள், ஒரே திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற நிதி அமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? மூன்று அவசியமான பண்டங்கள், உண்பதற்கு உணவு, உடுப்பதற்கு உடை, இருப்பதற்கு இடம் எல்லா மக்களுக்கும் கொடுப்பது

தான் எங்களுடைய லட்சியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் இவைகளை மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கையைப் பிடித்தார்கள்? அவைகளைக் கொடுப்பதற்கான அதிகாரம் இல்லையா? தொழிலாளி உழைக்க மாட்டேன் என்று சொன்னானா? அல்லது விவசாயிகள் உழைக்க மாட்டேன் என்று சொன்னார்களா? அல்லது மக்கள் ஏதாவது இடைஞ்சலாக இருந்தார்களா? அல்லது எதிர்க் கட்சி ஏதாவது இடைஞ்சலாக இருக்கிறதா? 17 வருஷத் தலைமை, ஒரே தலைமை, ஒரே கட்சி, ஒரே கொள்கை தொடர்ந்து இருக்கும் பாக்கியம் யாருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது? என் சொன்னதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை? பதினேழு வருஷங்களுக்குப் பின் ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? அங்கு அவர்கள் அப்படி பேசவேண்டியது. நம் ராஜ்யத்திலிருந்து சென்ற உணவு அமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறார் "Either I will break profiteering orprofiteering will break me." வியாபாரிகளோடு சவால் விட்டார். ஒன்று நான் கொள்ளை லாபத்தை உடைத்து எறிகின்றேன், அல்லது கொள்ளை லாபம் என்னை உடைத்து எறியட்டும் என்று வீரத்தோடு, இராணுவ பாஷையில் பேசினார். ஆனால் இன்று வரையில் அவரும் உடையவில்லை, கொள்ளை லாபமும் உடையவில்லை. என் இந்த ஸ்தம்பிப்பு? இந்த நிலைமை இருக்கும் வரையில் அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. இதை அரசியல் பிரச்னை என்று நினைக்காதீர்கள். இதில் ஒன்றும் அத்தகைய தத்துவார்த்தம் இல்லை. உற்பத்தி பெருகினாலும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை இடையில் இருக்கிறவர்கள் தட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். வர்த்தகத்தை எதிர்ப்பதாகச் சிலர் சொல்லலாம். நேற்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் வீரபாகு அவர்கள்கூட வியாபாரிகளை எதிர்க்கிறேன் என்ற எண்ணத்தில் பேசினார். வியாபாரம் ஓரளவுக்கு சில்லரை வியாபாரிகள் மூலம் நடந்துதான் ஆகவேண்டும். எந்த வியாபாரத்தை எதிர்க்கிறோம்? மூன்று சீட்டு காம்ப்ளிங் இருக்கிறது. அந்த காம்ப்ளிங்கில் ஈடுபட்டவர்களைப் பிடித்து சிறையில் அடைக்கிறோம். அதற்கு இன்றைக்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அத்தகைய காம்ப்ளிங்கினால் அவர்களுக்குத்தான் நஷ்டம். ஆனால் இந்த காம்ப்ளிங் சமுதாயத்தையே பணயமாக வைத்து ஆடக் கூடிய சூதாட்டமாக இருக்கிறது. ரிஸர்வ் பாங்க் அறிக்கையை எடுத்துப் பாருங்கள். மார்ச், ஏப்ரல், மே இப்படி ஒவ்வொரு மாதமும் படிப்படியாக அரிசியின் மேலே, உணவு தானியத்தின் மேலே கொடுக்கப்படும் அட்வான்ஸ் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஃபிப்ரவரி மாதம் 126 கோடி ரூபாய்; ஏப்ரல் மாதத்தில் 140 கோடி ரூபாய். ஏன் இவ்வளவு கடன் கொடுக்க வேண்டும்? ஏன் இத்தனை லட்சம் கூடியது? இன்னும் கணக்குகளை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் அதற்கெல்லாம் நேரம் ஆகுமே என்று சொல்லவில்லை . . .

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please finish his speech by 9-45 a.m.

23rd October 1964]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஆகையால், இப்படிக் கடன் கொடுப்பதில் அந்தக் கடனை யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்வதற்குக் கொடுத்தால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குக் கொடுத்தால் அதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்க பொருள்கள் மேல் கடன் கொடுப்பது வர்த்தகச் சூதாட்டத்திற்கு இடம் கொடுப்பதாக ஆகாதா? சாதாரண சூதாட்டம் அல்லாமல் சமுதாயத்தையே பணயம் வைக்கும் சூதாட்டத்தை ஆதரிக்கலாமா? அதற்கு இடம் கொடுக்கலாமா? விலை குறையும்போது அதற்கு நியாயமான விலை வைத்து விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் உணவுப் பொருள்களை வாங்கலாம். விலை ஏறும்போது குறைந்த விலையில் மக்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அதனால் உபயோகப்படுத்துகின்றவர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் அதனால் உற்சாகம் ஏற்படும். மொத்த வியாபாரம் அரசாங்கத்தின் கையிலே, மத்திய அரசாங்க மானாலும், மாநில அரசாங்கமானாலும், அரசாங்கத்தின் கையிலே இருந்தால் தான் ஒழுங்காகச் செய்ய முடியும். அப்படிக்கில்லாமல் வியாபாரிகளிடத்தில் விட்டு விட்டு, விலையை நிர்ணயிக்கிறேன் என்று சொன்னால் அராஜகத்தில், குழப்பத்தில் தான் கொண்டு போய் விடும். இந்தக் கொள்கையைத்தான் நமது அமைச்சர் அவை அனுஷ்டிக்கிறது. இதைத் தான் நிறுத்தவேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அரைக் கிணறு தாண்டுகிறேன் என்று சொன்னால் சரியாகுமா? அது முடியுமா? அந்தக் கொள்கையைத் தான் நான் நிராகரிக்கிறேன். அத்தியாவசியமான மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வினியோகம் செய்வதை யார் வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் செய்யட்டும், சில்லரை வியாபாரிகள் செய்யட்டும், பொது மக்கள் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று செய்யட்டும். தொழிற்சாலைகளிலுள்ள கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் இருக்கின்றன, அவர்கள் செய்யட்டும். இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று தவறு ஏற்படாமல் வினியோகம் செய்வது சாத்தியம். இப்போது அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்கிறது. பூராவும் கொள்முதல் செய்தால் பரவாயில்லை. அறைகுறையாகச் செய்து ஒரு பகுதி உற்பத்தியாளர்களிடத்திலும், வியாபாரிகள் கையிலும் விட்டு, கொஞ்சத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மக்களுக்குக் கொடுப்பதால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படுகிறது? எல்லா ஜில்லாக்களிலிருந்தும் என்ன புகார் வருகிறது? க்யூ வரிசையில் நின்றும் கடைசியில் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இல்லை. யார் யாரோ வாங்கி விற்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 8 மணி நேரம் வேலை செய்து கிடைக்கும் ஊதியத்தை விட இரண்டு மணி நேரம் இதில் ஈடுபட்டு விற்பதில் அதிகலாபம் வருகிறது. அவர்கள் போய் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்று லாபம் செய்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அன்றைக்கு ஒப்புக்கொண்டார்கள். அன்றைக்கு என்ன சொன்னார்கள்? பற்றாக்குறை அல்ல காரணம் என்று சொல்லி, அதனால் பதுக்கல் இருக்கிறது என்ற அர்த்தம் அல்ல, பதுக்கல் இல்லை

என்றும் அர்த்தம் இல்லே என்று அவர்கள் பதுக்கல் இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளச் சங்கடப்பட்டு அந்த முறையில் சொன்னர்கள். வினியோகத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். வினியோகத்தில் கோளாறு இருந்தால் அதற்கு யார் பொறுப்பாவி? அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லே? அந்த அதிகாரத்தை துணிந்து, தைரியத்தோடு செலுத்தி ஆட்சி நடத்தக் கூடாதா? இன்றைக்கு இந்த நிலே என் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஆட்சி நடத்துகிறர்களே என்ற பொருமை எனக்கு இல்லே. வினியோகத்தில் இருக்கிற கோளாறுகளே எப்படி நீக்க முடியும் என்று நினைத்து அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டாமா? அடையாள கார்டுகளாவது கொடுக்கப்பட்டு 15 நாட்களுக்கு இவ்வளவு அரிசி என்று நிர்ணயித்து, பூராவும் ஆரம்பத்தில் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், இன்னும் மூன்று மாதங்களில் இவ்வளவு அதிகம் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி இருக்குமானல் மக்களுக்கு இந்தக் கவலே, இந்த ஆதங்கம் இராது. அடையாளக் கார்டுகள் மூலம் வினியோகிக்க வேண்டிய எற்பாடுகளேச் செய்யலாம். சாத்தியமான அளவுக்கு ரேஷன் கடைகளேத் திறந்து, சாத்தியமான அளவுக்கு சில்லரை வியாபாரிகளேப் பயன்படுத்தி, சாத்தியமான அளவுக்கு தொழிற்சங்கங்கள் முதலிய வற்றின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, விருப்பு வெறுப்பின்றி வினியோகத்தைச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்ற வலியுறுத்திக் கூறத் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை, கண்டிக்கும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். அவர்கள் கொள்கை கண்டிக்கத் தக்கது, நிராகரிக்கப்பட வேண்டியது, நாட்டுக்கு அபாயமானது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூறியிருக்கக் கூடிய கொள்கையைத்தான் நிராகரிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் மனதில் கொண்டிருக்கிற, நேற்று கனம் அங்கத்தினர் வீரபாகு அவர்கள் சொன்னமாதிரி, அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கார்டு கொடுக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை நிராகரிக்கவில்லே. மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்டேட் டிரேடிங்கில் எடுத்துக்கொண்டு, வினியோகத்தை அரசாங்கம் முறையாகச் செய்ய ரேஷன் என்று சொன்னுல் கூட அதைக் கொண்டு வருவதற்குத் தயங்கவேண்டாம். மக்களே ரேஷன் வந்தாலும் தேவலே என்று நினேக்கும் நிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 10 வருஷம் ஆனுலும் நம் நாட்டிலே உணவுப் பிரச்னே கவலேக்கிடமாகத்தான் இருக்கப் போகிறது. அதில் ஒரு பெரும் பிரச்னே இருக்கலாம். நமக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லே. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அந்தப் பிரச்னே தீர்க்கப்படவில்லே. இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குள் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையும் இல்லே. இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து முன்வருவோம். எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு எடுத்தால் எல்லாக் கட்சிகளும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வதற்குத் தயார். பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான பிரசாரம் செய்வதற்கு, அதற்கான தயாரிப்புகள் செய்வதற்கு என்னுடைய கட்சி சார்பி

லே நான் உறுதி கொடுக்கமுடியும், அதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இதற்கு சாதகமாக மக்கள் மனப்பான்மையை திருப்ப, நாட்டில் சூழ்நிலையை உருவாக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தயார். இந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்னையை அணுக வேண்டும். இதையும் ஒரு அரசியல் பிரச்னையாகக் கருதக்கூடாது. சபையில் பேசி வாக்கு வன்மையினால் சமாளித்துவிடலாம். வாக்கு வன்மையிருந்தால், வாய் ஜாலம் இருந்தால் எங்கும் கொஞ்சம் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். வாக்கு ஜாலத்தினால் கொஞ்சம் பலன் இருக்கிறது. வாய் ஜாலத்திற்கு கொஞ்சம் செல்வாக்கு இருக்கலாம். ஆனால், அந்தச் செல்வாக்கு கொஞ்ச நாட்களுக்குத்தான் இருக்கும். வாய் ஜாலத்தினால் மட்டும், அதிக நாட்களுக்கு ஏமாற்ற முடியாது. (ஒரு அங்கத்தினர் : ஏமாந்தவர்கள் யார்) யார் என்று நான் சொல்லவில்லை. பேச்சுத் திறமை வேண்டும், கொள்கையின் மேன்மையும் வேண்டும். கொள்கையும் இருக்கவேண்டும், திட்டமும் இருக்கவேண்டும், பேச்சுத் திறமையும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாட்டு மக்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும். மக்கள் எதிலிருந்து திருப்தி அடைய முடியும்? திட்டங்களைத் தீட்டி, திட்டங்களுடைய பலன் சாதாரண தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் வீட்டிலே தெரியவேண்டும். பணக்காரர்கள் வீட்டிலே தெரிந்தால் போதாது. பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகும் முறையில் உங்கள் விலைவாசிக் கொள்கை இருக்கிறது. பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக்கக்கூடிய முறையில் உங்கள் உணவு தானிய விநியோகக் கொள்கை இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் தொழிலாளிகள்; 8 மணி நேரம், 10 மணி நேரம் உழைக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் இவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் உங்கள் கொள்கை அமையவில்லை. இதுதான் ஜனநாயகமா, இதுதான் சோஷலிஸமா என்று மக்கள் கேட்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஜனநாயகம் என்றால் ஐந்து வருடத்திற்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடத்திவிட்டால் மட்டும் போதாது. சட்டம் இருக்கிறது, பார்லிமெண்டு இருக்கிறது, சட்டசபை இருக்கிறது என்று சொன்னால் மட்டும் ஜனநாயகம் ஆகிவிடுமா? மெஜாரிடியாக இருக்கக்கூடியவர்கள், தொழிலாளர்கள், அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் போன்ற நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், விவசாயிகள், சில்லரை வியாபாரிகள் ஆகியோர்கள்தான் மெஜாரிடியாக இருக்கக்கூடிய மக்கள், அமைச்சர்களுடைய திட்டத்தின் பலனை அடைந்து, திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்களா? மெஜாரிடியாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிருப்தியை அளிக்கக்கூடிய வகையில்தான் இருக்கிறது உங்களுடைய கொள்கை. ஜனநாயகம் என்று சொன்னால், வோட்டுரிமை மட்டும் வழங்கி விட்டால் போதாது. உண்ணுவதற்கு உணவு, உடுப்பதற்கு உடை, குடியிருப்பதற்கு வீடு, கல்வி, ஆரோக்கியம் ஆகிய ஐந்து வசதிகளும் உள்நாட்டுப் பஞ்சசீலம் போன்றவை, மக்களுக்குள்ள அத்தியாவசியமான தேவைகள். வெளிநாட்டுக் கொள்கையில், பஞ்சசீலக் கொள்கையை அனுஷ்டிப்பதுபோல், உள்நாட்டுக் கொள்கையில் இதைப் பஞ்சசீலக்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd October 1964

கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அமுல் நடத்தவேண்டும். வெளி நாட்டுப் பஞ்சசீலக் கொள்கையை யாருக்கும் பயப்பட்டு விட்டு விடமாட்டோம் என்று உறுதியாக கடைப்பிடித்துக் கொண்டி ருப்பதுபோல், வியாபாரிகளுக்கு ஆத்திரம் வந்தாலும் சரி, நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஆத்திரம் வந்தாலும் சரி, இந்த ஐந்து பெரும் கோட்பாடுகளை, மக்களுக்கு உண்ண உணவு, உடை, குடியிருக்க வீடு, கல்வி, ஆரோக்கியம் ஆகியவைகளுக்கு வழி செய்யக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். இவை இல்லாமல் ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுதான் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். உண்மையான ஜன நாயகமாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் உண்மையான ஜனநாயகத்திற்கும், சோஷலிஸத்திற்கும் வழி கோலும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்தியை எப்படி பெருக்குவது, உணவு உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்குவது, அதிலும் என்னென்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் விரிவாகப் பேசவில்லை, எனக்கு நேரம் குறைவாக இருக்கக்கூடிய காரணத் தினால். விவசாய அபிவிருத்திக்காக எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக் கைகள் எவ்வளவு பற்றாக்குறை என்பதற்கு விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் மௌனம் சாதித்திருப்பதே போதுமான எடுத்துக் காட்டு என்று நினைக்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இடைக்கால பரிசீலனையில் 17 லட்சம் டன் என்று போட்டிருக் கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு அடைந்தோம் என்பதைப்பற்றி மௌனம்தான் இருக்கிறது. விவசாய உற்பத் தியைப் பெருக்குவதற்கு சாதாரணமாக உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும். இது வரைக்கும் உணவுப் பஞ்சம் என்பது நகர்புறத்தில்தான் இருந்து வந்தது. கடந்த 6 மாதங்களாக கிராமத்தில் உழைக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் உணவு தானியம் அரிதாகி விட்டது. நகர்ப்புறங்களில் தான் பண்டகசாலைகள், ரேஷன் ஷாப்புகள், ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்புகள் ஆகியவைகள் இருக் கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் உணவு தானிய நெருக்கடி முற்றிவருகிறது. தைரியமாக நான் கூறியிருக்கிற இந்த யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அமைச்சர் அவை நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் தான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதே நோக்கம் மேலோங்கியதன் காரணமாக நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற் கும் நாங்கள் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித் துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சா. கணேசன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி சபையின் மீது கொண்டுவரப்பெற்றிருக்கும் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது, அதை ஆதரித்து, அதாவது அந்தத்

23rd October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு முன்பாக, மந்திரிகளின் மீதோ அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் மீதோ எங்களுக்கோ, எனக்கோ அல்லது எனது கட்சிக்கோ எந்த விதமான வெறுப்பும், கோபமும் அல்லது வேறு வகையிலே புண்படுத்தத் தக்க மன நிலைகளோ தனிப்பட்ட முறையில் இல்லை என்பதை முதற்கண் புலப்படுத்திக்கொண்டு, நிலைமையை நாடுகின்ற முறையிலே ஏற்பட்ட, ஏற்படுகிற அபிப்பிராய பேதங்களின் காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே உங்கள் மூலமாக சபையின் முன்னே வைக்கிறேன்.

பொதுவாக நாங்கள் ஆட்சியாளர்கள் மீது கூறுகிற குறை, திட்டம் அமைக்கும் முறையைப் பற்றித்தான், திட்டத்தைப்பற்றி அல்ல. திட்டத்தை நாங்கள் மறுக்கவில்லை; வெறுக்கவில்லை; வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் திட்டம் அமைக்கின்ற முறையும், அளவும், அதை நடத்துவதற்கு மேற்கொள்கிற, கடைப்பிடிக்கிற வழிமுறைகளும் நாட்டிற்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் பயனற்றவை, துன்பம் தருபவை, தீமை பயப்பவை என்ற எங்களின் அழுத்தமான கருத்தைத் தெளிவாக நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்தத் திட்ட அமைப்பு முறைகளினாலும் திட்டத்தின் அமைப்பு அளவினாலும் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிற நெறிமுறையினாலும் இன்று பிரத்தியட்சத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு பெரிய இடிசாமம் அல்லது துயரமே இன்றுள்ள உணவு நெருக்கடிக்கு மூல காரணம்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, ஓளவு தன்னிறைவு மாநிலம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். புள்ளிவிவரங்களும் ஓளவு சொல்லுகின்றன. சில புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற டையரியில் காணப்படுகிற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் அவை முரண்படுகின்றன. நேரம் அதிகம் இன்மையால் அங்கெல்லாம் போய், விரித்து உரைத்து நேரத்தைச் செலவழிக்க விருப்பமின்மையால் ஓளவுக்கு மட்டும் சுட்டிக் காட்டிவிட்டுச் செல்கிறேன். அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதைப்போல் இந்த மாநிலம் தன்னிறைவு மாநிலமாக இருக்குமானால், என் இப்படிப்பட்ட உணவு நெருக்கடி நிலை வந்தது அல்லது 'பஞ்சம்' ஏற்பட்டது என்பதை நாம் சிறிது சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உண்மையிலேயே சில அங்கத்தினர்கள் நேற்றும் சொன்னார்கள், ஏதோ பக்கத்தில் இருக்கிற மாநிலம் பற்றாக்குறை மாநிலம், ஆகவே இங்கிருந்து உறிஞ்சிக்கொண்டு விடுகிறது என்று. ஓளவுக்கு அது உண்மையாக இருக்கலாம். அதே மாதிரி, நம்முடைய நிலத்திலிருந்து நீர் மற்றொரு நிலத்தினுள் உறிஞ்சப்படுமானால், நமக்குப் பக்கத்திலுள்ள நிலத்தின் நீரை நம்முடைய நிலம் உறிஞ்சாதா ?

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

தமிழகத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு நம்முடைய உணவு தானியங்கள் சென்று விடுகின்றன என்ற நிலை ஏற்படும்பொழுது, ஆந்திரா

[திரு. சா. கணேசன்] [23rd October 1964

விலிருந்து, உபரியாக இருக்கிற அந்த மாநிலத்திலிருந்து, உணவு தானியங்கள் ஏன் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வந்தபாடில்லே? அப்படி அது வருமானுல், இது போகுமானுல், இரண்டும் சரிக் கட்டிவிடும். (குறுக்கீடு) வரவே இல்லே என்று நான் சொல்ல வில்லே. வருகிறது, போகிறது. வரவிற்கும் பற்றுக்கும் சரியாகத்தானே நிலே இருந்து ஆகவேண்டும் அல்லவா? இல்லே உண்மையிலேயே நான் நம்புகிறேன், நமது மாநிலத்திலே உணவுப் பஞ்சம் இல்லே. செயற்கைப் பஞ்சம் ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? காரணம் அணுகுகிற முறையிலேதான் அடிப்படைக் கோளாறு. கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர் ஒரு மாதிரியாகச் சொல்வார். நான் இன்னெரு மாதிரி யாகச் சொல்வேன். அவர் நம்பிக்கை அது, அவருடைய கொள்கை அது. என்னுடைய நம்பிக்கை இது, என்னுடைய கொள்கை இது. அடிப்படையிலே ஏன் பஞ்சம் வந்திருக்கிற தென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கரை எங்கும் கிடைக்கவில்லேயா? எத்தனே மூட்டைகள் வேண்டு மானுலும் கிடைக்கின்றன. விலே ரூ. 1-22 காசுகள் என்று சொல் கிறோம். ஆனுல் அந்த விலேக்கு அவ்வளவும் கிடைக்கவில்லே. இரண்டு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் எவ்வளவு சர்க்கரை வேண்டு மானுலும் கிடைக்கிறது. அதிகப்படியான விலே கொடுத்தால் எந்த அளவு வேண்டுமானுலும் கிடைக்கிறது என்ற நிலே இருக்குமேயானுல், அங்கே பற்றுக்குறை இருக்கிறதா என்பது தான் கேள்வி. ஆகவே, பதுக்கிவைத்துக்கொண்டு, இம்மாதிரி யான சூழ்நிலேயை, நிர்ப்பந்த நிலேயைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கொள்ளே லாபம் அடிக்கிறவர்கள்—அவர்கள் பெரிய வியாபாரி களோ சிறிய வியாபாரிகளோ அல்லது வியாபாரிகள் அல்லாதவர் களோ, என்னேப் போன்றவர்களும்கூட அக்கிரமமாகப் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு விற்க முற்படுகிறார்கள். இந்த இழிந்தபோன, கெட்டுப்போன, அழுகிப்போன மனமுடையவர்கள் இப்படிச் செய்வதற்கு இடம் கொடுப்பது எது? கன்ட்ரோல். கன்ட்ரோல் என்று ஒன்று வந்துவிட்டால், உடனே பதுக்கலாம் அல்லது பதுக்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி, சுயநலம், லாபத்திலே அக்கறை யுள்ள ஒவ்வொருவனுக்கும் நான்கு அல்லது பத்துப்பேரைத் தவிர ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எனக்கு நன்முகத் தெரியும், காரைக்குடியில் அது சிறிய கிராமமும் அல்ல, பெரிய நகரமும் அல்ல. அங்கே 60 காசுகளுக்கு கல்லுக்கட்டியிலே அரிசி கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. கல்லுக் கட்டி என்றால் எங்கள் மார்க்கட்டு ஏரியா. அதற்குப் பிறகு இரண்டு நாட்களிலே பத்திரிகைகளிலும், கெஜட்டிலும் கன்ட்ரோல் விலே 75 காசுகள் என்று வந்ததுமே, அங்கே க்யூ நிற்க ஆரம்பித்து விட்டது. இந்த விலேயைப் பார்த்ததும் வியாபாரிகளும், விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்களும், அதாவது கொஞ்சம் வைத்துத் கொண்டு பாக்கியை விற்றுவிடலாம் என்று நினேப்பவர்களும், வியாபாரிகளும் அல்லாமல் விவசாயிகளும் அல்லாமல் இருக்கிற வர்களும் அரசாங்கமே 60 காசிலிருந்து 75 காசுகளாக விலேயை

23rd October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

ஏற்றிவிட்டதே, இன்னும் விலை ஏறப்போகிறது என்ற அச்ச நிலையிலே பரபரப்பு நிலையிலே, குறைந்த பட்சம் அவநம்பிக்கை நிலையிலே, பதுக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். 80 காசுகள் தருகிறேன், எனக்குத் தருகிறாயா? என்று ஒருவன் கேட்கிறான். 80 காசுகள் என்று காதில் பட்டதும் இன்னொருவன் 85 காசுகள் தருகிறேன் என்று சொல்கிறான். இப்படியாக விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. இதைத்தான் ஆங்கிலத்தில் 'ஆர்ட்டிஃபிஷியல் ஸ்கேர்சிட்டி'. அதாவது உண்டாக்கப்பட்ட பற்றாக் குறை அல்லது பஞ்சம் என்று கூறுவார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம், உண்மையான காரணம், நான் நிச்சயமாக நம்புகிற காரணம் கண்ட்ரோல்; கண்ட்ரோல் தான் ஆகவே, இந்த கண்ட்ரோல் முறையை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன். அன்று ராஜாஜி கண்ட்ரோலை எடுத்ததுதான் இன்றுள்ள உணவு நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்று எனது நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னார்கள். இவர்கள் கருத்தைத் தெரிந்து, காமராஜ் அவர்களோ அல்லது காமராஜ் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக் கலியாணசுந்தரம் அவர்களோ இதைச் சொல்கிறார்கள். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) உங்களிடத்திலிருந்து அங்கோ அல்லது அங்கிருந்து இங்கோ, எங்கிருந்து எங்கானாலும் கருத்து ஐக்கியத்தில் வேறு பாடில்லை ஒன்றுதான். இந்த நிலையிலே . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரு விளக்கம் இப்பொழுதே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த கண்ட்ரோல் எல்லாம் ஐ.என்.ஏ. தத்திற்குப் பிறகுதான் வந்தது. அதுவும் ஒரு சிறிய அளவில் கண்ட்ரோல் வந்தது. இந்தக் கண்ட்ரோலுக்கு முன்பே விலை ஏறிக்கொண்டு வந்தது. சென்ற ஆண்டு விலையை விட இந்த ஆண்டு விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. இதற்குக் கனம் அங்கத்தினர் என்ன பரிகாரம் கூறுகிறார்கள்?

திரு. சா. கணேசன்: வரிசையாக நிலைமைகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் கூறிவிட்டு இறுதியிலே எது சரியான பரிகாரம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறதோ அதைச் சொல்வதுதான் என்னுடைய மரபு என்பதை இந்தச் சட்டசபை அறியும். அந்த மரபிலே இதற்கும் என்ன பரிகாரம் என்பதை நான் இறுதியிலே சொல்வேன். தயவுசெய்து நான் பேசும்பொழுது இடையிடையே பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் தடை பண்ணுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்கக்கூடாது. அதற்குக் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு புரொடெக்ஷன் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். குறுக்கீடுகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதனால் எனக்கு தேவைப்படும் நேரத்தையும் தரவேண்டுமென்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலை சென்னை நகரத்திலே மட்டுமல்ல. எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இப்பொழுது பரவிவிட்டது. பலர் பேசுவதைப் பார்த்தால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏதோ சென்னை நகரத்திற்

[திரு. சா. கணேசன்] [23rd October 1964

காகத்தான் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறார்களோ என்றுகூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள வர்களில் இரண்டு மூன்று பேர் சென்னை நகரைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால், பாக்கியுள்ளவர்கள் அனைவரும் வெளியே இருப்பவர்கள். சென்னைநகர் மீது வெறுப்போ அல்லது மற்றப் பிரதேசங்கள்மீது வெறுப்போ எங்களில் யாருக்கும் கிடையாது. எல்லாவற்றையும் தமிழ் மாநிலம் என்ற அளவிலேதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். எல்லா ஜில்லாக்களிலும், எல்லா நகரங்களிலும், எல்லா ஊர்களிலும் இந்த நிலை வந்துவிட்டது. சிறு கிராமங்கள், பட்டித்தொட்டிகளில் தடைகள் இல்லாத காரணத்தால் அங்கே இந்த மாதிரி க்யூ பாரம் செய்வதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. அன்றேல் கிராமங்களிலும் க்யூ வரிசைக்குக் குறைவிருக்காது. அதுதான் நிலை. வாங்கி விற்பவர்கள் பலர் இந்தக் க்யூவிலே நிற்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. உண்மை. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வாங்கி விற்கிறவர்களும் க்யூவிலே நிற்கி றார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் அதை மறுக்கமாட்டார்கள். ஏன் நிற்கிறார்கள்? என்னைப் பொறுத்தே உதாரணம் காட்டி நான் பேசுவேன். நான் சட்ட சபைக்கு வந்துவிடுகிறேன். எனக்குச் சோறு வேண்டும். மூன் பெல்லாம் யார் எனக்கு வேண்டியவனோ அல்லது என்னுடைய வேலைக்காரனோ அவனிடம் காசைக் கொடுத்து கடைக்குப்போய் வாங்கிக்கொண்டுவா என்று சொல்லி அதைப் பெற்றுச் சமைத்து நான் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வந்தேன். இப்பொழுது எனக்குப் பதிலாக நீ க்யூவில் நில்லப்பா என்று சொல்லி ஒருவனை நிற்க வைக்கிறோம். அவனுக்கும் எப்படியாவது சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஏதோ 40 அல்லது 50 காசுகள் கிடைக்கிற தென்று அவன் நினைக்கிறான். ஆனால், இப்படிக் க்யூவில் நிற்பவர்கள். . . .

(இந்த சமயத்தில் வை. சங்கரன் அவர்கள் தன் இடத்தில் எழுந்து நின்றார்கள்.)

SRI SAW. GANESAN : No! No! I am not yielding, Sir.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சுதந்தரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதே கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு மெம்பர் எங்கள் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, 'ஹியர், ஹியர், பாயின்ட், பாயின்ட்' என்றெல்லாம் சொல்லி நாங்கள் ஏதோ அவருடைய பேச்சை ஆமோதிக்கிற மாதிரி இங்கே ஒரு ஃபால்ஸ் இம்பிரஷன் கிரியேட் செய்கிறார்கள். *(சிரிப்பு.)*

திரு. சா. கணேசன் : கேள்வி கேட்கிறபொழுதோ அல்லது அவர் பேசுகிறபொழுதோதான் தன்னுடைய இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் உத்திரவிடுவார் என்பதுதான் சம்பிரதாயம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

23rd October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

இப்படிப் பலர் க்யூவில் நிற்கிறார்கள். சிலர் அவர்களுக்காகவே நிற்கிறார்கள். சிலர் பிறர்க்கு உதவும் முறையில் நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேறு தொழில் அப்பொழுது கிடையாது. எப்படியாவது தங்களுடைய வயிற்றுப்பாட்டைக் கழுவுவதற்காக சில காசுகள் சம்பாதித்து அதன் மூலமாக அரிசி வாங்கி உண்ண வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி க்யூவில் நின்று வாங்கி வந்த அரிசியை அவர்கள் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டோ அல்லது மறைத்து வைத்துக்கொண்டோ, அல்லது சுவித்து வைத்துக்கொண்டோ, அதன் மூலம் கொள்ளை லாபம் அடைகிறவர்கள் அல்ல. இப்படிக் க்யூவில் நிற்பவர்கள், முந்தின நாள் இரவு பத்து மணியிலிருந்து எங்கே அரிசி கிடைக்குமோ அந்தக் கடைக்கு எதிரில் வரிசையாகப் படுத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நிற்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிற பொழுது இப்படி க்யூவில் நிற்பவர்கள் நிற்கும் நேரத்தைக் கணக்கிட்டால் சராசரி 6 அல்லது 8 மணி நேரம் வரும். இரவிலே படுத்துத் தூங்கும் நேரத்தை நான் கணக்கில் சேர்க்கவில்லை. நிற்கும் நேரத்தைமட்டும்தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டிருக் கிறேன். இப்படி அவர்கள் நிற்பதை, செம்மையான முறையிலே நாம் கணக்கிடுவோமேயானால் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மனித சக்தியின் எத்தனை லட்சம் கோடி மணி நேரம் விரயமாக்கப் படுகின்றனவென்பதை அரசாங்கம் புறக்கணித்துவிட முடியாது, மறந்துவிடக் கூடாது, அலட்சியம் செய்தலும் ஆகாது. இந்தக் காரணத்தினால் இனியும் தொடர்ந்து க்யூ வரிசை ஏற்படாமல் செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை, நெறிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு க்யூ வரிசையில் நிற்பவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள், இப்படிப் பட்டவர்கள் என்று எல்லாம் குறைத்துக் கூறுவது நியாயம் ஆகாது, பொருத்தமும் ஆகாது, இப்பொழுது பத்திரிகைகளிலெல்லாம் பார்க்கிறோம், சென்னைக்கு 3,000 மூட்டை வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள் அப்படி வருகிற வரை சந்தோஷம். அதை ஏதோ ரேஷன் போல கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த 3,000 மூட்டை சென்னைக்குப் போதுமா, இதைக் கொண்டு சென்னை வாசிகள் எல்லாருக்கும் அரிசி கொடுத்துவிட முடியுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். நிச்சயம் போதாது. போதவே போதாது. சென்னையின் ஜனத்தொகை எவ்வளவு? இங்கே ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு நாளைக்கு காலே அரைக்கால் படி அரிசியாவது வேண்டாமா? இப்படிக் கணக்குப் போட்டு அல்லது எப்படிச் சுற்றி வளைத்துச் சொன்னாலும்கூட; இந்த 3,000 மூட்டைகளும் அதிக பட்சம் மூன்று லட்சம் மக்களுக்குத்தான் போதும். அதற்குமேல் கொள்ளும் என்று தோன்றவில்லை. இதுவும் நம் போன்றவர்களைப் பொறுத்தவரைத்தான். பாடுபட்டு உழைக் கிறவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு, ஆளுக்கு ஒரு பக்காப் படி வரை வேண்டியிருக்கும். நன்றாக உழைப்பதற்குத் தக்கபடி, ஊட்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய உணவு அளவு வேண்டியதும் அத்தியாவசியம். அப்படி உழைப்பாளிகள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால்,

10-00 a.m.

[திரு. சா. கணேசன்] 23rd October 1964

நமக்கு வந்திருக்கும் அளவு மிகக் கீழ் மட்டத்திற்கு வந்துவிடும். ஆவடி போன்ற இடங்களில் இருக்கும் அரிசிகளெல்லாம் நாம் விற்றவைதான். அவற்றை ஏன் இவ்வளவு காலமாக மக்களுக்குக் கொடுக்கத் திறந்து விடவில்லை? இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி நிலையில்கூட அதைக் கொண்டு வந்து ஜனங்களுக்கு வினியோகிக்க என் பல மாதங்கள் தாமதப்பட்டன? அங்கே அரசாங்கம் என் இவ்வளவு அரிசியைப் பதுக்கி வைத்திருந்தது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுதாவது அது அரிசியாக இருக்கிறதா அல்லது சங்கிலியாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும், அதாவது மக்கிப் போய் ஒட்டிக்கொண்டு கூட்டுறவாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பார்க்காமல்தானே சொல்லீர்கள்.) இங்கே இல்லாவிட்டாலும், வேறு இடங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். இது மாதிரி 6 மாதம், 8 மாதம் என்று வைத்து விட்டால் என்ன ஆகும் என்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த அனுமானத்தின் பேரில் தான் ஏற்பட்டிருக்கும் ஐயத்தைக் கூறுகிறேன். இதை ஆட்சியாளர்கள் மனத்தில் கொள்ளவில்லை. நல்ல முறையிலே செயல் படவில்லை என்பதைக் கூறவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இனி பெரிய பெரிய கோதுமை மா மில்களுக்கெல்லாம் சப்ளை செய்வதைப் பார்ப்போம். அதன் விளைவுகளின் பயனையும் ஆராய்வோம். அரசாங்கம் கண்ட்ரோல் விலையில் அவர்களுக்கு விற்கிறது; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது இறக்குமதியான கோதுமை, ஓபன் மார்க்கெட்டில் அவர்கள் வாங்கவில்லை. அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யும்போது விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. மைதா, ஆட்டா, சோஜி, ரவா இவற்றையெல்லாம், நிர்ணயித்த விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் இறக்குமதியான கோதுமையைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் விற்கும்போது இரண்டு மடங்கு அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். வாங்கியவர்களுக்குத் தெரியும் அவர்கள் அறிவார்கள். மில்காரர்கட்கு கொடுக்கும்போது விலை நிர்ணயம் இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் விற்பதோ கண்ட்ரோல் விலைக்கு இல்லை. அப்படிக் கட்டாயப் படுத்த, கண்ட்ரோல் விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்த அரசாங்கம் தவறி விட்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் விற்றபோது அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. கொஞ்சம் கஷ்டம் வந்த பிறகு, நாங்களே கண்ட்ரோல் பண்ணி விற்கப் போகிறோம் என்று முன் வந்தது. அந்தப் பெரிய மில்காரர்கள் சர்க்காரிடம் தாது வந்தனர். அதன் பிறகு நமது அரசாங்கம் அந்த மில்காரர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கைத் தங்கள் இஷ்டம் போல விற்கலாம், அதாவது 66-2/3 பாகத்தை ஃபிக்சட் ப்ரைசுக்கு அரசாங்கம் குறிப்பிடுபவர்கட்கு விற்கவேண்டும் பாக்கி 33-1/3 பங்கை தங்கள் இஷ்டம்போல் விற்கலாம் என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தது. அந்த வகையில் அவர்களுக்கு சர்க்கார் நெகிழ்ந்து கொடுத்து விட்டது. ரவா, சோஜி, ஆட்டா போன்றவைகளைத் தயாரிப்பதற்குக் கோதுமையை சர்க்காரே வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து

23rd October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

கொடுத்தது. ஆனால் அவை நிர்ணயித்த விலைக்கு விற்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்பதை நாம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு சிலருக்குமட்டும் ஏகபோக உரிமை. மற்றவர்கள் சின்னச் சின்ன ஹல்லர்களை வைத்துக் கொண்டு, தனக்குத் தானே வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சிறிய மில்காரர்களுக்கு எவ்வித வசதியையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவில்லை. பெரிய பெரிய மில்கள் வைத்து, விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களுக்கு கொள்ளை அடிக்கச் சந்தர்ப்பம், வாய்ப்பு, வசதி, ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம். எல்லாம் பாவலாக வந்துவிட்டால் ஏகபோக உரிமை இல்லாமல் இருந்தால் தவறு நடக்காமல் செய்யலாம். அந்த நிலை இல்லாமல், குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் பர்மிட், லைசென்ஸ் கொடுத்ததுதான் இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்பதை மறந்து விடப்படாது, மறுத்து விடவும் முடியாது.

இதற்கு எல்லாம் பரிகாரம் என்ன என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். சொல்லுகிறேன் இனி சரியான பரிகாரத்தை முதலில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும். அங்காங்கே நம் மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு செல்வதைத் தடை செய்ய வேண்டும் (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது கண்ட்ரோல் இல்லையா ?) நேரிடையான டிக்ஷனரி மீனிங் படி பொருள் அதுதான். ஆனால் நான் சொல்லுவது தடை அதாவது பாதுகாப்பு. இங்கே நானும் என் தம்பியும் பரிமாரிக் கொள்ளவேண்டும் என்றால் அதற்கொரு முட்டுக்கட்டை வேண்டாம் என்பதுதான். வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றால் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்து, அரசாங்கத்திற்கு அரசாங்கம் அனுப்பலாம்; ஏற்றுகொள்ளுகிறோம். ஆனால் காரைக்குடி நெல்லை பக்கத்து மதுரைக்கு எடுத்துச் செல்லத்தடை விதிக்கக் கூடாது; என்னிடத்தில் 50 மூட்டைகள் இருந்தால், அதில் 4 மூட்டை வேண்டியவர் யாருக்கோ விற்பதானால் அதற்கு என்ன தடை ? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ரேஷன் கார்டு கொண்டு வருகிறோம் என்கிறார்கள். எனக்கு அதைத் தடுக்கும் ஆற்றலில்லை. ஆனால் அது தீங்கையே விளைவிக்கும் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்த யோசனையை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு கெட்ட பெயர் வேண்டாம் என்ற இருதய சுத்தியோடு சொல்லுகிறோமே அல்லாமல், அவர்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், அதை எங்களுக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற இழிந்த மனோபாவம் இல்லை. பொதுவாக தேசம் செம்மையாக இருக்கவேண்டும். தேசத்தைப் பொருத்தவரை காங்கிரஸ்காரர்கள் வேறு, நாங்கள் வேறு என்ற உணர்ச்சியில் பேசவில்லை. எல்லோரும் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த மாநிலத்திற்குத் தீமை வராமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை இவ்வளவு அழுத்தமாகச் சொல்லுகிறேன்.

அதற்கும் மேலாக உணவுப் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற உழவனுக்கு எவ்வித நிர்ப்பந்தமும் இருக்கப்படாது. தீர்வைகள், வரிகள் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். உணவுப் பயிர்

[திரு. சா. கணேசன்] [23rd October 1964

பயிரிடுவதைத் தடை செய்து, பணப் பயிர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கட்டாயம் செய்யக் கூடாது. உணவுப் பயிர் உற்பத்தி செய்தால் தண்டத் தீர்வை போடுவேன் என்று பயமுறுத்தக் கூடாது. அப்படி உழவர்களைப் பயமுறுத்தி, அவர்களிடம் அச்சத்தையும், நடுக்கத்தையும் ஊட்டாமல் இருக்க வேண்டும். தனக்கு மிஞ்சித்தான் தானம் என்பது போல, நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொண்ட பிறகுதான் ஏற்றுமதியை பற்றி நினைக்க வேண்டும். அதை விட்டு, இப்பொழுது சர்க்கரையாக உற்பத்தி செய்து அமெரிக்காவிற்கு அனுப்புகிறோம் என்கிறார்கள். இங்கே அரிசிப் பஞ்சம். நாம் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யத் துடிக்கிறோம். ஏற்றுமதி செய்வதென்றால், ஏற்றுமதி செய்ய ஆபீசர்கள், இறக்குமதி செய்ய ஆபீசர்கள் என்று இம் மாதிரி டிபார்ட்மெண்டுகள்தான் அதிகமாகின்றனவே தவிர, தேவையற்ற செலவுகள் குறைக்கப்படவில்லை. சர்க்கரை விலை இங்கே என்னவாக இருக்கிறது? ஒரு கிலோ ரூ. 1.22 பைசாவாக இருக்கிறது. அமெரிக்காவில் விற்கும்போது எல்லாச் செலவுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு போக்குவரத்துச் செலவு, ஆபீசர்கள் சம்பளம், படி, பிரயாணப்படி முதலியவைகள் எல்லாம் நாம் பொறுத்துக்கொண்டு அங்கே 45 பைசா அல்லது 50 பைசாவிற்கு விற்கிறோம். நாலு ஐந்து பைசா முன்னே பின்னே இருக்கலாம். ஆனால் அதிக பட்சம் 50 காசுக்கு மேல் விற்க முடியாது. இங்கே நமக்கு ரூ. 1.22-க்கு விற்றுக்கொண்டு அங்கே கொண்டுபோய் எல்லாச் செலவும் உட்பட சுமார் 50 காசுக்கு விற்கவேண்டிய நிலைமையை ஏற்படுத்துவது தேசத்திற்கு நன்மையைப் பயக்குமா. அதிலேயேகூட ஏற்றுமதி, இறக்குமதி ஆபீசர்கள் செய்யும் செலவுகள், அவர்கள் உபயோகிக்கும் ஜீப்புகள், அதனால் தேய்மானம் ஏற்படும் ரோடுகள், இவற்றையெல்லாம் கழித்துக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், முழு ஸைஃபர்தான் மிஞ்சி நிற்கும். எந்தப் பொருளாதாரத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தாலும் இந்த முறை தேசத்திற்குத் தீமையைத்தான் கொடுக்கும் என்று சத்தியமாக உணருகிறதனால் தான் இந்த உண்மையை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். இதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். விருப்பு வெறுப்பற்ற முறையில் விஷயத்தை அணுகி, பிடிவாதத்தை விட்டு நன்மையைக் கைக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

சமீபத்தில் டிங்கி காய்ச்சல் வந்து, பல பகுதிகளில் மக்களை வாட்டியெடுத்தது. வேறு எந்த நாடாகவாவது இருக்குமானால், உடனே இதற்கென்று தக்கபடி ஒரு குழுவைக் கூட்டி நோயின் மூலத்தை ஆராய்ந்து உடனே தக்கப்படி தடுப்பு நடவடிக்கைகளெல்லாம் செய்திருப்பார்கள். பல்வேறு டாக்டர்களைக் கூப்பிட்டு, ஒரு மாநாடே நடத்தி, இந்தக் காய்ச்சல் எப்படி வந்தது, இதற்குக் காரணமான கிருமி எது, கொசுவினால் வந்ததா, தொத்து நோய் (கண்டேஜியஸ் டிஸீஸ்) போல ஏற்பட்டதா என்றெல்லாம் கணித்துப் பார்த்து, அதற்கு வேண்டிய மருந்துவகைகளைத் தயாரித்து, அதைப் பரவவொட்டாமல் தடுத்திருப்பார்கள். அதைப் போன்று நமது அரசாங்கமும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்

டிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செம்மையாகச் செய்ததாக நான் கருதவில்லே. டிங்கி காய்ச்சல் நம்மிடம் கருணே காட்டி என்னமோ உயிரை வாங்காமல் விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டது. ஆனால் வருகிற போதே ப்ளேக் நோய் போல வந்திருந்தால் என்ன கதியாகியிருக் கும்? ஆண்டவன் கிருபையினலே, ஆளேக் கொல்லாமல் ஏதோ மூட்டுக்களில் வலியை ஏற்படுத்திவிட்டு இருபது நாட்களில் போய்விட்டது, "பாவம்! நாம் ஏன் இவர்களேக் கொல்ல வேண் டும்" என்ற பரிவு அக்காய்ச்சலுக்கு இருந்திருக்கிறது போலும் அல்லாமல் பெருவாரியாக மக்களேக் கொல்லும் நிலேயில் அந்தக் காய்ச்சல் வந்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்? ஒரு கால் ஜனத் தொகை குறையவேண்டும் என்கிற லட்சியம் ஒரு அளவு பூர்த்தி யாகியிருக்கலாம்! வேறு எந்த வகையாலும் நன்மை ஏற்பட்டிருக் காது. இது அரசாங்கம் செய்யத் தவறியதாகும்.

ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு—முதல் அமைச்சர் அவர் களுக்கும், மற்ற அமைச்சர்களுக்கும்—எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர் களேக் கிண்டல் செய்வதிலே ஒரு திருப்தி. எங்களேக் கிண்டல் செய் வதிலே அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதற்காக நாங்கள் வருத்தப்படவில்லே. நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாரா யிருக்கிறோம். "எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நிலேப்பதுவே, அல்லாமல் வேறென்றறியேன் பராபரமே" என்ற பண்பாட்டில் ஊறிய தமிழ்ச்சந்ததியினரே நாங்களும், எங்களேக் கிண்டல் செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுமானல், அதிலே எங்களுக்கும் திருப்திதான். என்றாலும், அது நாகரிகம் இல்லே என்று மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணர்ச்சியோடு நாங்கள் பேசியிருக்கலாம். அல்லது வேடிக்கையாகவும் நாங்கள் பேசியிருக்கலாம். ஆனல், எங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நாங்கள் எதையும் செய்யவில்லே. ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் நீமை பயக்கக்கூடியது, அது நல்லதல்ல என்று தோன்றியதை மனச் சாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் எடுத்துச் சொல்கிறோம். வாதத் திற்காக எடுத்துக்கொண்டாலும், நாங்கள் எண்ணுவது நியாயம் என்பதை நாங்கள் நிலே நாட்ட முடியும். ஆனல், இங்கே மைனரிடி, மெஜரிடி அடிப்படையில் எங்கள் வாதத்தின் உண்மையை நிலே நாட்ட முடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று சொன் னர்கள் இங்கே எதிர்க் கட்சியினரும் ஆளும் கட்சியினரும் மிக சௌஜன்யமாகவும், சுமுகமாகவும், பண்போடும், நாகரிகத் தோடும் நடந்து கொள்ளுகிறர்கள் என்று. அப்படியிருக்கும் போது எங்களேக் கிண்டல் செய்துகொண்டிருப்பதில் உறுப்படி யான பயன் என்னவோ?

(கனம் சபாநாயகர் தலேமை.)

இராணிப்பேட்டைத் தோல் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படு கிறர்கள் என்பதைக் குறித்து அவசரத் தீர்மானம் கொண்டுவந்த போது, "தொழிலாளர்கள் மீது சுதந்திரக் கட்சித் தலேவருக்கே இவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதே!" என்று ஆளுங்கட்சியில் உள்ள வர்கள், கனம் மந்திரி அவர்களே சொன்னல் அதை என்னவென்று

[திரு. சா. கணேசன்] [23rd October 1964

நான் சொல்வது? அப்படியானால், சுதந்திரக் கட்சித் தலைவருக்கு இல்லாத அக்கறை மற்றவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்களா? மற்றவர்களைவிட சுதந்திரக் கட்சிக்கும், சுதந்திரக் கட்சித் தலைவனுக்கும் தொழிலாளி சேமநலத்தில் மிகவும் அக்கறை உண்டு என்று கண்ணியமான முறையில் ஆனால் உறுதியாக நான் பதில் சொல்ல முயலுகிறேன். எங்கள் கட்சியை 'முதலாளிக் கட்சி' என்று கிண்டல் செய்யலாம். நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் முதலாளிகளுக்கு விரோதமாக இருப்பதாக முதலாளிகள் கூறுகிறார்கள். ஆகவேதான், முதலாளிகள் எங்கள் கட்சிக்கு உதவி செய்வது இல்லை; ஆளுங் கட்சிக்கு உதவி செய்கிறார்கள். இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் எங்கே முதலாளிகள் குவித்திருக்கிறார்கள்; ஏன் குவிந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெள்ளத் தெளியத் தெரியும், எனவே விளக்கம் கிண்டல் செய்வது நியாயம் அல்ல; விஷய அடிப்படையில் பேசுவதுதான் தரமான முறை என்று மட்டும் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் 64 பேரைக் கிண்டல் செய்யும் வகையில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. எங்களைக் கிண்டல் செய்ததாக நாங்கள் உணருகிறோம். எங்கள் மனத்தில் தைக்கிறதை வைத்துத்தானே நாங்கள் சொல்லவேண்டும்? மற்றவர்கள் பார்த்து என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பது மட்டும் அளவிடும் கருவி அல்ல என்பதைத் தருக்க நூல் வல்லவர்கள் அதாவது, அளவை நூல் வல்லவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அமைச்சர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். அச் செய்தி எங்களைப் புண்படுத்தியது. இதைச் சொன்ன நேரத்தில் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை மனமார ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குப் பணிகிறோம். "உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தியிருக்குமானால், அதை விசாரிக்கிறோம்" என்று ஆட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அது பண்பாடு உள்ளதாக ஆகும் அல்லவா? என்று உங்கள் மூலமாக நான் சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்களோ, மற்ற அமைச்சர்களோ சுற்றுப் பயணம் போகும்போது, ஏதோ ஓரிடத்திலுள்ள மக்கள் தங்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவிப்பதற்கு கறுப்புக் கொடியைத் தூக்கி வரப்போகிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடனேயே, அமைச்சர்கள் அந்த ஊருக்குப் போவதற்கு முன்பே, கறுப்புக் கொடி வைத்திருப்பவர்களையெல்லாம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து, பந்தோபஸ்து ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். ஆனால், எங்களைப் போன்ற "64 மக்கட் பிரதிநிதிகளை வேண்டுமென்றே, மனமார எண்ணியே புண்படுத்தவேண்டும் என்று செய்த காரியம் சரிதான்" என்று ஆட்சியாளர் கருதுகிறார்கள். நாங்கள் அறவழி என்று கருதுகிற முறையிலே ஒன்றைச் செய்தோம். அதை "இழிவுபடுத்துவது பண்பாடல்ல" என்று கூட ஆட்சித் துறையில் இருக்கிறவர்கள் சொல்ல மனம் கொள்ள

23rd October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

மாட்டேன் என்றால் அதைப்பற்றி நான் என்னத்தைச் சொல்வேன்? இது நியாயமா? தர்மமா? பண்பாடு உடையதா? கேவலம் நாகரிகந்தானுமா? என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் இனியாவது மனத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

இப்படித்தான் அர்ஜுனன் கேசும். அர்ஜுனன் குற்றவாளி அல்ல', என்றே 'சிறையிலிருந்து வந்தார்' என்றே, கெட்டவர்' என்றே, 'நல்லவர்' என்றே நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இதை நீதித் துறை விசாரணைக்கு விடவேண்டும், குறைந்தபட்சம் ஜில்லா ஜட்ஜ் பதவிக்குக் குறைவில்லாத ஒரு நீதி அதிகாரியை வைத்து இதை விசாரித்து, திலமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொன்னோம். இது போன்ற விசாரணை வேண்டுமென்று அந்தக் காலத்திலே நாமே சொன்னதுதான். காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தபோது, வெள்ளைக்காரன் ஆண்டகாலத்தில், இதே விஞ்ஞாபனத்தை நாம் அந்தக் காலத்தில் விடுத்தோம். அவர்களும் பல விஷயங்களில் இதற்கு உடன்பட்டார்கள். அப்படிக் கோரிக்கைகளை விடுத்த சபையின் உறுப்பினர்களே இன்று ஆட்சிப் பீடத்தில் இருக்கும் போது, இந்த நியாயமான, மிகக் குறைந்தபட்சமான; எந்த விதமான குற்றம்குறையும் பூராத எந்தவிதமான பழியும் சுமத்தாத ஒரு கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்றால் இது நியாயமா? அங்கிருக்கிற அத்தனை வக்கீல்களும் சேர்ந்த கோவை வக்கீல் சங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது, "ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஒருவரைக் கொண்டு இதை விசாரிக்கவேண்டுமென்று" அப்படியானால், அத்தனை வழக்கறிஞர்களும் சேர்ந்த ஒரு சங்கமும் நான் சொன்னதை உண்மை என்று ஒப்புக்கொண்டு அதனுடைய வன்மையை நன்றாக உணர்ந்து ஒரு படி மேலே போய், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் லெவலிலே உள்ளவரைக் கொண்டுதான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லையென்றால் இவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது? இப்படியெல்லாம், எதைச் சொன்னாலும் கவனிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். சொல்கிற விஷயம் என்ன என்று பார்க்காமல், சொல்வது யார் என்று கழக்கோல் பிடித்து அளந்தால், "நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை உடையவர்கள்; இந்த அரசாங்கத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்" என்று சொல்ல எங்களுக்கு எப்படி மனம் வரும்? ஆகவே, எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த அன்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [23rd October 1964

நேற்றையதினம், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பேசும்போது, திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்திற்கு ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுடைய கொள்கை என்ன, அந்தக் கொள்கையை எப்படிக் கடைப்பிடித்து இதுவரையிலும் நடந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை நன்றாகப் புரியும்படியாகத் தெளிவாக இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இன்றைக்கு நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைக்கும்போது, 'மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கை உண்டு' என்ற கருத்திலேயே பேசினார்கள். இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற கருத்தை அவர் கொண்டிருப்பாரேயானால், அவரும் 'நம்பிக்கை இல்லை' என்ற தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால், அவர் கொடுக்கவில்லை. நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், 'நம்பிக்கை இல்லை' என்று தீர்மானம் கொடுத்ததிலே திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு அபிப்பிராய வித்தியாசம் உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினை நம்பி, நாமும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே சிக்கிக்கொண்டால் என்ன ஆவது? என்று யோசித்திருக்க வேண்டும். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்குப் பழைய ஞாபகம் இருக்கிறது. 1957-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் இந்த மன்றத்தில் நடந்த அந்தச் சம்பவத்தை நண்பர் திரு. . கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் இந்த மன்றத்திலே மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்த போது, முதலிலே எல்லோரும் தன்னை ஆதரிப்பார்கள் என்ற முறையிலே பேசிக்கொண்டிருந்தார். அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசிய பேச்சு, ஆரம்பத்தில் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுடைய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதைப் போலத்தான் இருந்தது. அப்படித்தான் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், கடைசி நேரத்தில் வாக்கெடுக்கும்போது, இந்த மன்றத்திலேயே வைத்து, திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுடைய காலை வாரிவிடும் வகையில், திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் இந்த மன்றத்தைவிட்டே வெளியேறிவிட்டார். திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் தம் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் தம்முடன் வெளியிலே அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அதைத் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் மனத்திலே வைத்துத்தான், 'நம்பிக்கை இல்லை' என்ற வார்த்தைகளை இங்கே குறிப்பிடாமல் 'கண்டிக்கிறேன்' என்ற அளவிலே பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் வந்திருப்பதைப் பார்த்து, அவர் உடனே முடிவு செய்துவிடவில்லை. அன்றைக்கு அவர்கள் எப்படி நடந்துக் கொண்டார்கள், யார் யார், எந்த எந்தக் கட்சியினர் எப்படி எப்படி நடந்துக்கொண்டார்கள் என்பதை அவர் புத்திசாலித்தனமாக, நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நேற்றைய தினம் இன்றைய தினம் நடந்துக்கொண்டிருக்கிற

23rd October 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

விவாதம் நாளை தினம் எவ்வாறு நடக்கப் போகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். இதில் அவர்களுக்குள் எத்தகைய ஒற்றுமை நிலவப் போகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியும் திரு. மதியழகன் கொண்டுவந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது ஓட்டு எடுக்கிறபோது திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வெளியே போய்விடுவார்கள். அவ்வாறு போகத்தான் வேண்டும். முன்பு திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது திரு. அண்ணாத்துரை அவர்கள் அப்படித்தான் வெளியே போய் விட்டார்கள் தன்னுடைய கட்சி உறுப்பினர்களை அழைத்துக் கொண்டு. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் இன்றைக்கு அப்படிச் செல்வதுதான் முறை. இது டிட் ஃபார் டேட். திரு. மதியழகன் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொடுக்கும்போதே அதற்கு ஒரு பெரிய மூட்டுக்கட்டை இருந்தது. பத்திரிகையில் பார்த்தோம். எங்கள் கட்சியில் அம்மாதிரி ஒரு தீர்மானத்தை மதியழகன் அவர்கள் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை என்று அவர்கள் கட்சிக் கூட்டத்திலேயே விவாதம் எழுந்ததாகப் பத்திரிகையில் வந்தது. "எங்கள் கட்சித் தலைவர் சிறையில் இருக்கும்போது, அண்ணா அவர்கள் இல்லாதபோது எப்படி இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கலாம் என்பதாக அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்தான் சட்டசபை தி்ராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் குறடா. (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்; அவர்கள் சண்டையைப் பற்றி நமக்கு என்ன?) நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால் இப்படி அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை இருக்கும்போது அவர்களுக்குள் ஒரு ஒற்றுமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அவர்களே தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, காங்கிரஸ் மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்கிற காரணத்திற்காக அல்ல, உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நம்பிக்கை யில்லையென்றால் யார் மீது நம்பிக்கை இல்லை. உணவு அமைச்சர் மீதா? முதலமைச்சர் மீதா? இதில் அவர்களுக்குள்ளேயே தகராறு. கடைசி நேரத்தில் மந்திரி சபைமீது என்று போட்டு விட்டார்கள். நாளை இது எப்படி மாறும் என்று பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

அடுத்து பட்ஜெட் உரையில் ஸ்டேட் டிரேடிங் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்களே, என்று சொன்னார்கள். அதற்கு விளக்கம் சொல்லாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். ஸ்டேட் டிரேடிங் வேண்டுமா, வேண்டாமா? இவர்கள் கருத்து என்ன? எதையும் அவர்கள் விளக்கவில்லை அவர்கள் அபிப்பிராயம் ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கொண்டுவர வேண்டும். சர்க்காரே உணவு தான்ய விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மக்களுக்கு உரிமை கொடுக்கக் கூடாது என்றிருக்கலாம். அதே நேரத்தில் நாங்கள்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [23rd October 1964

ஸ்டேட் டிரேடிங்கை எடுக்கவில்லே. எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லே. இன்றைக்கு அந்தந்த மாவட்டத்திலிருக்கக்கூடிய கலக்டர்கள் சர்க்கார் கஜானுவிலிருக்கக்கூடிய பணத்தை எடுத்து வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்து நெல் கொள்முதல் செய்து லேசென்ஸ் வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்து வினியோகம் செய்யச் சொல்லுகிறார்களே அல்லாமல் நாங்கள் வியாபாரம் செய்யவில்லே என்று திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனல் அவர் ஆரம்பத்திலேயே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு விட்டார். விவாத ஆரம்பத்திலேயே தன் கொள்கை வேறு, சுதந்திராக் கட்சிக் கொள்கை வேறு, தி.மு.க. கொள்கை வேறு என்று நன்முகப் பிரித்து காண்பித்தார்கள். நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவர் கொள்கை எல்லாவற்றையும் ஆசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றிருக்கலாம். சுதந்திராக் கட்சியின் வாதம் என்ன? அரசாங்கத்தலேயீடு எந்த விஷயத்திலும் இருக்கக் கூடாது. யார் வேண்டுமானுலும் என்ன வேண்டுமானுலும் செய்து கொள்ளலாம் என்பதுதானே. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களே சொன்னர்கள், தி.மு.க.-வைப் பொறுத்தவரையில் கொள்கை என்பது ஒன்றுமே இல்லே. எப்படியாவது ஆட்சியைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் என்று குற்றம் சாட்டி விட்டார்கள். அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இத்தகைய எதிர்க்கட்சிகளேப் பார்த்து அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தரமான எதிர்க்கட்சி அமையவில்லே என்பதிலே என்ன தவறு? அதை நாங்கள் சொல்ல வில்லேயென்ருலும் மக்களுக்குத் தெரியாதா? சர்க்காரை எதிர்ப்பதிலே இந்த ஒரு நாள் ஒற்றுமைகூட அவர்களிடத்தில் இல்லாத போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாலே என்ன தப்பு இருக்கிறது. மூரண்பட்ட எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதினுல்தான் மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆட்சி பீடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மந்திரிசபையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த எதிர்க்கட்சிகளின்மீது மக்கள் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அடுத்து வரும் தேர்தலிலே நாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். தேர்தலேக் கண்டு யார் பயப்படுகிறார்கள். 1952 தேர்தலேப் பார்க்கவில்லேயா? 1957 தேர்தலேப் பார்க்கவில்லேயா? 1962 தேர்தலேத்தான் பார்க்கவில்லேயா? காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆறு அவுன்ஸ் ஆட்சி என்றல் தி.மு.க. ஆட்சியில் அதுகூடக் கிடைக்காது என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். 1957-ல் என்னமோ அழுகு பொருள் தட்டுப்பாட்டை வைத்து கார்ப்பரேஷனே தி.மு.க. பிடித்து விட்டார்கள். இன்றைய தினம் கார்ப்பரேஷன் ஆட்சி எவ்வாறு நடக்கின்றது என்று மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளாமலா இருக்கிறார்கள்? அரிசி பற்றுக்குறை காரணமாக நீண்ட க்யூ வரிசையில் மக்கள் நிற்கிறார்கள் என்றல் க்யூ வரிசையில் நின்றவது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அரிசி கிடைக்கும். தி.மு.க. வந்தால் அதுவும்கூட கிடைக்காது என்கிற உண்மை எல்லா மக்களுக்கும் தெரியும்.

10-30 a.m.

23rd October 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் எங்கள் பேரில் வரட்டும். ஆனால் உணவுப் பிரச்சினையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று யாராவது எதிர்க்கட்சியில் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறீர்களா? கிளர்ச்சி செய்கிறீர்கள், ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறீர்கள், சிறைக்குச் செல்கிறீர்கள். சர்க்காருக்கு எதிராக என்னென்ன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டுமோ அத்தனையிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மக்களுக்கு இந்தப் பிரச்னையிலே என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி உங்கள் மகாநாட்டிலே ஏதாவது தீர்மானம் போட்டிருக்கிறீர்களா? குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஏதாவது கூறியிருக்கிறார்களா? (திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் பத்திரிகையைப் பாருங்கள் என்றார்.)

• • • •

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நேற்று நண்பர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு குறிப்பை எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1961-62-ம் வருஷ பட்ஜெட் புள்ளி விவரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரம் சரியா இல்லையா என்பதை அன்றைக்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். அவர் மிகவும் ஆவேசமாகப் பேசினார். இந்தப் புள்ளி விவரக் கணக்கைக் கொடுக்கும்போது தாங்களும் இந்த மன்றத்தில் இருந்தீர்கள் என்பதைத் தங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1961-ம் வருஷத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துச் சொல்லியபோதே அது தவறு என்று வாதிட்டுச் சொல்லியிருந்தால் அதிலே நியாயம் இருக்கலாம். ஆனால் இன்று உணவுப் பிரச்சினையிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடி நிலையிலே, எப்படியாவது இதை வைத்து மக்களிடத்திலே சொல்லி, கணக்கு தவறு, அரசாங்கம் ஏமாற்றுகிறது என்று பேசுவதற்காக, வாதத்திற்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. 'இந்தச் சர்க்காருடைய எந்தக் கொள்கையிலும் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை' என்று ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார். அதற்காகவா நீங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். மக்களுக்கு இது பாதகம் விளைவிக்கும், இது சாதகமாக இருக்கிறது என்ற பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய அளவிலே பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சியாக இருந்தால் அது விரும்பத் தக்கது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்காரிடத்தில் எந்தக் கொள்கையும் இல்லையென்று நீங்கள் சொன்னால், இங்கு வரக்கூடியவர்கள் எந்தக் கொள்கையிலே வந்து சர்க்காரை அமைக்க முடியும்? இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? உங்களுக்கு ஏதாவது கொள்கை என்று இருந்தால் அல்லவா? கொள்கையே இல்லாத நீங்கள் கொள்கை அடிப்படையில் நடந்து வருகிற ஆட்சியைப் பார்த்து 'கொள்கை இல்லாதவர்கள், ஆகவே நம்பிக்கை இல்லை' என்று சொன்னால் வெளியிலே சிரிக்க மாட்டார்களா? தலை குனிய வேண்டாமா? இதற்காக நாம் தலை குனிய வேண்டாமா?

(மணி அடித்துப் பட்டது.)

• Expunged as ordered by the Chair

[23rd October 1964

திரு. பி. வி. சீராமுலு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் என் னுடைய கருத்தைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: ஒரு வேண்டுகோள். விஷயம் இல்லாது 'வெட்கப்படுகிறேன், தலை குனிகிறேன்' என்று வெறும் வார்த்தை களை உபயோகிக்க வேண்டாம்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு: அந்த எண்ணமும் கொள்கையும் எம் மிடத்திலே என்றும் இல்லை.

கனம் சபாநாயகர்: நான் எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்வது வெறும் வெத்து வேட்டுகளாக வார்த்தைகளைப் போட்டுக் குழப்ப வேண்டாம்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு: இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திட்டங்களின் செயல்கள் எந்த அளவுக்கு பின் தங்கியிருக் கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதிலே மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல விவசாயத்திலும் மிக மிகப் பின் தங்கியிருக்கிறது. பாசன இலாகா வும், விவசாய இலாகாவும் சம்பந்தம் இல்லாமல் நடந்துக் கொண் டிருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும்படியான கே.ஆர்.பி. ரிசர்வாயர் திட்டத்தின் லட்சணத்தைப் பார்த்தாலே இது தெரியும். இந்த அமைச்சரவை வருவதற்கு முன்பு ஆங்கி லேயன் 1942-ம் ஆண்டு 'க்ரோ மோர் புட் காம்பைன்' திட்டத்தை வகுத்து விட்டுச் சென்றான். 1945-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் மந்திரிசபை பதவியேற்றது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இருந்தபோது 35 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கி நம்முடைய ஆட்சியின் கையில் ஒப்படைத்தார்கள். இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. 75 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து மக்களுடைய பணத்தை வீணாக்கி விடப்பட்டிருக்கிறது. இது லாயக்கான சர்க்காரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த கே.ஆர்.பி. ரிஸர்வாயர் திட்டம் 1 கோடி 88 லட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திட்டத்தின் பயனை 52½ அடி தண்ணீர் நிற்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத் தினுடைய குறிக்கோளாக இருந்தது. இப்போது முதல் ஐந்தா ண்டுத் திட்டத்தில் இதை நிறைவேற்றுவதற்காக முதலமைச்ச ராக இருந்த கனம் காமராஜர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது உருவாக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கான செலவுக்கு வேண்டிய பணத்தை நமது மாநில சர்க்கார் கடன் கோரி அதற்காக மூன்று சதவிகிதம், நான்கு சதவிகிதம் வட்டியும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ் வளவு செய்தும் யாரோ ஒரு சிறிய அதிகாரி 138 ஏக்கரா நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் காட்டிய அசிரத்தையின் காரணமாக 49½ அடி தண்ணீர்தான் இப்பொழுது நிற்கிறது. இதை ஒரு போகத்

23rd October 1964] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

திற்குதான் உபயோகிக்க முடியும் என்று சர்க்கார் பறை சாற்று கிறது. ஆனல் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நல்ல மழை பெய்தும் விவசாயக் குடிமக்கள் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்து வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தத் தண்ணீரை இரண்டு போகத்திற்கும் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். ஆனல் இதன் மூலமாக தற்போது ஒன்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. இரண்டு போகத்திற்கும் தண்ணீர் விட்டிருந்தால் அதிகமாக ஒன்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கும். இதன் மூலமாக 60 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைத்திருக்கும். தற்போது அதிகாரிகளே அலுமதிக் காதன் காரணமாக 60 ஆயிரம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. யார் அப்பன் வீட்டுப் பணம் இது? இது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட 17 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகாரிகளுக்குத் தனியாகச் செலவிடப்படுகிறது. இது யாருடைய பணம்? மக்களுடைய பணம் அல்லவா?

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் யார் அப்பன் வீட்டுச் சொத்து என்று கேட்டால், மற்றவர்களும் உங்கள் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா என்று கேட்கக்கூடும். ஆதலால் அப்பன் வீட்டு சொத்தா அப்பன் வீட்டுப் பணமா என்றெல்லாம் கேட்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு நாயுடு: இவ்விதம் உருவாக்கப்பட்ட திட்டத்தை விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் வந்து பார்வையிட்டார்கள். 133 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும், அது தான் இப்போது அரசாங்கம் உடனடியாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சர்களிடத்தில் சொல்லும்போது, பார்க்கலாம் என்று மட்டும் கூறிவிடுகிறார்கள். ஆனல் இன்று வரையிலும் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை. இதன் காரணமாக இன்றைக்கு 49½ அடி தண்ணீர் தான் நிற்க வேண்டிய நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு ஒரு போகம் தான் சாகுபடியாகும். கிட்டத்தட்ட 32½ அடி தண்ணீர் இருக்கும் போது இன்னொரு போகத்திற்கும் தண்ணீர் விட வேண் டும் என்று கேட்டோம். அப்போது 41 அடி தண்ணீர் வருவதற் கான வாய்ப்பும் இருந்தது. இவ்விதம் நாங்கள் கேட்டபோது இந்தத் தண்ணீர் அடுத்த போகத்திற்கு வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இதன் காரணமாக 90 ஆயிரம் மூட்டை நெல் விளை வதை இது தடுத்திருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய போக்கினல் நாம் 90 ஆயிரம் மூட்டை பெறுவதை இழந்திருக் கிறோம். இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதைத்தான் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக்காண்டால், அரசாங்கத்தின் நிலமை என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, மூன்று அமாவாசை மூன்று பௌர்ணமி ஆகவில்லை, அதற்குள்ளாக

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [23rd October 1964

37 அறிக்கைகள், எத்தனையோ திட்டங்கள், எத்தனையோ பேச்சுகள் இத்தனையும் அரசாங்கம் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் ஒரு நேரத்தில் விட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குத்தான் அத்தனை அதிகாரத்தையும் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அடுத்தநாள் பார்க்கும்போது பிரைவேட் நபர்களுக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டும் கெட்டான் நிலைமையில் தான் இவர்களுடைய உத்தரவு இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் உள்ள ஒரு பிரமுகர் ஒரு ரைஸ்மில் சொந்தக்காரரிடம் அங்குள்ள தாசில்தார் மூலமாக சென்று இரவில் ரைஸ் மில் ஓட்டக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவா என்பது தெரியவில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களின் பேச்சுக்குத் தகுந்தபடி செயலாற்ற வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டியிலுள்ள ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

மேலும் வியாபாரிகளைப்பற்றி அரசாங்கம் தரக் குறைவான முறையில் பேசி வருகிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் அரசாங்கம் கடன் எழுப்பிய நேரத்தில் எல்லாம் அரசாங்க அதிகாரிகள் இந்த வியாபாரிகளிடத்தில் போய் பல்லிக்காட்டி தான் கடனைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, வியாபாரிகளிடத்தில் எங்கள் பகுதியில் என்ன நடக்கிறது என்றால், ஒரு வியாபாரிக்கு ஏதாவது லீசன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டில் 100 ரூபாய்க்கு டிக்கட் வாங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்படி டிக்கட் வாங்கினால் தான் சர்க்கரை கோட்டா, கோதுமை கோட்டா மற்றுமுள்ள கோட்டா போன்றவைகள் கொடுப்பார்கள். இது தான் இன்றைக்கு எங்கள் பகுதியில் இருந்து வரக்கூடிய நிலை. எங்கள் பகுதியில் மூன்று பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் தான் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு காங்கிரஸ் தலைவர் என்ன சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால், ஆசிரியர்களிடத்தில், 100 ரூபாய் கொடுத்தால் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய இடத்திற்கு உத்யோகத்தை மாற்றித் தரலாம், 200 ரூபாய் கொடுத்தால் நீர் கேட்டக்கூடிய இடத்திற்கு உத்யோகத்தை மாற்றித் தரலாம் என்று சொல்லி இன்றைக்கு அவ்விதம் ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் எல்லாம் . . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member is making an allegation against a particular person.

திரு. பி. வி. சீராமுலு : அதோடு மட்டுமல்ல. என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனில் என்ன நடக்கிறது என்றால், அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சார்ந்த 42 பஞ்சாயத்துக்களிலே 40 பஞ்சாயத்துக்கள் பழைய பாக்கி, அதாவது 5---6 ஆண்டுகளுக்கு

23rd October 1964] [திரு. பி. வி. சிராமுலு]

முன்பாகக் கட்ட வேண்டிய வீட்டு வரியை வசூல் செய்யவில்லை. அதற்கான அத்தீன பஞ்சாயத்து . . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லுவதற்காகச் சொல்லக்கூடிய குற்றச் சாட்டுகளிலே ஒன்றிரண்டை எடுத்து அதற்குப் பதில் சொல்லுகிற முறையிலே பார்ப்போமானால் முதலாவது குற்றச்சாட்டு என்ன வென்றால், அதாவது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உணவு நெருக்கடி, நகரப்புறங்களிலும், கிராமப்புறங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கண்ட்ரோலை கண்டிப்பாகத் தீவிரப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1953-வது ஆண்டிலிருந்து நம்முடைய அமைச்சர் அவையும் நாமும் இந்தக் கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வரவில்லை, அமல் நடத்தவில்லை; சாதாரணமாக விட்டுக்கொண்டிருந்த காரணத்தினாலே விஷம் போல விலை ஏறிக்கொண்டு வந்தபோது, 10 வருஷமாக ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த உணவுப் பொருளை வாங்கக் கூடியவர்கள் யார் என்று சொன்னால் ஓரளவு மாதா மாதம் வருமானம் உள்ளவர்கள், மத்திய தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் தாராளமாக வாங்கி மூன்று வேளைகள் உண்ண முடிந்தது. அன்றாடக் கூலிகள் மூன்று வேளைகளும் அந்த அளவுக்கு உண்ணும் அளவுக்கு விலைவாசி கட்டுப்படியாக இருக்கவில்லை. இன்றைக்கு நம் சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்காக கருணை கூர்ந்து கட்டுப்பாட்டை அமல் நடத்தவேண்டுமென்று இப்படிப்பட்ட கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் கொண்டு வந்தவுடனே ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினையை வைத்துக்கொண்டு, நீங்கள் தான் நெருக்கடிக்குக் காரணம், ஆகவே நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவிப்பது பொருத்தம் அல்ல, நியாயம் ஆனதும் அல்ல. ஏழை மக்கள் மீது கருணை கூர்ந்து, இந்தியா பூராவிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறையை நாமும் பகிர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற நம் சர்க்காருடைய நல்ல எண்ணத்தினால், நம்மைப் பொறுத்த வரையில் நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருந்தாலும், அண்டை மாநிலங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியைச் சமாளிக்க இன்று நாம் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மந்திரி சபை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நல்ல செயல்களை பாராட்டாதபடி, மந்திரிசபையின் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவிப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இராது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று நேற்று கனம் மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள் மந்திரிகளுக்குத் திறமை இல்லை என்று. இருந்தால் அண்டை ராஜ்யங்களில் இருந்து, மக்களே அடித்துக் கொண்டு செல்லும் தண்ணீரை, பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கக்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [23rd October 1964

கூடாதா என்று சொன்னார்கள். அந்த அங்கத்தினருக்கும், அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்கும் சொல்லிக்கொள்ளுவது, கடந்த 17 ஆண்டு காலத்தில் இப்போது இருக்கக் கூடிய மந்திரிசபை அண்டை ராஜ்யங்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தித்தான் சிறந்த நீர்ப் பாசனத் திட்டத்தை நன்கு உருவாக்கி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது என்றால் 4 நாட்களில் போய்ப் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்து விட முடியாது. பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு 4-5 ஆண்டுகள் ஆகும். அந்த முறையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தித் தான் இன்றைக்கு பரம்பிக் குளத் திட்டம் அமலில் இருந்து வருகிறது. திட்ட வேலைகளெல்லாம் நடந்து வருகிறது. அவர்கள் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தாராளமாகக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். நாமும் அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறந்த நாள் பரிசாக அனுப்பினார்கள் என்று கேவலமாகப் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசுவதற்கு இடமே இல்லை. நாம் கொடுக்க வில்லை என்றால் டில்லியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். நாம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் தென் மண்டலம் என்ற காரணத்தினால். மந்திரிகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி சாதித்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டுவதற்கு பதில் 'உங்களுக்குத் திறமை இல்லை, பேச்சுவார்த்தை நடத்தி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அமல் நடத்தவில்லை, ஏன் கேட்கவில்லை' என்று சொன்னால் நீங்கள் போகிற வேகத்தில் கேட்டால் அங்கு நம்மைப் போல இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எழுந்து 'ஐயையோ, தமிழ் நாட்டிற்கு தாராளமாகக் கொடுக்கிறார்களே, கொடுக்கக் கூடாது' என்ற நிலைமைக்கு இறங்கினால் நமக்குப் பேராபத்து ஏற்படும். ஆகையால் இந்த மாதிரிப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படை யாகப் பேசாமல் இருப்பதே அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்குச் செய்யும் பேருபகாரம் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரிப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனைத் தான் பரம்பிக்குளம் திட்டம் போடப்பட்டு தொடர்ந்து திட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. அதற்காக நமது பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் சண்முகம் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். கணக்கிலே 15 மார்க் வாங்கி, ஹிந்தியிலே 25 மார்க் வாங்கினால் மாணவன் பாஸ் செய்து விடுகிறான், அப்படி யானால் கணக்கில் திறமைக் குறைவானவனைத் தானே இருப் பான், அதனால் கல்வியின் தரம் குறைந்து தானே இருக்கிறது, இத்தகைய நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தது இந்த மந்திரி சபை தானே, ஆகையால் நம்பிக்கையில்லை என்று சொன்னார்கள். பாவம் சண்முகம் அவர்கள் தெரியாமல் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசியது இங்கு நடைமுறையில் இல்லாத ஒன்று. கணக்கில் 15 மார்க் வாங்கி ஹிந்தியில் 25 மார்க் வாங்கினால் இரண்டையும் கூட்டி, 40 மார்க் இருக்கிறது என்று அவன் பாஸ் செய்து விடுவான் என்ற நினைவோடு பிரசாரம் செய்துக் கொண்டிருந்தால் மாணவர் கூட்டத்தில் மத்தியில் படுதோல்வி அடைவீர்கள். ஹிந்தி

23rd October 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

மார்க் மாடரேஷனுக்குத் தான் உபயோகப்படும். மாடரேஷன் என்றால், ஒரு சப்ஜெக்டில் ஒருசில மார்க்குகள் குறைவாக இருந்தால், ஹிந்தியில் பெற்ற மார்க்குகளைப் பொறுத்து 10 மார்க்குகளுக்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் அந்த மார்க்கோடு கூட்டுவார்கள். அதுதான் மாடரேஷனே தவிர, 15 மார்க்கையும் 25 மார்க்கையும் கூட்டி பாஸ் போட்டுவிடுவார்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கூட்டமாகச் சிலரைக் கூட்டி, செகன்டரி எஜுகேஷன் போர்டு ஆஃபீஸ் முன் நின்று போராட்டம் நடத்தினால் அவர்கள் படுதோல்வி அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டை கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பு இருந்த கல்வி அமைச்சருக்கும் இப்போது இருக்கிற கல்வி அமைச்சருக்கும் முடிச்சுப் போடுகிற வேலை தான் எப்போதும் அவருக்கு. இல்லை என்றால் இங்கு வாழ முடியாது. அவர் தமிழுக்கு என்னவோ செய்துவிட்டார் இவர் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கல்வி அமைச்சர் இருந்த காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் பன்மடங்கு செய்து வருகிறது. உதாரணமாக சென்ற வெள்ளை அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால் தி.மு.க. அங்கத்தினர்கள் எங்கே போய் தொங்கப் போகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். அன்றைக்கு இதே மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் கையெழுத்திட்டு மும்மொழிக் கொள்கையை ஆதரித்திருக்கிறார்கள் . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் எழுந்தார்—

கனம் சபாநாயகர்: அதற்கு திரு. மதியழகன் அவர்கள் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்கப்போகிறார்களா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையில் எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் கையெழுத்திடவில்லை.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: அதிலே ஹிந்திக்கு எந்த இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்பது தீர்மானம் ஆன சமாசாரம். அப்படி ஆன சமாசாரத்தில் அதை அமல் நடத்துவதில் எஜுகேஷன் கமிட்டி ஒன்று ஸ்டேட் லெவலில் இருக்கிறது. அதிலே கனம் அங்கத்தினர் நெடுஞ்செழியன் இருக்கிறார். அந்தக் கமிட்டியின் முடிவுதான் எஜுகேஷன் போர்டில் அமல் நடத்தப்படுகிறது. அவருக்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்குமானால், இருந்திருக்குமானால், ஆட்சியாளர் செய்வதில் அதிருப்தி இருக்குமானால் அங்கே சொல்லி அமல் நடத்தாமல் இருக்கச் செய்திருக்க வேண்டாமா? அதில் ஒத்துக்கொண்டு அதைச் செய்து விட்டது இதைச் செய்து விட்டது என்று சொல்லி இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுவது பொருத்தம் அற்றது என்று தான் சொல்லிக்கொள்கிறேன் . . .

[23rd October 1964

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது அகைகப்பட்டிருக்கிற கல்விக் குழுவில் நான் உறுப்பினராக இருக்கிறேன். அங்கே நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெளிவு பட குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் கல்வித் திட்டத்தில் ஹிந்தி மொழியைப் பாட மொழி ஆக்குவது பற்றி. பிறகு எழுத்து மூலமாகவும் கொடுத்திருக்கிறேன். கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பான்மையோரினால் முடிவு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கருத்தைச் சொல்லவில்லை என்றோ, வற்புறுத்த வில்லை என்றோ கனம் உறுப்பினர் சொல்லுவது வருந்தத் தக்கது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி. சி. குழந்தையம்மாள்: பெரும்பான்மையோர் இருக்கும் வரையில் அது தான் நடக்கும்.

கனம் சபாநாயகர்: அவருடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். (Majority decision is carried.)

11-00 a.m. **திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்:** இந்திப் பரீட்சையில் வாங்கும் மார்க்கை மற்ற சப்ஜக்டில் மார்க்குகள் குறைந்துவிட்டால், மாடரேஷனுக்கு சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை அங்கு வற்புறுத்தவில்லை. நானும் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறேன். அவர்கள் அதை வற்புறுத்தவில்லை என்பதை உங்கள் மூலமாக சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகள் தலையில் மிளகாய் அறைப்பதில் சுதந்திராக் கட்சி முதல் தரமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கம்பு, சோளம், ராகி இவைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டது. வருஷம் பூராவும் நெல் விளைவிப்பவர்களுக்குத் தெரியும். சாப்பாட்டிற்கே வழி இல்லாமல் நெல் அவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது. ரூ. 10,000 மூட்டை கட்டிக்கொடுத்தால் கூட நெல் வைக்க முடியாது. பருத்தி ஒரு எக்கருக்கு 10 பொதி விளையும். 10 பொதி விலை ரூ. 200. 'நெல்விளை' என்றால் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. 50, 60 வருஷங்களுக்கு விவசாயி கடனாளியாகத்தான் இருந்து சாவான். அவன் பிள்ளை கூட கடனாளியாகத்தான் இருக்க முடியும். அதனால் இந்த நாட்டிலிருக்கும் விவசாயிகள் கடனாளிகளாகவே இருந்து மீளாமல் இருப்பதற்கு ஒரு வழியாகத் தான் இந்த யோசனையைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய குற்றத்தை நான் எதிர்த்துக் கூறுகிறேன். நாம் முடிந்த அளவுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்வோம். அதற்கு மேல் முடிந்த அளவு புஞ்சை தானியங்களை விளைவிக்கிறோம். கரும்பு, வாழை, பருத்தி போன்ற பணப்பயிர்களுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்து தான் நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற யோசனையை நான் அறவே எதிர்க்கிறேன் என்று சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

23rd October 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

அடுத்து, கனம் கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்களும் கூட்டு சேர்ந்து இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கனம் கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர் ரேஷன் முறை கண்டிப்பாக வரவேண்டும், தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினர் என்ன சொல்லி முடித்தார்? அறவே ரேஷன் முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும், வெளி மாகாணங்களுக்குப் போவது மட்டும் கண்ட்ரோல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எலியும், தவளையும் கூடிச் சேர்ந்து போனால், தவளையை தண்ணீரில் விட்டால், தண்ணீருக்கு மேலே அது சுகமாக வாழும், ஆனால் எலி தண்ணீருக்குள் சென்ற கொஞ்ச நேரத்தில் மூச்சுத் திணறி செத்துப்போய்விடும். அம்மாதிரி இரண்டு பேர்களும் கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் பக்கத்து மாநிலங்களுக்குப் போவதை மட்டும் கட்டுப் படுத்தவேண்டு மென்கிறார். இன்னொருவர் ரேஷன் முறை கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்கிறார். அந்த மாதிரி யோசனை சொன்னால் யார் யோசனையை நாங்கள் கேட்பது? இரண்டு பேர்களும் தங்களுக்குள் யோசித்து ஒரு முடிவு செய்து, பிறகு இம்மாதிரி ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, அந்த யோசனை வருமானால், அதுபற்றி முடிவு எடுக்கக்கூடியதாக இருந்தால், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இல்லையானால் அது விடப்படும்.

அதற்கு மேலே ஏதோ வியாபாரிகள் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். கலெக்டர் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு, வியாபாரியை சும்மா விட்டுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. கோயம்புத்தூரில் ஒரு வியாபாரி ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 10 அதிக மான விலையில் விற்றதினால், அவர் அரெஸ்டு செய்யப்பட்டு, மூன்று நாட்களுக்கு ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டு, பிறகு வெளியே விடப்பட்டார். அதற்கு மேலே கேஸ் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று மனப்பூர்வமாகத் தெரிந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் 10 நாட்களாக ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்ட நிலைமையில் அதைத் தீவிரப்படுத்த முடியாத ஒரு நிலைமையிலே தான் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அபத்தமானது என்று தான் சொல்ல முடியும். நெருக்கடியான இந்த சமயத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று குறிப்பிடுவது மிகவும் பொறுத்தமற்றது. அமைச்சர்கள் ஆங்காங்கு வெளி ஜில்லாக்களுக்குச் சென்று லாரிகள் மூலமாகவும், வாகன்கள் மூலமாகவும், உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டுவந்திருக்கும் சமயம் பார்த்து, உண்ணாவிரதமிருந்து, 'ஏதோ நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்ததினால் தான் சோறு கிடைத்துவிட்டது, க்யூ வரிசை குறைந்து விட்டது, 4 லிட்டர் அரிசி கிடைத்து விட்டது' என்று பிரசாரம் செய்வது சந்தர்ப்ப வாதிகளுக்குப் பொறுத்தமாக இருக்குமே தவிர, உண்மையான அரசியல் தீவிர வாதிகளுக்குப் பொறுத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[23rd October 1964

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, திரு. கே. ஏ. மதியழகன் கொண்டுவந்துள்ள நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை ; அதை ஆதரித்து, நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த 17 ஆண்டு காலமாக இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நம்முடைய தமிழகத்தை ஆண்டுகொண்டு வருகிறது. ஏராளமான, கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முதல் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையில் திட்டம் தீட்டி அமல் நடத்தி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் போடப்படுகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய நோக்கமே வினாசாயத்தில் சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுதான். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு ஏராளமான அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டன, வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டன ஏராளமான உர உற்பத்திச் சாலைகளை நிறுவியிருக்கிறோம், மின்சார விசைச் சாலைகளை நிறுவியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும், வெட்டப்பட்ட கால்வாய்கள் எங்கே போயிற்று, கட்டப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்கள் எங்கே போயிற்று? நீர்த்தேக்கங்களில் தண்ணீர் நிரம்பி வழியவில்லையா? கால்வாய்களில் தண்ணீர் ஓடவில்லையா? அல்லது தண்ணீர் ஓடி வயலில் பாயவில்லையா? பாய்ந்தது என்று சொன்னால், விளைந்த நெல், அரிசி எங்கே சென்றது? அதுமாத்திரமல்ல. 1956-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரையில் சுமார் 1,400 கோடி ரூபாய் பெருமான உணவு தானியங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு உணவு இறக்குமதி செய்திருந்தாலும் கூட, என்ன நிலைமை இந்த நாட்டில் இருக்கிறது? பத்திரிகையில் என்ன செய்தி வருகிறது? க்யூ வரிசை ஒரு மைல் நீளம் இருக்கிறது. க்யூ வரிசையில் நின்ற தாயின் கைக்குழந்தை உயிர் நீத்துவிட்டது. வாணியம்பாடியில் ஒரு முஸ்லீம் சிறுமிக்கு கூட்டத்தில் நெரிசலின் காரணமாக இரண்டு விரல்கள் நசுங்கிவிட்டன. அரிசி இருப்பு இல்லை என்று சில்லரைக் கடைகளில் போர்டு தொங்கவிடப்பட்டிருக்கிறது. அரிசி விற்கலாம் என்றால் அடிதடியாகிறது, ஆகவே 'போலீஸ்காரர்களே எங்களுக்கு அபயம் அளியுங்கள்' என்று கடைக்காரர்கள் சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல சர்க்காருக்கு அடையாளமா? ஆகவே, நாங்கள் அமைச்சர் அவை மீது குற்றம் சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு கதை உண்டு. ஒரு நண்பர் கஞ்சி வரதப்பா என்றால், பசியோடு உட்கார்ந்திருந்த ஒருவர் 'எங்கே கஞ்சி வருகிறது?' என்று கேட்டாராம். அதுமாதிரி இப்பொழுது தாங்குகிற ஒருவரை எழுப்ப வேண்டுமானால், அரிசி என்று சொன்ன உடனேயே அவர் எழுந்து விடக்கூடிய நிலைமை நாட்டில் நிலவுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது? இதற்குக் காரணம் பலர் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். பத்திரிகைகள் மிகைப்படுத்திச் சொல்லுகின்றன என்று ஒரு மந்திரி கூறுகிறார். இன்னொரு அமைச்சர் ஏராளமாக அரிசி இருக்கிறது, வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். இன்னொரு அமைச்சர் க்யூ சிஸ்டம் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது என்று

23rd October 1964] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

சொல்லுகிறார். இவைகளெல்லாம் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அடையாளமா என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். பெரியார் திரு. ராமசாமி அவர்கள் இதர தானியங்கள் சாப்பிடுகிறவர்கள், கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் சாப்பிடுகிறவர்கள் அரிசி தின்ன ஆரம்பித்து விட்டதினால் தான் அரிசி விலை ஏறிவிட்டது நாட்டில் என்று சொல்கிறார். அவர் வயதானவர், சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும். அதைப் பார்த்து நம்முடைய அமைச்சரும் ஆமாம், அது உண்மை தான், கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் சாப்பிடுகிறவர்கள் அரிசி சாப்பிடுகிறார்கள், ஆகவே அரிசி விலை ஏறிப்போய் விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் அதை ஒத்துக்கொண்டாலும் கூட, கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு சாப்பிடுகிறவர்கள் அரிசி சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால், கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு போன்ற தானியங்களின் விலை இறங்கியிருக்க வேண்டும் அல்லவா? அவை அரிசியைவிட அதிகமான விலைக்கு விற்கின்றன. ஆகவே, திட்டத்தில் கோளாறு? விவசாயிகள் சரிவர இயங்கவில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். பதினேழு ஆண்டுகளாக இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறது? சாதாரண வண்டிக் கட்டு கூட கொடுக்க முடியவில்லை. வேறு நவீன விவசாயக் கருவிகள் கொடுக்க முடியவில்லையென்றாலும், சாதாரண வண்டிக் கட்டு கூட அளிக்கப்படுவதில்லை. வண்டிக் கட்டுக்கு சாதாரண விலை ரூ. 20 அல்லது 30. ஆனால் பிளார்க் மார்க்கெட்டில் ரூ. 90 அல்லது 100-க்குத் தான் கிடைக்கிறது. பரம்பரையாக பட்டா மாறுதல் செய்யப்படவில்லை. அறுபது வருஷம், 70 வருஷம், 80 வருஷங்களாக பட்டா மாறுதல் செய்வதற்கு சர்க்காரால் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் ஏன் நீடித்து இருக்க வேண்டும்? நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு பக்கம் காடுகள் கழனிகளாகிக்கொண்டு வருகின்றன. மறுபக்கம் அவைகள் தோப்புகளாகிக்கொண்டு வருகின்றன. காரணம், விவசாயம் செய்வதற்கு அங்கு ஆட்கள் அகப்படவில்லை. நாட்டில் எல்லோருக்கும் 'கம்பல்சரி எஜுகேஷன்' என்று டெக்லரேஷன் செய்துவிட்டோம். சுதந்திர சர்க்காரில் எல்லோரும் நாட்டு மன்னர்கள், படிக்காமல் இருக்க முடியாது, படித்தாக வேண்டும். அவர்கள் 7-வது, 8-வது படித்துவிட்டு மாடு மேய்ப்பதற்கோ, ஆடு மேய்ப்பதற்கோ, விவசாயம் செய்வதற்கோ முன்வருவதில்லை. நாட்டிலே 'ரூரல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸ்' ஆரம்பித்தாகி விட்டது. பள்ளிகள் ஏற்படுத்தாமல் இருக்க முடியாது, கிணறுகள் வெட்டாமல் இருக்க முடியாது. ரோடுகள் போடாமல் இருக்க முடியாது. அந்த வசதிகளெல்லாம் கிராமங்களுக்கு அவசியம் செய்தாக வேண்டும். ரோடு போடுவதற்கு எஸ்டிமேட் அதிகமாகப் போடுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயம் செய்துகொண்டு இருந்தவர்கள் அந்த வேலைக்கு போய் விடுகிறார்கள். உண்மையான நிலைமை என்னவென்றால், கிராமப் புறங்களில் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும். இதற்கு மாற்று யோசனை என்னவென்றால், விவசாயிகளுக்கு நவீன இயந்திரங்கள் தருவிக்

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [23rd October 1964

கப்பட்டு, கொடுக்கப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ரூ. 2 லட்சம் தரவில்லையா என்று கேட்கலாம். சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் சபையின் அங்கத்தினர்கள், இந்த ரூ. 2 லட்சம் எதற்காக உபயோகப்படுகிறது? போல் கலப்பை விலை ரூ. 6 மொர்த்த விலை ரூ. 15 என்று சொல்லி, பாதி விலையில் நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று ரூ. 7.50-க்குக் கொடுத்தால் எங்கள் பகுதி விவசாய மக்கள் இந்த அரசைப் பார்த்துச் சிரிக்க மாட்டார்களா? எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள் கேட்க மாட்டார்களா? செயல் விளக்கப் பண்ணை என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே என்ன செயல் விளக்கம் நடைபெறுகிறது? ரோடு ஓரத்திலே போர்டை மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அங்கு என்ன நடக்கிறது? கிராம சகாயக் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயி களிடம் பண நெருக்கடி காரணமாக, நெல் அடித்த உடனேயே விற்று விடலாம் என்று விற்கிறார்கள். அப்பொழுது யார் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள்? ஏட்டு அளவிலே வேண்டுமானால், அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்று எழுதலாம். எருக்குழிக்கு ரூ. 6. உடனே டார்கெட் ரீச்சாக வேண்டும். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 1,000 எருக்குழிகள். உடனே கமிஷனர் கிராமசேவக்கை விரட்டுகிறார் இப்படி லட்சம் குழிகள் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டன, இவ்வளவு எரு கிடைக்கிறது, என்று சொல்லப்படுகிறது. ஐம்பது பர்சென்ட் டார்கட் ரீச்சாகி விட்டது, சுய தேவை பூர்த்தியாகி விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லி, மக்களே ஏமாற்றுவதிலே என்ன பிரயோசனம்? அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்கும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எங்களுக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஸ்பிரேயர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கான செலவில் இரண்டு பங்கை யூனியனும், ஒரு பங்கை பஞ்சாயத்தும் ஏற்கிறது: இந்த மன்றத்திலே சற்றேறக்குறைய 13 பேர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருக்கிறார்கள். ஒரு தடவை உபயோகித்த ஸ்பிரேயர் களை மறுபடியும் உபயோகிக்க முடிந்ததா என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சேர்மன்களே சொல்லட்டும். நான் அவர்களை அறைகூவி அழைக்கிறேன். ஒரு முறை உபயோகித்த பிறகு மறுபடியும் அதை உபயோகிக்க முடிய வில்லை. ஷாவாலல் கம்பெனியிலிருந்து தான் வாங்க வேண்டும், அதுவும் வாங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றால், அப்படித் தான் இருக்கும். இதைப்பற்றி மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தில் சொல்லியாய் விட்டது, மாவட்ட கலெக்டர் அவர் களிடத்திலும் சொல்லியாய் விட்டது. இப்படி வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எப்படி விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும்? கணிசமான விவசாயிகள் எல்லாம் தென்னந்தோப்பு, மாந்தோப்பு என்று வைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் தன்னுடைய வைத்துக் கொண்டிருந்த பூமிகள் எல்லாம் இவ்வாறு மாறிக் கொண் டிருக்கின்றன. அதனால் தான் இந்த மாதிரி நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்றைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்து விடுகிறேன். இப் பொழுது ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் என்ற திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் என்ன பயன் ஏற்பட்டிருக்

23rd October 1964] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

கிறது? பிளாக்கில் இருந்து திட்டத்தின் கீழ் 5 அல்லது 10 வருட தவணைகளில் மாடுகள் வாங்கினார்கள், கிணறுகள் வெட்டினார்கள், பம்பு செட்டுகள் வைத்தார்கள். இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் வந்த பிறகு மூன்று ஆண்டுத் தவணைக்குள்தான் கடன் வாங்க வேண்டும். அதிலே உள்ள நன்மை இந்தத் திட்டத்திலே இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். நன்மை இல்லாத ஒரு திட்டத்தை ஏன் கொண்டு வந்து புகுத்த வேண்டும்? இதைப் பற்றி அரசாங்கத்தினிடமும், அமைச்சர்களிடமும், எத்தனையோ முறைகள் சொல்லியாய் விட்டது. இதனால் பலர் கடன் வாங்க முடியவில்லே. நன்றாக நடந்து கொண்டிருந்த சொஸைட்டிகளும் டார்மெண்டாகப் போய்விட்டன. மேற்கொண்டு கடன் கொடுக்க முடியவில்லே. இந்தத் திட்டத்திலே நம்பிக்கையில்லே என்று சொன்னலும், பழைய முறையேதான் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நம்முடைய காமராஜர் பிறந்த தினக் கொண்டாட்டவிழாவுக்கு ரூ. 9 லட்சம் செலவழித்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் ஒரு பெரிய அரசியல் கட்சியின் தலைவர். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் பிறந்த நாள் விழாக் கொண்டாடினார்கள். அவர் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று தனிப்பட்ட முறையிலே நான் வாழ்த்துகிறேன். அவர்கள் மகாராஷ்டிரத்திற்கோ அல்லது கேரளத்திற்கோ கவர்னராகச் செல்லாமல் இங்கேயே இருக்கட்டும். பிறந்த நாளன்று அவருக்கு ரூ. ஒரு லட்சம் பரிசாகக் கொடுக்கப் பட்டது. எந்த முதலாளி இதைக் கொடுத்தார்? அரசாங்கம் கணக்குக் காட்ட வேண்டாமா? மேலும் சென்னே பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 35,000—ரூ.10,000-க்கு ஒரு பரிசும், ரூ. 25,000-க்கு ஒரு பரிசும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் யார் கொடுத்த பணம்? பொது மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? எங்களைப் போன்ற விவசாயிகள் 5-ம் தேதிக்குள் எவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்ட வேண்டும். அமைச்சர்கள் எத்தனை பேர் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்தார்கள்? ஊருக்குத்தான் உபதேசம், எங்களுக்கு இல்லே என்று சொல்லுகிறார்களா? அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரிகள் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்க வேண்டாமா? காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பக்தவத்சலம் பாலிடெக்னிக்குக்கு பெயர் சொல்லாமல் ஒருவர் ரூ. 10,000 கொடுத்திருக்கிறார். எங்கே இருந்து வந்தது அந்தப் பணம்? அப்படிப் பெயர் சொல்லாமல் கொடுத்தால், அதை வாங்கிக் கொள்வதா? Ceaser's wife should be above suspicion என்று சொல்லுவார்கள். இப்படி எல்லாம் செய்தால் அமைச்சர்களுடைய புனிதத் தன்மை கெட்டு விடுமே. இதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னல் தரமான எதிர்க்கட்சிகள் இங்கே இல்லே என்று சொல்லுகிறார்கள். சமீபத்தில் வெளி மாநிலங்களில் எதிர்க் கட்சிகள் நடந்து கொண்டனவே, அம்மாதிரி நடந்து கொள்ள எங்களுக்குத் தரமில்லே என்று கருதுகிறார்களா? அல்லது ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் சமீபத்தில் நேரு சாம்பல் மோசடி செய்தார்களே அம்மாதிரிச் செய்ய எங்களுக்குத் தரமில்லே என்று

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [23rd October 1964

கருதுகிறார? அல்லது திரு. சஞ்சீவையா அவர்கள் சொன்னது போல் ஓட்டாண்டியாக இருந்த காங்கிரஸ்காரர்களெல்லாம் இன்று கோடீஸ்வரர்களாக இருக்கிறார்கள், என்று சொன்னார்களே அந்த மாதிரிச் சொல்வதற்கு எங்களுக்குத் தகமில்லை என்று கருதுகிறார? அல்லது ஆளுக்கொரு லேசென்ஸ் வாங்குவதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குத் திறன் இல்லை என்று கருதுகிறார? நாங்கள் எப்படி அமைதியாக இந்த மன்றத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கிறோம், இருக்கிற நிலைமையைத்தானே எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். இந்த நாட்டிலே பிறந்த மன்னர்களுக்கு உண்ண உணவில்லை, உடுக்க உடையில்லை, இருக்க இடமில்லை. ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலமாகிறது. எத்தனை பேர் வீடில்லாமல் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் பிளாட் பாரத்திலே எத்தனையோ பேர் படுத்துக்கொண்டு காலம் கழிக்கிறார்கள். நாம் சுதந்தரமடைந்து 17 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகும் இதுதான் நிலைமையா? இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் தரமில்லாதவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த மந்திரிசபைமீது பொதுமக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள். பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாங்களும் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டோம். கம்யூனிஸ்டுகள் இழந்து விட்டார்கள். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இழந்துவிட்டார்கள். எனவே, இந்த அமைச்சரவைமீது 'நம்பிக்கையில்லை, இல்லை,' என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கனம் மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத் நான் எதிர்க்கின்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஒரு மந்திரிசபைமீது நம்பிக்கையில்லை யென்று சொன்னால் அந்த மந்திரிசபை பொறுப்பில்லாமல் நடந்திருக்கவேண்டும். பொருள் விரயம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். மக்களுடைய சூழ்நிலை நல்லவிதமாக உருவாக்கப்படாமல் இருந்திருக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் இந்த மந்திரிசபை நடந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது நான் நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டு இருந்தேன். அவர்கள் ஏதாவது ஒரு பெரிய குற்றம் சாட்டுவார்கள், அது உண்மையாக இருக்கும், நமக்குத் தெரியாமல் அப்படி ஏதாவது நடந்திருக்குமா என்றெல்லாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்தவிதமான குற்றச்சாட்டு எதுவும் சாட்டப்படவில்லை. பொதுவாக உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதனால் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்களே தவிர மற்றப்படி எதைக்குறித்தும் அவர்கள் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களின் நம்பிக்கையைப்பெற்ற மந்திரிசபை, மக்களின் நல்ல சூழ்நிலைக்கும் நாட்டின் உயர்வுக்கும் மக்களின் பொருளாதார உயர்வுக்கும் பாடுபடவேண்டும். அந்தவகையில் மக்களுடைய வருமானம் பெருகி

23rd October 1964 *[திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்]*

ஒரு நல்ல ஆட்சியை நீலீ நாட்ட்வேண்டும். அப்படியெல்லாம் இந்த மந்திரிசபை செய்திருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்த்தால் அந்த வகையில் கொஞ்சங்கூட நம்பிக்கையில்லாமல் நடந்துக்கொள்ள வில்லையென்பது புலனகும்.

பொருளாதார நீலீயை எடுத்துக் கொண்டால், 10 வருஷத்திற்கு முன் நீலீமை நம்முடைய மாநிலத்தில் எப்படி இருந்தது, இப் பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதைக் கவனித்துப்பார்த்தால் ஒவ்வொரு துறையிலும் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைக் காண்பார்கள். பத்து வருஷத்திற்கு முன் நம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் இருந்தன? மீடியம் லைஸ் தொழிற்சாலைகள், ஸ்மால் லைஸ் தொழிற்சாலைகள் எவ்வளவு இருந்தன. எத்தனை பேர்கள் வேலைக்கு இருந்தார்கள், என்ன ஊதியம் பெற்றார்கள்? இதை யெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்திருந்தால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. Industrial Development of Madras State up to 1963–64 *என்ற ஒரு அறிக்கையை இந்த சபை முன் மந்திரி வெங்கட்டராமன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலி ருந்து சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.*

		Table showing production and capacity of selected industries in the orgnanized sector.
1956-ல்	Motor cars production ...	2,000
1963-ல்	Motor cars production ...	3,600
1956-ல்	Motor cycles and schooters	1,100
இப்பொழுது	,,	12,600
Commercial Vehicles production	1956	1,009
	1963	6,600
Diesel Engines production	1956	3,075
	1963	32,000
Cycle production	1956	129,000
	1963	300,000
Sugar production	1956	63,000 tons.
	1963	116,000 tons.
Cement production	1956	700,000 tons.
	1963	2,200,000 tons.
Fertilizer production	1956	42,000 tons.
	1963	More than 3 lakhs tons.

இம்மாதிரியாகக் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் கண்டிருக் கிறோம். இல்லை என்றால், இந்த ஸ்டேட்மெண்ட் தப்பு என்று காட்ட புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக் கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்] [23rd October 1964

அது மட்டுமல்ல, அரசாங்கம் பொது உடமைக்கும், தனி உடமைக்கும், என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் தென் மண்டலத்தில் இருக்கிறோம். மற்ற ஸ்டேட்டுகள் இந்தப் பத்து வருஷங்களில் எத்தனை இண்டஸ்ட்ரிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு மூலதனம் திரட்டியிருக்கிறார்கள், அதே காலத்தில் நாம் எத்தனை உறுவாக்கியிருக்கிறோம். நாம் எவ்வளவு **actual paid-up capital** திரட்டியிருக்கிறோம், எவ்வளவு மக்களிடமிருந்து கடனுகப் பெற்றிருக்கிறோம். எவ்வளவு வெளியிலிருந்து மூலதனம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் இந்த ஸ்டேட்மென்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் படித்தால் இந்த மந்திரி சபை எவ்வளவு தூரம் பாடு பட்டு தொழில்களை வளர்க்க கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். அதையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். இன்னும்,

Table showing production of cotton textiles என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம்.

In 1951 the total number of cotton spinning mills and composite mills was 77 with 1,862,000 spindles. In 1963 the total number is 144 mills with 366,000 spindles.

இவைகளிலெல்லாம் எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான அளவு நூல்களும், உடைகளும் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவையும் உருவாக்கி இருக்கும் போது மக்களின் வாங்கும் சக்தியும் பெருகியிருக்கிறது. மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி இல்லை என்று சொல்லிவிடுவார்களா? பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பணப் புழக்கம் அதிகம் இல்லை. இப்பொழுது இம்மாதிரியான ஒரு நிலையில் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. (இண்டஸ்ட்ரியல் பீஸ்) இருக்கிறது. நல்ல சூழ் நிலை உருவாகிக் கொண்டே வருகிறது. ஒரு நல்ல அரசாங்கம் இதையெல்லாம் தான் செய்ய வேண்டும். யார் என்ன நல்ல ஸ்கீம் போட்டாலும் அதற்கு அரசாங்கம் தக்க உதவியளிக்கிறது. அம்மாதிரி ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த விதமான கஷ்டமும் இன்றி பெரிய பெரிய தொழிற் சாலைகள் உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் விக்டரி கண்டு வருகிறோம். போக்கு வரத்து இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி எல்லா இலாகாவிலும் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். எந்த இலாகாவில் வெற்றி காணவில்லை என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். எதிர்க் கட்சி அவசியம். எதிர்க்கட்சி அரசாங்கம் செய்வதை நல்ல கண்ணோட்டத்தோடு பாதுகாக்க வேண்டும். அவர்கள் எடுத்துக் காட்டவேண்டும், அரசாங்கம் எந்தெந்தத் துறையில், எந்தெந்த ஸ்கீமில் தப்பு செய்திருக்கிறார்கள், அதனால் என்ன பொருள் விரயம் ஆகியிருக்கிறது என்று.

23rd October 1964] [திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்]

அப்படி அரசாங்கத்தின் ஸ்கீம்கள் சரியில்லை யென்றால், மாற்று ஸ்கீம்களை, திட்டங்களை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி யான திட்டங்கள் ஏதாவது என்றைக்காவது எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அம்மாதிரிக் கொடுக்க இது வரை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் முன்வந்ததில்லை. நானும் 7, 8 வருஷ மாக இந்த சபையில் அங்கத்தினனாக இருக்கிறேன். "இந்த மாற்றுத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் போட்ட திட்டம் சரியில்லை, அதனால் பொதுப் பணம் விரயம் ஆகும். நாங்கள் மாற்றுத் திட்டம் கொடுத்திருக்கிறோம், அதை அனுசரி யுங்கள்" என்று சொன்னால் அது பொருப்பைக் காட்டுவதாக இருக்கும். என்றைக்குமே அம்மாதிரித் திட்டம் கொண்டுவந்த தில்லை. கனம் அண்ணாதுரை ஒரே ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். சர்க்கார் ஏன் கசாப்புக் கடை வைத்து ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று கேட்டார். மீபின் லாண்டில் அவ்வாறு ஆரம்பித்து வள மாகப் பெருக்கி வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்களே, அதனால் நிறைய மீபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் கிடைக்கிறதே, அதை ஏன் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். பஸ்களை யெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பொது உடமையாகப் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவி இருப்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நெய்வேலி திட்டத்தையும் திருச்சியில் வந்திருக்கும் ஹை ப்ரெஷர் பாயிலர் திட்டத்தையும் அதில் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை அடைந்திருப்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. திருச்சி திட்டத்தில் 7 லட்சம் பேர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு 40,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கு இந்த அரசாங்கம் வெற்றி காணவில்லை, எங்கே தோல்வி யடைந்திருக்கிறார்கள்? அதை எடுத்துச் சொன் னால் நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவேன்.

மக்களிடம் எவ்வளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். பட்ஜட் டோடு சேர்ந்த அபெண்டிசிஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால் 1956-ல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் வருமானம் 437 லட்சம் ரூபாய்; இப்பொழுது 1964-ல் 2,775 லட்சம் வருமானம் வந்திருக்கிறது. 1964-65-ல் எதிர் பார்க்கப்படுவது 30 கோடி. இது உற்பத்தியாகும் பொருள்களெல் லாம் செலவாகிறது என்பதைக் காட்டவில்லையா? இல்லையென்றால், வரிமூலம் வருமானம் எப்படி வரும்? 15 வருஷத்திற்கு முன் சுதந்திரம் வருவதற்கு முன், நம் தேவைகள் எல்லாவற்றையும் குண்டூசி முதல் எல்லாவற்றையும் அன்னிய நாடுகளிலிருந்தே தருவித்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு மிகப் பெரும் பகுதியை நாமே இங்கே உற்பத்தி செய்கிறோம். அவ்வளவு செழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி பெருகி இருக்கிறது. மீசேல்ஸ் டாக்ஸ் அவ்வளவு தூரம் உயர்ந் திருக்கிறது. 27 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் அது செழிப்பைக் காட்டவில்லையா? அரசாங்கம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரம் இல்லாதவர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

[திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்] [23rd October 1964

சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டுவதில் வியாபாரிகள் மோசமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சில வியாபாரிகள் மோச மாக நடந்துக் கொண்டிருக்கலாம். அது காரணமாக வியாபாரி கள் குலமே அப்படிச் செய்கிறது என்று சொல்வது சரியாகாது. அப்படிச் சொல்வது வருந்தத் தக்கது. நான் கூட மந்திரிகளிடம் சொன்னேன், "நீங்கள் டாக்ஸ் இவேஷன் செய்பவர்களை அவசியம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ஆனல் யார் டாக்ஸ் இவேஷன் பண்ணு கிறார்களோ அவர்களை மட்டும் கண்காணிக்க வேண்டுமே தவிர எல்லோரையும் துன்புறுத்தக்கூடாது" என்று. அவர்கள் கேட் டார்கள், "சில வியாபாரிகள் கணக்குப் புத்தகங்களை பூஜை ரூமிலும், பெட் ரூமிலும் வைத்திருந்தால், அவற்றை கண்டுபிடிக்க வேண்டாமா" என்று. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றல் மந்திரிகள் பாரபட்சமில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவேதான். அதையொட்டி சில வியாபாரிகளும், வியாபாரிகள் சங்கத் தலைவரும் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் கொஞ்சம் டைம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மாத டைம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் தவறு என்ன? ஒரு மாதத்தில் சில காய்கள் சரியாக இல்லாவிட்டால், மாதத்தையே வெட்டிவிட வேண்டும் என்று சொல்வதா? அது நியாயமா என்று எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

11–30 a.m. அடுத்து, உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்வோம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் "உணவுப் பற்றுக்குறை (Food shortage) நம்முடைய மாநிலத்தில் இல்லை, உணவு விநியோகத்தில் (Food distribution) தான் சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அதை அதிசீக்கிரத்தில் நிவர்த்திப்போம்" என்று சொன்னர்கள். இப்பொழுது மக்கள் அவதிப்படுவது வாஸ்தவம். மக்கள் க்யூ வரிசையில் நிற்பதும் வாஸ்தவம் தான். ஏதனல் இந்த உணவுப் பற்றுக்குறை என்று சொல்கிறார்களே அது ஏற்பட்டது?

உணவுப் பொருளின் விலை மிக மிக உயர்ந்துகொண்டே போகிறது, கன்ஸ்யூமர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கம் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி ஒரு முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்படிக் கொண்டுவரவில்லை என்றல், எதிர்க் கட்சியினர் நாளைக்கே இன்னொரு நம்பிக்கையில் லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, "மக்களுடைய சௌகரியத்தை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை, அளவுக்கு மீறி தாறுமாறாக விலையை ஏற விட்டுவிட்டார்கள், வியாபாரிகளுக்கு அனுசரணையாக இருக் கிறார்கள்" என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டு கொண்டுவருவார்கள். எப்படி நியாயமோ அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும்.

பொருளாதார அமைப்பின் நிலைமையில் விலை ஏறுவது சகஜம் தான். 'விலை ஏற முடியாது, ஏறக் கூடாது, ஏறுவதே இல்லை' என்று சொல்ல முடியாது. அவசியம் ஏறத்தான் செய்யும், ஆனல், எறினுலுங்கூட, நியாயமான நிலையில் வந்திருக்கவேண்டும். அப் படியில்லாமல் விலை ஏறிக்கொண்டே போகுமானல், அரசாங்கம் அதைத் தடுக்கத் தகுந்த சட்ட திட்டங்கள் போட வேண்டும்

23rd October 1964] [திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்]

என்ற காரணத்தினால் தான் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் காரணமாக சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அதை எல்லோரும் சேர்ந்து நிவர்த்திக்க ஆலோசனை செய்யவேண்டுமே தவிர, அதை ஒரு காரணமாக எடுத்துக்கொண்டு, மக்களிடையே ஒரு பெரிய பீதியை உண்டாக்கி, கஷ்டங்களை மிகுதியாகச் செய்வார்களானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

இந்த அரிசி விநியோகத்திலே மந்திரி சபை எவ்வளவு அக்கறை கொண்டு, எவ்வளவு தூரம் இதைத் துரிதமாக நடத்தவேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வளவு விரைவில் மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

நான் கூட மந்திரிகளுக்குச் சொன்னேன். "இதைப்பற்றி உடனுக்குடனே நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும், ஏராளமாக நியாய விலைக் கடைகளைத் (Fair price shops) திறக்க வேண்டும், லேஸன்ஸ்டு டீலர்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுங்கள். ரூபாய் இரண்டாயிரமோ, ஐயாயிரமோ டெபாஸிட்டாக வாங்கிக் கொண்டு, ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் குறைந்தது பத்துப் பதினைந்து கடைகளுக்குக் குறைவில்லாமல் வையுங்கள். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் விநியோகம் ஆகும். அவர்கள் உங்கள் கட்டளைக்கு உட்பட்டு நடக்கவேண்டும். மீறி நடந்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி நிலையை உருவாக்கினால் கஷ்டம் தீரும்" என்று நான் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் "அதி விரைவில் அம்மாதிரி யோசனை செய்யலாம். அவைகளைக் கொண்டுவரலாம், இருந்தாலும், இன்னும் சில நாட்களில் இப்போதைய நிலைமைமாறி சுமூகமான நிலை ஏற்படும்" என்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி நல்ல நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு துறையிலும் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் எதிர்க் கட்சியினர்கள் அதை மறுக்க மாட்டார்கள். மனச் சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள், inflation அதிகமாக இருக்கிறது என்று நேற்று ஒரு குற்றச்சாட்டு கொண்டுவந்தார்கள். Industrial development இருக்கும்போது 'இன்ஃப்ளேஷன்' இல்லாமல் இருக்காது. இன்ஃப்ளேஷன் இருந்துதான் தீரும். ஆனால், இன்ஃப்ளேஷன், அளவுக்கு மேல் போகாமல் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்ஃப்ளேஷன், அளவுக்கு மீறி போனால் மக்களுக்கு எல்லாவிதமான கஷ்டமும் ஏற்படும். 'உணவு உற்பத்தியை அதிகாரிப்பதற்குப் பதிலாக ரூபாய் நோட்டு உற்பத்தியை சர்க்கார் அதிகரிக்கிறது' என்றும் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷரீப்] [23rd October 1964

Deficit finance இருந்துதான் தீரும். இப்பொழுது உலகத்திலேயே பெரிய நிபுணர்கள் இங்கு வந்து போகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லும் வாக்குமூலத்திலே, 'இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் எந்தவிதமான தவறுதலும் இல்லை' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஏதாவது சில தவறுதல் இருக்கலாம், கஷ்டங்கள் இருக்கலாம், அந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்காக உடனுக்குடன் அரசாங்கம் எல்லாவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்து வருகிறது, இதனால் மக்களிடத்திலே நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது; ஆகவே இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் வந்திருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தையும், திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஏன்? கண்டனத் தீர்மானம் போதாதா? நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழலாம். இன்றிருக்கும் நிலைமையில் கண்டனத் தீர்மானம் போதாது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தான் சரியானது; அவசியமானதும்கூட.

தனிப்பட்ட மந்திரி மீது குற்றச்சாட்டு சொல்லியோ, அல்லது மந்திரிகள் கடந்த 18 ஆண்டுகளில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விமரிசனத்தையோ சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னால் அது மிகப் பொருத்தமானதாக இருக்கும். 18 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில் ஆட்சி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நாட்டில் 75 சத விகித மக்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பெரும்பான்மையான விவசாய மக்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் இத்தகைய உணவு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக மட்டும் இந்த ஆட்சியாளர் மீது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது பொருத்தமாக அமையும். ஆயிரம் காரணம் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த ஒரு காரணம் மட்டுமே போதும், கண்டனத் தீர்மானம் போதாது, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அவசியம் என்பதற்கு. திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பதினெட்டு ஆண்டு ஆட்சிக்குப் பின்னுங்கூட, இந்த நிலைமை இருப்பானேன்? 'திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், அணைகள் கட்டியிருக்கிறோம், பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்' என்று ஆட்சியாளர்கள் எத்தனையோ சொல்லலாம். எத்தனைதான் சொன்னாலும் இன்றுள்ள நிலைமை, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், என்ன? 75 சதவிகித விவசாய மக்களைக் கொண்ட நாடு உலகத்திலேயே வேறு எங்கும் கிடையாது, இந்தியாவைத் தவிர. அப்படியிருக்க, இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்குச் சோறு போட இந்த ஆட்சியாளரால் முடியவில்லையே. உணவுப் பிரச்சினை சீராகத் தீர்க்கப்படாததன்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

காரணமாகத்தானே எதிர்க்கட்சியிலிருந்து ஆட்சியாளர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமையும், ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றஞ்சாட்டிப் பேச வேண்டிய நிலைமையும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது?

எதிர்க் கட்சிகளிடையே காணப்படும் ஒற்றுமையின்மையைக் குறித்து பல பேர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எதிர் கட்சிகள் என்றால் அவர்களுக்குள்ளே கருத்து வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். ஆளும் கட்சியினரிடையே கருத்து வேறுபாடு இல்லை யென்று சொல்ல முடியுமா? உணவுக் கட்டுப்பாடு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைக் குறித்து ஆளுங்கட்சி அங்கத்தினர் களிடையே கூட பெரிய சர்ச்சை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே—மேலே இருந்து கீழே வரை — இதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, அடிப்படைக் கொள்கையிலேயே வேறுபாடு உள்ள எதிர்க்கட்சிகளைப் பார்த்து, 'கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறதே' என நையாண்டி செய்வது சரியல்ல என்று ஆளும் கட்சியினருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு பிரச்னையில் சர்க்கார் ஏன் இவ்வளவு மோசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவற் றின் மூலம் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட் டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, நீர்ப்பாசனத் துறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் திட்டங்கள் அதிகமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக் கின்றன. அத்துடன், நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கையாண்ட விவசாய முறைகளை மாற்றி, புதிய முறைகளின் மூலமாக எப்படி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என்பதைக் குறித்தெல் லாம் அரசாங்கம் விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், நீர்வாகமும் சரி, அமைச்சரும் சரி இந்தத் துறையில் எந்த அளவு கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைவாகத்தான் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரிகிறது.

சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்ததைப் பார்த்தேன். ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டாயிரம் பவுண்டு சோளம் விளைந்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருந்தது. அதைக் குறித்து விவசாய இலாகாவினரிடம் நேரில் சொன்னேன். எழுத்து மூலமாகவும் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால், நடவடிக்கை ஒன்றையும் காணோம். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் மழை பெய்தது. என்றாலும் சோளம் போட முடியவில்லை. நிலம் சும்மா இருக்கிறது. திட்டங்கள் போட்டோம் என்று மந்திரிகள் பேசுகிறார்கள். கோடிக் கணக்காகப் பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத் துறையில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பல அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலங்களில்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [23rd October 1964

ஆங்காங்கு போகின்ற இடங்களில் எல்லாம், ஜனங்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ, அதற்கேற்ற முறையில், தேர்தல் வேகத்தில், தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, வாக்குறுதியைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டும், குளம் வெட்ட வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டும், இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்பதற்கெல்லாம், 'கவனிக்கிறோம். பார்க்கிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். அதோடு நின்றுவிட்டால் கூடப் பாதகம் இல்லை. அதைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும் முனைந்துவிடுகிறார்கள். மந்திரிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டோமே, ஏதாவது செய்ய வேண்டுமே என்று செய்ய முற்படுகிறார்கள். ஆனால் முன்பு போட்ட திட்டத்திற்குப் பாதகம் இல்லாமல் இருக்குமா என்று பார்க்காமல் காரியங்களைச் செய்வதால், முன்பு நிறைவேற்றிய திட்டமும் நாசமாய்விடும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இது ஒரே ஒரு திட்டத்திற்கு மாத்திரமல்ல. அநேக திட்டங்கள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன. எனக்குச் சர்க்காரிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. "கீழ் பவானியாற்றுத் தண்ணீர், நொய்யல் ஆற்றுத் தண்ணீர், அமராவதியாற்றுத் தண்ணீர் இவை யெல்லாம் காவிரிப் பாசனத்திற்கு அவசியமான போதிலும் அந்தத் திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்" என்று சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது. ஒரு மாநாட்டில் அமைச்சர்கள் கலந்துகொண்டு, அங்கு கொடுக்கப்பட்ட வரவேற்பிற்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய முறையில், தாசில்தார் மூலமாகப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமராவதி, நொய்யல், கீழ் பவானி ஆகிய ஆறுகளில் எதற்காக அணை கட்டுகிறார்கள்? எப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் நிரந்தரத் தண்ணீர்த் தட்டு இருக்கிறதென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதோ அப்பொழுது எதற்காக மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அணைகளைக் கட்டவேண்டும்? நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் விஷயத்தில், தேர்தல் காலங்களில் கொடுக்கும் வாக்குறுதியை வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தால், பழைய திட்டமும் புதுத் திட்டமும் கூட நாசமாய்ப் போய்விடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட பிரதேசம் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. சர்க்காருடைய கொள்கையைக் கண்டிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய பிராந்தியத்தில் தண்ணீர் கொடுக்காததற்காகவும் நான் சொல்லவில்லை. சர்க்காருடைய கொள்கை வரையறுக்கப்படாத கொள்கையாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். கடந்த வருஷம் பல வாய்க்கால்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. காரணம் கேட்டால் பருவமழை தவறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. அங்கே இருந்த தண்ணீரை நீர்ப்பாசனத்திற்குக் கொடுக்காமல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்காக நிறுத்திக் கொண்டார்கள். இதனால் எத்தனை ஏக்கரா சாகுபடி பாதிக்கப் பட்டது என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். எதற்காக மேலே அணைகள் கட்ட வேண்டும்? தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. மூன்று போக சாகுபடிக்கு 24 மணி

[23rd October 1964 [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

நேரமும் கொடுக்கட்டும். வருடம் முழுவதும் கொடுப்பதைப் பற்றிக் கூட ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் அதன் உபநதிப் பகுதிகளில் இத்தனை ஏக்காவுக்கு இவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்று கொடுத்த வாக்குறுதிப் படி கூட இவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அப்படியிருக்கும்போது இப்போது கூட ஈரோடு தாலுகாவில் குறஞர் திட்டம், பெரும்பள்ளம் திட்டம் இவற்றிற்கு அடிகோல் நாட்டு விழா நடைபெற்றிருக்கிறது. 1954-ம் ஆண்டி லேயே பெரும்பள்ளம் திட்டத்திற்காக அந்த ஊர் விவசாயிகள் ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அது அரசியல் செல்வாக்கின் காரணமாக வேறு பக்கம் திருப்பி விடப் பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்தச் சர்க்காரின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சுட்டிக் காட்டுவதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது, நான் இன்னும் சொல்வேன். கடந்த வருடம் கீழ் பவானி பிரதே சத்தில் 5,000 ஏக்காவுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இருந்தது. ஆனால் மின்சார திட்டத்திற்காக ஒரு டனல் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்காக அணையி லிருந்து தண்ணீர் வடித்துவிடப்பட்டது, என்கிற குற்றச்சாட் டைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்னும் கூட ஒரு பெரிய குற்றச் சாட்டைச் சுமத்த விரும்புகிறேன். 1924-ம் வருஷம் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது, காவேரி தண்ணீர் சம்பந்தமாக. ஆனால் நான் டெல்லி சென்றிருந்தபோது மத்திய சர்க்கார் நீர்ப்பாசன மின்சார அலுவலகத்திலே சென்று பார்த்தபோது பல விஷயங்கள் என் கவனத்திற்கு வந்தன. குறிப்பாக காவேரியைப் பொறுத்த வரையில் நமது அரசாங்கம் உடன்பாட்டின்படி நடந்துகொள்ள வில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் உடன்பாட்டை மீறி இருக் கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் இவ்வாறு பேசுவது சரியல்ல. மைசூர் அரசாங்கத்திற்கு பரிந்து கொண்டு பேசுகிறார்களா? நம்முடைய அரசாங்கம் எப்படி எந்த வகையில் உடன்பாட்டை மீறி இருக்கிறது என்கிற உண்மையை நன்கு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மைசூர் அரசாங்கத்திற்காக நான் பேச வில்லை. அந்த ஒப்பந்த அடிப்படையில் நமது அரசாங்கம் 32 விஷ யங்களில் மீறியிருப்பதாகவும் மைசூர் அரசாங்கம் 42 விஷயங் களில் மீறியிருப்பதாகவும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மீண்டும் நான் சொல்லிக்கொள் கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் இப்படிப் பொதுப்படையாக எதுவும் சொல்லக் கூடாது. எதையாவது சொன்னால் பொறுப்புணர்ச்சி யோடு விவரமாகச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் இப்படிச் சொல்வதில் பயனில்லை.

[23rd October 1964

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கீழ்பவானியைப் பொறுத்தவரையில் ஒப்பந்தப்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. முதலில் 2 போகம் புஞ்சைப் பயிருக்கு தண்ணீர் விடுவதாகச் சொன்னார்கள். புஞ்சைக்கு 2 லட்சம் எக்கராவுக்கு 6½ மாதம் அல்லது 7 மாதம் தண்ணீர் கொடுப்பது என்று கிட்டம் வகுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது திரு. சுப்பிரமணியம் இருந்தார்கள். நாங்களெல்லாம் அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னபோது பயிர்க்கட்டுப்பாடு இல்லாமல் மொத்த நிலத்தில் ஒரு பகுதிக்கு இரண்டு போகத்திற்கு தண்ணீர் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக நெல் பயிர் வைக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக நான் சொல்லுவது நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி. பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தை தானே அகதிகளுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். சட்டபூர்வமாகப் பார்த்தால் யாராக இருந்தாலும் அமைச்சராகவே இருந்தாலும் தங்களுடைய நிலத்தை எடுத்து தாங்களே கொடுப்பதற்கு வழி கிடையாது. உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த அரசாங்கம் சரியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பல சிக்கல்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம்தான் காரணம். ஜனநாயகம் சரியாக செயல் படாத அளவுக்கு பகிரங்கமாக பலவகையில் அது மீறப்படுகிறது. போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல தவறுகள் செய்கிறார்கள். அதை ஆதரித்தே தீரவேண்டும் என்பதுபோல அரசாங்கத் தரப்பில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நான் உதாரணம் சொல்வேன். சதிரி மில்லில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிக்கும் தகராறு நடந்தது. என்னை அழைத்தார்கள். நான் போய் அவர்களுக்குள் ஒரு சமரசத்தை ஏற்படுத்திவிட்டேன். பிரச்னை முடிந்து விட்டது. ஆனாலும் கொஞ்சம் நேரம் கழித்து வந்த போலீசார்கள், நான் பிரச்சினை சுமுகமாக முடிந்து விட்டது என்று சொல்லியும் கேட்காமல் ஊழியர்களை கைது செய்து கொண்டு போனார்கள். தங்களுடைய ஜபர்தஸ்தைக் காட்டுவதற்காக 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை கைது செய்து கொண்டு போய் ரிமாண்டில் வைத்தார்கள். அர்ஜுனன் சம்பந்தமாக நடந்தது என்ன? எனக்குப் பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன, சர்க்காருக்கும் வந்திருக்கும். சுட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் அங்கே என்ன இருந்தது?

ஜாதி என்று பேசப்படுகிறது. ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஜாதியைப் பொறுத்தவரை எதிர்க்கட்சியை விட ஆளும் கட்சிதான் மிக வேகமாக அதை வளர்த்து வருகிறது. அமைச்சர்கள் பல இடங்களுக்குப் போகின்றபோது வெளியிலே அந்தந்த ஜாதிக்கு அந்தந்த ஜாதி காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஊக்கம் நேரடியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜாதி பலவேறு விஷயங்களிலே புகுந்து கொண்டிருக்கிறது.

23rd October 1964] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

இது ஜனநாயகத்தை வளர்க்க உதவாது என்று பணிவோடு சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சோஷலிச சமுதாயத்திற்கு அஸ்திவாரமாக அமையாது. உங்கள் உள்ளத்திலிருந்து ஜாதி உணர்வை வெளியே எடுத்து வைக்க வேண்டும். இந்த சர்க்கார் நடந்து கொள்ளும் போக்கில் நிச்சயமாக சமதர்மம் வரப் போவதில்லை; சோஷலிசம் வரப்போவதில்லை. இந்த அடிப்படையில் இந்தச் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு நிர்வாகத் திறமையிலும் சரி, தனிப்பட்ட அமைச்சர்களுடைய தூய்மையிலும் சரி, அல்லது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையிலும் சரி, நம்முடைய சென்னை மாநிலம் இந்தியாவிலேயே ஒரு சீரான சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று எல்லோருடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த நல்ல பெயருக்கு ஊரு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு நம்முடைய மன்றத்திலே இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நேற்றிலிருந்து நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்திலே அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஆவேசமாகவும், ஆர்ப்பாட்டமாகவும் பேசினார்கள். அதே நேரத்தில் நம்பிக்கை இல்லையென்று சொல்வதற்கான அவசியமான காரணமோ, அர்த்தமோ அவர்களுடைய பேச்சுக்களில், குற்றச்சாட்டுக்களில் இல்லை என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது குறித்து உண்மையிலேயே நாங்கள் ஆத்திரப்படவில்லை; அனுதாபப்பட வேண்டிய நிலையிலே தான் இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்று கேட்டால் குறிப்பாக, பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இயங்குகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 'திராவிட நாடு திராவிடருக்கே' என்ற லட்சியத்தைப் பல ஆண்டுகாலமாகப் பேசி வந்தது. இருந்த லட்சியத்தை இழந்த நிலையில் அடுத்து அவர்கள் இந்திப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்திப் போராட்டத்திலே இறங்கினர். அந்த இந்திப் பிரச்சினைப் போராட்டங்கள் பிசுபிசுத்த காரணத்தால் இந்த உணவுப் பிரச்சினையைப் பெரிதாக்கி நாட்டு மக்களுடைய அன்பை, ஆதரவைப் பெற வேண்டுமென்ற முயற்சியிலே அவர்கள் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

முதலாவதாக, இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற்கான காரணங்களைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் விலைவாசி உயர்வு பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த பத்தாண்டு கால உலகப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால் எந்தெந்த நாடுகளில், 'டெவலப்பிங் எகானமி' என்று சொல்லக்கூடிய

[திரு. கே. பி. பழனி] [23rd October 1964

வளர்ந்து வருகிற பொருளாதார நிலைமை இருக்கின்றது? அந்த நாடுகளில் எல்லாம் கூட இந்த விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதை பார்க்கிறோம். அமெரிக்க நாட்டில் கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வையும், ஜப்பான், ஜெர்மனி அதே போல் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய விலைவாசி உயர்வைப் பார்க்கும்போது புள்ளி விவரமாக அந்த விகிதாசார எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் நம்முடைய நாட்டில் விலைவாசி உயர்வு மற்ற நாடுகளைவிடக் குறைந்த அளவில்தான் இருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்து உணவுப் பற்றாக்குறையைப் பற்றிப் பலரும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும் நேரத்தில் எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் நாட்டிலே பஞ்சம் பஞ்சம் என்று பேசுகின்ற அளவுக்கு உணவுப் பஞ்சம் நாட்டிலே இல்லை. உணவுப் பற்றாக்குறைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அதற்கான காரணம் என்னவென்று கேட்டால், கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் நம்முடைய நாட்டில் இரண்டு வகையான சக்திகளுக்கிடையே ஒரு வகையான போட்டி பந்தயம் 'ரன்னிங் ரேஸ்' ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒன்று, உணவு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தனிப்பட்ட சக்தி. மற்றொன்று மக்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சக்தி. இந்த இரண்டு சக்திகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்டு வருகின்ற போட்டிப் பந்தயத்தில் மக்கள் இனத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற சக்தியினுடைய ஒரு தன்மை, ஒரு வேகம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இன்று நாம் இங்கு பேசுகின்ற உணவுப் பற்றாக் குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக நாட்டின் அபிவிருத்திக்குப் பிறகு, நாட்டின் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நம்முடைய திட்டத்தின் வெற்றிக்குப் பிறகு உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று மனச்சாட்சி உள்ள எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் நிச்சயமாகக் கூற இயலாது. அதே நேரத்தில் அந்த உற்பத்திப் பெருக்கத்தை ஈடு செய்ய இயலாத அளவுக்கு நாட்டிலே மக்கள் பெருக்கம் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற நெருக்கடியான நிலைமையும் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையானது நிச்சயமாக இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சி அன்பர்களுக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை சென்னை மாகாணத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களோ அல்லது இந்த அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் முடிவு செய்யக்கூடிய பிரச்சினை அல்ல. இந்தப் பிரச்சினை அகில இந்திய ரீதியில் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை ஆகும். இதை உணர்ந்த காரணத்தால் தான் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பிரதம அமைச்சர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நாட்டிலே உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அழைப்பு விடுத்தார்கள். அதிலே திராவிட

முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் சென்று கலந்து கொள்ளவில்லை. இந்த உணவுப் பற்றாக் குறை போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கு மானால் மதிப்புக்குரிய சாஸ்திரி விடுத்த அழைப்பை ஏற்றுச் சென்றிருக்க வேண்டாமா? ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு செல்லாமல் இந்தப் பிரச்சினையின் அடிப்படையிலே அவர் களுடைய அரசியல் கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத் தில் பல பொதுக் கூட்டங்களில் பேசி வருகின்றார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சித் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் 'அடுத்த பொதுத் தேர்தலுக்கு இந்த உணவுப் பிரச்சினை ஒன்று போதும்; இந்தப் பிரச்சினை தேர்தல் வரை நீடித் தால் ஆட்சி எங்களுடையதுதான்' என்று பேசியிருக்கிறார். அதே போன்று முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் 'உணவுப் பஞ்சத்தால் அவதிப்படும் மக்களை அரசாங் கத்திற்கு எதிராகத் தூண்டி விட்டு ஒரே நாளில் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்ப்போம்' என்று பேசியிருக்கிறார். இந்த மன்றத்தில் நம் பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் 'கழகத்தை அரியணையில் ஏற்ற இந்தச் சோற்றுப் பிரச்சினை ஒன்று போதாதா!' என்று பேசியிருக்கிறார். இதிலிருந்து அவர்களுடைய உள்நோக்கம் 'இந்த உணவுப் பற்றாக் குறை நீடிக்கவேண்டும், இது நீடித்தால்தான் தாங்கள் அரசியலில் வாழ இயலும்' என்று கருதுகிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. இன்று பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் 'அவர்களுக்குள் ளாகவே ஏற்றத்தாழ்வு, மாறுபாடு' இருக்கிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்தப் பிரச் சினையிலே கண்டிராேல் முறை தவறியென்று சொன்னால் இன்னொரு எதிர்க்கட்சி "இந்தக் கண்டிராேல் முறை தவை யற்றது, தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியது; 'ப்ரீ டிரேடு'—சுதந்திரமான வாணிபம் தேவை" என்று கூறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் பிரதம எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஏறத் தாழ 50 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கின்ற திராவிட முன்னேற் றக் கழகம் இந்தப் பற்றாக் குறையை, நெருக்கடியைச் சமாளிப் பதற்கு அவர்கள் 'ஃபுட் பாலிசி' பொருளாதாரக் கருத்து என்ன என்பதை இது வரையில் வெளியிட்டதாகத் தெரிய வில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் அவர்களுடைய இலட்சியம் எல்லாம் 1967 பொதுத் தேர்தல் ஆகும். நேற்றுக் கூட ஒரு சில அன்பர்கள் அது பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். 'நிச்சயமாக 1967-ல் நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்தே தீருவோம்' என்று சொன்னார்கள். இந்த நாட்டு மக்கள் நடக் கின்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இன்று நீங்கள் 50 பேர் சட்ட மன்றத்தில் இருக் கிறீர்கள் என்று சொன்னால் நீங்கள் உண்மையைச் சொல்லி

[திரு. கே. பி. பழனி] [23rd October 1964

வாக்குகள் வாங்கி வரவில்லை; லட்சியத்தைச் சொல்லி வாக்குகள் வாங்கிவரவில்லை. இன்று இந்த மன்றத்திலே இத்தனை பேர் இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு சில பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற வாக்காளர் பெருமக்களிடத்திலே மூன்று படி அரிசியிலே மோகம் காட்டி, ஐந்து ஏக்கர் நிலத்திலே ஆசை காட்டி, 'அத்தான் செத்தான்' என்ற அனுதாபம் காட்டி நீங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் 1967 தேர்தலில் எத்தகைய முகத்தோடு நாட்டு மக்களை, வாக்காளர் பெருமக்களைச் சந்திக்கப் போகிறீர்கள் என்பது எதிர்காலம் வழங்க வேண்டிய ஒரு விடையாகும்.

12-00 noon. ஏதோ இப்போது ஏற்பட்ட உணவுப் பிரச்சினையை பெரிது படுத்தி நாங்கள் தான் அடுத்ததாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்போம் என்று சொல்வது அரசியல் நாகரீகம் ஆகாது என்பதை உங்கள் வாயிலாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, அண்மையில் ஏற்பட்ட அர்ச்சுனன் மரணமடைந்த வழக்கு பற்றி பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள் . . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri K. B. Palani, should not go into the details. The matter is sub-judice.

திரு. கே. பி. பழனி: அவர்கள் வேறு விதமாக எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் அன்றைய தினம் போலீஸ் அதிகாரி இந்த நடவடிக்கை எடுத்திராவிடில் பல கொலைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நல்லமுறையில் சமாளித்த போலீஸ் அதிகாரி பாராட்டுதற்குரியவர் என்பதைத்தான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்துவருவதைப்பற்றி மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் தலைவர், இந்தியாவிலுள்ள 45 கோடி மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அது உள்துறை அமைச்சரோ அல்லது முதலமைச்சரோ கொடுக்கும் போலீஸ் பாதுகாப்பல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள், எந்த தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, யார் யாருக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்களுக்கு செக்யூரிட்டி, பந்தோபஸ்து முதலிய வசதிகள் கொடுக்கிறார்கள், ஆகவே இது ஒரு குற்றச்சாட்டாகாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் தலைவர் அவர்கள் தனித்து, தன்னையே இந்த நாட்டுக்கு தியாகம் செய்திருப்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர் இங்கு அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்களாவையோ அல்லது அரசாங்கத்தின் காரையோ உபயோகித்து வரவில்லை என்பதையும் நாம் தெரிந்து

23rd October 1964] [திரு. கே. பி. பழனி]

கொள்ள வேண்டும். 1954-லிருந்து அவர் சென்னை மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப் படுகின்ற பங்களாவுக்குச் செல்லவில்லை . . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri K. B. Palani, need not dilate on that point. That is not the matter before the House.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The hon. Member, K. B. Palani, can talk on that subject.

MR. SPEAKER : I do not think so. It is not the matter before the House.

SRI K. A. MATHIALAGAN : It is definitely a matter. The hon. Member can talk on the subject.

MR. SPEAKER : No, no.

திரு. கே. பி. பழனி: இதிலிருந்து தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய தியாகத்தையும், தூய்மையையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது எந்த விதத் திலும் சரியல்ல என்பதை அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாகத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர் அவர்களுடைய விருப்பத்தின்பேரில் ஐ.ஜி. அவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதே மன்றத்தில், சென்ற ஆண்டு இதே எதிர்க் கட்சியினர் பேசிய நேரத் தில், மதிப்பிற்குரிய ஐ.ஜி. அருள் அவர்களுடைய தகுதி, திறமை இவைகளைப் பற்றி விரிவாக பெருமையோடு பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஐ.ஜி.-யாக நியமித்த பின்னால் அதைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்கள். ஐ.ஜி. பதவி என்பது செலக்ஷன் கிரேட் போஸ்ட் ஆகும். யாருடைய சர்வீஸ் தேவை என்று கருதுகிறதோ அவர்களை தெரிந்தெடுக்கக் கூடிய உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்றால், போலீஸ் இலாகாவில் கீழ் பதவியில் பணியாற்றியவர்தான் ஐ.ஜி.-யாக வரவேண்டும் என் கின்ற அவசியம்கூட இல்லை. நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு, நடந்திருக்கின்ற நியமனங்களைப் பார்த்தால் இது நன்கு தெரியும். திரு. விஜயராகவன் ஐ.ஜி.எஸ்., அவர்களை போலீஸ் ஐ.ஜி.-யாக நியமித்தார்கள் என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. அது மட்டுமல்ல, அருள் அவர்கள் ஐ.ஜி.-யாக பணியாற்றுவதற்கு தகுதியுள்ள நபர் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் இன்றைக்கு ஐ.ஜி.-யாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் தனது உறவினர்களுக்கெல்லாம் வேலைவாய்ப்புக்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி சொன்னார்கள். தகுதியும் திறமையும் இருக்கிறவர்கள் எந்த ஜில்லாக்களை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே இன்னின்ன

[திரு. கே. பி. பழனி] [23rd October 1964

ஆட்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார் என்று சொல்வது அர்த்தமற்ற வாதம். அது மட்டுமல்ல, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒருவர் அட்வகேட் ஜெனரலாக வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஜில்லாவும், அட்வகேட் ஜெனரலாக வந்தவருடைய ஜில்லாவும் செங்கற்பட்டாக இருப்பதால். அவர் வேலைக்கு வரக்கூடாது என்றிருக்கிறதா? அவருக்கும் உயர்பதவி ஏற்படக்கூடாதா? ஆகவே ஏதோ வேண்டுமென்றே குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப் பட்ட கருத்துக்களை சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, கள்ளக்கணக்கு பற்றி பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு சினிமா நடிகையின் வீட்டில் சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க அதிகாரிகள் போய் சோதனை போட்ட போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், "கள்ளப்பணம் இவர்களுடைய வீட்டில் மட்டும் தான இருக்கிறது. வேறு இடத்தில் இல்லையா, அங்கு போய் பார்ப்பது தானே," என்று அரசாங்க அதிகாரிகளை பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக, நடிகைக்கு வக்காலத்து வாங்குகின்ற முறையில் பேசுகின்றார்கள் . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: ஸார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சபையில் இல்லாத திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரைப்பற்றியும், அவர் பேசியதாக பத்திரிக்கையில் வந்த செய்தியைப்பற்றியும் இல்லாத ஒன்றை நண்பர் அவர்கள் கற்பனை செய்து பேசுகிறார். அதை அவர் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று உங்கள் வாயிலாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: People who are not here to refute the hon. Member's arugument should not be referred to. The hon. Member may leave the point. at that

திரு. கே. பி. பழனி: மன்றத்தில் இல்லாத பலரின் பேச்சுக்களைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் இதையும் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆகவே இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அர்த்தமற்றது. அகில இந்திய ரீதியில் உள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கம், அதிலும் தமிழ்நாட்டில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களது சீரிய தலைமையின் கீழ் இயங்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஜனநாயக சோஷியலிய லட்சியத்தை நிறைவேற்றியே தீரும், அதற்கு எதிராக எந்தவிதமான தீயசக்திகள் வந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் தகர்ந்தெறிவோம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்:** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையில் ஒருசில

23rd October 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தை ஏதோ நான் எதிர்த்து அறிக்கை விட்டதாகவும், அதனால் எங்கள் கட்சியிலே தகராறு இருப்பதாகவும் ஒரு அங்கத்தினர் கூறினர். சந்தேகத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், கட்சியை வைத்தே தினம் தினம் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அப்படி இங்கு கூறினார்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர்: அப்படி சொல்லக்கூடாது. அவர் அப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் கட்சி, கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்? இரண்டு பேரும் சொல்லவேண்டியதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு கடைசியில் இப்படியெல்லாம் சொல்லக்கூடாது என்று புத்தியும் சொல்லுகிறார்கள் . . .

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் சொன்ன முறையிலேயேதான் பதிலும் சொல்லவேண்டும். இவ்விதம் சொன்னவருடைய கட்சியில் என்ன நடந்தது. நீலகிரியில் அவருடைய சக அங்கத்தினரோடு மோதிக்கொண்டு கண்ணு பின்னு என்று ஏசினது எல்லாம் பத்திரிக்கையில் கொட்டை எழுத்துக்களில் வந்தது. தற்போது கோட்டைக்கு வந்து காங்கிரஸ் கமிட்டியில் விசாரணையிலிருக்கிறது. அவர்கள் மாதிரி நாங்கள் பயந்து கொண்டு சாகவில்லை; மிக்க தைரியத்துடன்தான் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியினர் பலர் பேசும் போது இந்த மந்திரி சபையின் மீது தங்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு நம்பிக்கையிருந்தால் மந்திரி சபைக்கு முதல்வராக பக்தவத்சலம் அவர்களே தேர்ந்தெடுக்கும்போது அவருக்கு எதிராக ஏன் போட்டியிட்டீர்கள்? காமராஜருக்கு ஏன் போட்டி போட வில்லை? நிறைய நம்பிக்கையிருக்கிறது என்றால் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு எதிராக போட்டி போட்டிருப் பானேன்?

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: அது ஜனநாயகத்தைக் காட்டு கிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அப்படியானால் அவர் இருந்தது சர்வாதிகாரத்தைக் காட்டுகிறதா? காமராஜ் இருந்த காலத்தில் எதிர்ப்பு இருந்ததா? இல்லை என்றால் அப்போது ஜனநாயகம் இல்லையா? காமராஜர் இருந்தபோது சர்வாதிகாரம்தான் இருந்ததா? அவரை எதிர்த்துப் போட்டியில்லை என்றால் சர்வாதிகாரம் இல்லையா? இப்போது நடைபெறுவது தான் ஜனநாயகமா? அதை கனம் அங்கத்தினர் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா? உண்மையிலேயே இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லக் காரணம் இது நீதியின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபை அல்ல, நீதியின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபை என்பதாகும். இன்றைக்கு மந்திரி சபை எப்படி இருக்கிறது? ஆற்றல் மிக்கவர்

கள் என்ற அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபையா இது? ஜாதிக்கு ஒருவருக்கு மந்திரி வேலை என்று அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபையே தவிர நீதியோடு, நேர்மையோடு அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபை என்று எங்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. பொதுவாக நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டாலும், நிர்வாகத்திலிருந்து நீதியையே பிரித்து விட்டீர்கள். நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது என்பது அன்றாடப் பிரச்னையாகி விட்டது. அப்படி இருக்கிற காரணத்தினால் ஏதாவது சுட்டிக் காட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் எதைச் சுட்டிக் காட்டுவது? அத்திப் பழத்தைப் பிட்டால் அத்தனையும் சொத்தை என்று கூறக் கூடிய முறையில் எதை எடுத்துச் சொல்வது என்று தோன்ற வில்லை. இந்தச் சபையிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதற்கு பரிகாரம் காணப்பட்டிருக்கிறது? இந்தச் சபையிலே கூட்டுறவு பற்றி சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் விசாரணை முடிந்திருந்தும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? சுட்டிக் காட்டவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, பட்ஜெட் விவாதத்திலே சொல்லும்போது நகராட்சி தேர்தலுக்கு வட ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு பாங்க் லீப் போய் விபத்தில் சிக்கிக்கொண்டது பற்றி, லீப் நம்பர் உட்பட, போனது வந்தது ரசீது எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்தும் இன்று வரையில் நடவடிக்கை எடுக்காததன் காரணம் என்ன? காரணம் அவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் என்பதுதானே? அவர் இருந்தால்தான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் காங்கிரஸ் வாழும் என்ற நம்பிக்கை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். 1957-58-ம் ஆண்டில் இதே மாமன்றம் அமைத்த எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி பல இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்து வந்த நேரத்திலே புதுக்கோட்டை பகுதியில் வந்தபோது அங்கேயுள்ள லீட் ஃபார்மைப் பார்த்திருக்கிறது. அந்த லீட் ஃபார்ம் பொறுக்கு விதைகளை விவசாயிகளுக்காக உற்பத்தி செய்யும் இடம். 1958-ம் ஆண்டு அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் எழுதியிருக்கிறார்:

'A compensation of Rs. 2,300 was paid for 120 coconut trees in the Sakkottai State Seed Farm whereas a sum of Rs. 11.250 has been paid as compensation for 148 trees at the Tiruvarankulam State Seed Farm. The compensation of Rs. 600 per acre paid for the submergible portion of dry lands at Tiruvarankulam is very excessive. These lands were, it is understood purchased by the party for about Rs. 8,000 about 10 years back along with the coconut trees which are more than 20 years old and a compensation of about Rs. 48,219 has been paid for the land and Rs. 11.250 for the coconut trees. The Committee recommends that Government should take suitable action in regard to the heavy compensation paid in this case.'

இது 1958-59-ம் ஆண்டு வந்தது. பிற்பாடு என் இது வரையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை?

23rd October 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதா? எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? இப்போதும் அந்த லீட். ஃபார்ம் இருக்கிறது. அதை வாங்குவதற்காக போடப்பட்ட கமிட்டியில் கனம் அமைச்சருக்கு நெருங்கிய உறவினர் இருந்த காரணத்தினால், (பல அங்கத்தினர்கள்: யார் அந்த அமைச்சர்?) கனம் அமைச்சர் ராமையாதான். அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவினர் இருந்த காரணத்தினால், 8,000 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட நிலம், மரங்களோடு 8,000 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட நிலம், பிறகு நிலத்திற்கென்று 48 ஆயிரத்து சொச்சம் ரூபாய் கொடுத்து. மரங்களுக்கென்று 11 ஆயிரம் சொச்சம் ரூபாய் காம்பென்ஸேஷன் கொடுப்பது என்று சொன்னால் எப்படிக் கொடுத்திருக்க முடியும்? இன்னும் இந்த மாதிரி பல இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை. இப்போது பல இடங்களில் நிலங்கள் வாங்கும்போது காம்பென்ஸேஷன் என்ற முறையில் அதிகத் தொகையை கொடுத்து விவசாயிகளை வாங்கிக்கொள் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறது. விவசாயி வாங்க மறுக்கிறான். அவ்வளவு இல்லை என்று சொல்லுகின்றான். இருந்தாலும் வாங்கிக்கொள் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்ன காரணம்? இதிலொல்லாம் பொது மக்கள் பணம் விரயம் ஆகவில்லையா? இதையல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் இல்லை என்று சொல்லுவது. இப்போது சமீபத்திலே நம்முடைய மதிப்புக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கினி ஆறு என்ற ஆற்றில் பாலம் கட்டித் திறந்து வைத்தார்கள் அதில் தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னவுடன் லாரியில் தண்ணீர் கொண்டுவந்து ஊற்றி ஸ்ஹாயிசைத் திறந்து விடுகிறார். ஆறு அக்கினி ஆறு. போடப்பட்ட திட்ட அளவு 17,70,000 ரூபாய். இப்போது ஆகியிருப்பது 14,00,000 ரூபாய். இன்னும் பூராவும் முடியவில்லை. போட்ட அளவுக்கு கட்டப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்றால் அந்தத் திட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு அமைச்சருக்கு நிலம் இருக்கிறதாம், அதற்கு வாய்க்கால் வரப் போகிறதாம். அவர் நிலத்திற்குச் சரியாகும் முறையில் செய்து, முறையான வழியில் நிறைவேறப்படாமல் பாக்கியாக விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி பல சொல்ல முடியும். நேரம் தான் இல்லை. புதுக்கோட்டையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நடப்பதென்ன? கூட்டுறவு நாட்டுக்குத் தேவைதான்—ஆனால் கூட்டுறவு இயக்கம் சிலர் கையில் அகப்பட்டு, குடும்பச் சொத்தாக ஆகி அந்த நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, கூட்டுறவு இயக்கம் நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படும் முறையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. வம்பன் என்று ஒரு ஊர். ஊரின் பேரே வம்பன் . . .

கனம் சபாநாயகர்: அந்த வம்பன் இப்போது உங்களிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அந்த ஊரில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம். அதற்கு நேட்சன் அம்பலகாரர் அவர்கள் பிரசிடெண்ட். கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பித்து, கைக்குத்தல் அரிசி கூட்டுறவு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [23rd October 1964

சங்கம் என்று 1959-ம் ஆண்டுக்கு முன் 5,000 ரூபாய் போட்டு ஆரம்பித்தார்கள். இப்போது என்ன நிலைமை என்றால் அந்த கூட்டுறவு சங்கம் மூடப்பட்டது. 5,000 ரூபாயைக் கொடு என்று அதிகாரிகள் வாங்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் . . . அந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் இருந்தபோது அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மாவட்ட கூட்டுறவு சந்கத்திற்கு அங்கத்தினராக ஆனார். இன்றைக்கு சங்கம் போய் விட்டது. ஆனால் அவர் இன்னும் மாவட்ட சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிறார். அதைக் கண்டுபிடிக்க குழு போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குழு என்ன செய்தது என்று சொல்லவில்லை. 65-வது பிரிவின்படி விசாரணை நடத்தலாம். அல்லது 72-வது பிரிவின்படி சூப்பர்ஸெஷன் செய்யலாம். அதுவும் இல்லை. கொடுத்த 5,000 ரூபாயையும் வாங்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். சங்கம் இல்லை. ஆனால் அங்கிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி மாவட்ட கூட்டுறவு சங்கத்திலே இன்னும் உறுப்பினராக இருக்கிறார். காரணம் என்ன? அவர் மந்திரிக்கு வேண்டியவர் என்பதுதானே? அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்கலாம். ஐயோ, நடவடிக்கை எடுத்து விட்டால் அப்புறம் என்ன கதி? . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: மதிப்புக்குரிய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட எந்த விஷயத்திலும் அவர் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் புறம்பாகப் போகும் மந்திரி அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நாங்கள் இதை வைத்து கட்சியை வளர்ப்பதாகச் சொல்லி ஸ்டண்ட் அடிக்கிறோம் என்று சொன்னீர்கள். நாங்களும் சொல்லலாம் அல்லவா? மந்திரிகள் நெல் பிடிக்கப் போகிறார்கள். நெல் பிடிக்க மந்திரிகள்தானே போகவேண்டும்? இங்கிருந்துகொண்டே கலெக்டருக்கு ஃபோனில் உத்தரவு போட்டால் உடனே நெல் வராதா? மந்திரி பறக்கிறார்; மந்திரி ஓடுகிறார்; மந்திரி ரயிலில் போகிறார்;—இப்படியெல்லாம் பத்திரிகையில் செய்தி வரவேண்டுமே என்று பத்திரிகைகாரர்களிடம் சொல்லிவிட்டுப் போகிறீர்களே, இது கட்சியை வளர்க்க இல்லையா? கோட்டையில் குந்தியிராமல் ஓடினோம், ஊர் ஊராகப் போனோம், நெல் பிடிக்கச் சென்றோம் என்று பத்திரிக்கைகளில் செய்தி வர வேண்டும் என்று ஸ்டண்ட் அடிக்கிறார்களா? நீங்கள் ஏன் போகிறீர்கள் நெல் பிடிக்க? மந்திரி வேலை பார்க்கச் சொன்னால் நெல் பிடிக்கும் வேலை பார்க்கிறீர்களே. இது சரியா?

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்

என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார் . . .

கனம் சபாநாயகர்: அதனால்தான் ஓடுகிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: 'பரந்து கெடுக' என்று தான் வள்ளுவர் கூறினர். 'பரந்து ஓடுக' என்று வள்ளுவர் பாடவில்லை.

23rd October 1962]

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: 'தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லை யெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்று பாரதியார் சொன்னார். காலஞ் சென்ற புரட்சி கவிஞர் பாரதிதாசன் கூறினர்:

தனி மனிதன் தேவைக்கே இத்தேசம் உண்டென்றால்
அத் தேசம் ஒழிதல் நன்றே—என்று.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருவதற்கு முன்பே ராஜிநாமா செய்து இருக்க வேண்டும். அதைத்தான் செய்யவில்லை. நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் வந்த பிறகு, நிலமை இவ்வளவு கடுமையாகப் போன பிறகு, நீங்களாகவே விட்டுவிட்டுச் சென்றி ருக்கவேண்டாமா? உங்களால் முடியவில்லை என்றால், முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு நீங்களாகவே விட்டுவிட்டுப் போக வேண்டும். 'நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்' என்று எங்களைக் கேட்பதில் என்ன பிரயோசனம்? முடியாத காரியத்தை நீங்கள் ஏன் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நீங்களாகவே விட்டுவிட்டுப் போக வேண்டியதுதானே? எங்களைச் சொல்லுங்கள் என்றால் நாங்கள் சொல்லுவதாயிருந்தால் நாங்கள் அந்தப் பக்கத்தில் அல்லவா உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும்.

மேலும் தரமான எதிர்க்கட்சி இல்லை என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகப் பார்த்தேன்.

கனம் சபாநாயகர்: 'தரம்' 'தரம்' என்று, 'தரம்' இரண்டு பக்கத்திலும் பலமாகிவிட்டது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது சரியோ, தப்போ, இன்றைக்கு நடக்கிற தரத்தை பார்த்த பிற்பாடு நான் சொல்லிய தில் ஒன்றும் ஆட்சேபனைக்கு இடம் இல்லை என்றுதான் தோன்று கிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தாயைப்போல பிள்ளை, நூலைப் போல சேலை என்று சொல்லுவார்கள். இவ்வளவு ஆண்டு கால மாக எங்களை நீங்கள் தரமுள்ளவர்களாக ஆக்க முடியவில்லை. அது உங்களுடைய குற்றம்தான். எங்கள் குற்றம் அல்லவே. உங்க விடத்தில் நாங்கள் வந்திருப்பதே தவறுதான்.

கனம் சபாநாயகர்: இரண்டு பேர்களும் அதை விட்டுவிடுவது நல்லது. கனம் அங்கத்தினர் அதை ஒத்துக்கொள்கிறார்களா? அவர் பேச்சு வேகத்தில் ஒத்துக்கொள்வது மாதிரி இருக்கிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுகூடப் பரவாயில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் எங்களுடைய தரத்தைப்பற்றி சொன்னார். அகில உலக அஸ்தி மோசடி . . .

MR. SPEAKER: Mr. Karunanithi can tell me what is meant by tharam.

[23rd October 1964

திரு. மு. கருணாநிதி: தரம் என்பது தகுதியைக் குறிக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் 'ஸ்டாண்டர்டு'.

கனம் சபாநாயகர்: அப்பொழுது இதிலே கோபிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லையே.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதை கொள்கை அடிப்படையில் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர்: 'தரம்' என்றால் என்ன அர்த்தம்? 'தரம்' என்றால் கேவலமான அரத்தத்தில்தான் சொல்லுவதா?

திரு. ப. உ. ஷண்முகம்: 'தரம்' என்பதற்கு ஆங்கிலப் பதம் 'ஸ்டாண்டர்டு' என்று இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டுப் பழக்கப்படி கேவலமாகச் சொல்லும்போதுதான் அம்மாதிரி சொல்லுவது பழக்கம். உதாரணமாக 'மொட்டைத் தலை' என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் 'ஷேவ்டு ஹெட்' என்று சொல்வார்கள். 'ஷேவ்டு' என்று சொல்வதில் ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை. ஆனால், 'மொட்டை' என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு அர்த்தம் கொடுக்கும். அது போல 'தரம்' என்று தமிழில் சொன்னால் அதற்கு தனி அர்த்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லுவது கேவலமாக இருப்பதின் காரணத்தினால்தான், இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் வாயால் அதைச் சொல்லுவது தரக்குறைவு.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர்தான் இப்பொழுது சொல்லுகிறார்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அந்த வார்த்தையை உபயோகப் படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, அவரே உபயோகப்படுத்துகிறார்.

So, the hon. Member is not prepared to abide by it but he wants the Minister to abide by it. That is very bad.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அகில உலக அஸ்தி மோசடி இந்த நாட்டில் நடந்தது போல் வேறு எந்த நாட்டிலும் நடைபெற்ற தில்லை. இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை? கலெக்டரே நேரே வந்து கண்டுபிடித்தாரே? லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடினார்களே? இது ஒரு பெரிய மோசடி இல்லையா? புனிதமான காலஞ் சென்ற நேருவின் அஸ்தியை இப்படி செய்யலாமா? எங்களுக்கு கொள்கை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கேயாவது போய் மொட்டை அடித்துக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்தால் செய்த பாவம் தீர்ந்துவிடுமா? காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் இதற்கு உடந்தையாக இருந்ததாகக் கலெக்டர் கண்டுபிடித்தார்களே? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

23rd October 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

என்னென்னமோ மோசடி எல்லாம் நடப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அஸ்தி மோசடி நடப்பதை இந்த ஆட்சியிலே தானே கேள்விப்படுகிறோம். என் சர்க்கார் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறது? இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்வதில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை பகிரங்கமாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. ஏதோ நாங்கள் முடிச்சுப் போடுகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. முடிச்சுப் போடுவது நல்லதுதான், தப்பு இல்லை. ஆனால் முடிச்சை அவிழ்ப்பதுதான் தவறு, குற்றம்.

கனம் சபாநாயகர்: வெவ்வேறு முடிச்சை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களும் ஒரே முடிச்சை நினைக்கவில்லை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: குறிப்பாக, விவசாய உணவு உற்பத்தியை மட்டும் பற்றி சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: The hon. Member can take five more minutes.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: சாதாரணமாக ஒருவனுக்கு ஏழரை நாட்டுச் சனியன் பிடித்திருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டுக்கு ஏழரை நாட்டு சனீசுவரன் பிடிக்கவில்லை. இந்த நாட்டை 17½ ஆண்டு கால சனீசுவரன் பிடித்து ஆட்டுகிறான். அதனால்தான் ஒன்றும் உறுப்படவில்லை. தொட்டதெல்லாம் துலங்கவில்லை. தொடாததும் ஒன்றுமில்லை. எல்லாவற்றையும் தொட்டாகிவிட்டது. ஒன்றும் உறுப்படவில்லை. விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைந்ததா? இல்லை. காரணம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை செய்ய வேண்டிய காலத்தில் செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்யாத காரணத்தினால்தான் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கக்கன் அவர்கள் விவசாய மந்திரியாக இருக்கிறார். அவர்கள் எங்களைப் போன்றவர். அதனால் எங்கள் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். உணவு மந்திரியாக இருப்பவர் திரு. மன்றாடியார் அவர்கள். அவர்கள் மிராசுதார், ஸ்டாக் வைப்பதில் பழக்கம், அந்த வகையிலே வசதி உள்ளவர்கள். இரண்டும் ஒருவரிடத்தில் இருந்தால் என்ன கெட்டுப்போய்விடும்? விவசாய உற்பத்தியைப்பற்றி கேட்டால் 'நீங்கள் விவசாய மந்திரியைப் போய் பாருங்கள்' என்று உணவு மந்திரி சொல்லுகிறார். சாப்பாடு போடுங்கள் என்றால், 'நீங்கள் உணவு மந்திரியைப் போய் பாருங்கள்' என்று இவர் சொல்லுகிறார். இரண்டு துறைகளும் ஒரு மந்திரி கையிலே இருந்தால் என்ன கெட்டுப் போய்விடும்? தலை வேறு, முண்டம் வேறுக இருப்பானேன்? இரண்டும் ஒருவரிடத்தில் இருப்பது நல்லது அல்லவா?

சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். புள்ளிவிவரம் காண்பிக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஒரு பெரியவர் சொன்னார். 'பள்ளிக்கூடத்துக்கு புள்ளிக்கு ஆகாது' என்று சொன்னார். இங்கே பல

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [23rd October 1964

அங்கத்தினர்கள் மேல் நாட்டுக்கும் நம் நாட்டுக்கும் இருக்கிற புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். மேல் நாட்டைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. நம் நாட்டைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். 'சீனிச்சர்க்கரை சித்தப்பா என்றால் ஏட்டில் எழுதி தின்னப்பா' என்று சொல்லுவார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுடைய நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. காகிதத்தில் புள்ளிவிவரம் இருந்தால், வயிற்றுக்கு சோறு ஆகிவிடுமா? வயிறு சொம்ப வில்லையே? புள்ளிவிவரத்தைக் காட்டினால் வயிறு சொம்பி விடாது. புள்ளிவிவரத்தினால் நாட்டு மக்களை ஏமாற்றிவிட முடியாது. உணவுப் பிரச்சினையை தீர்த்துவிட முடியுமா? முடியவே முடியாது. நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி பல சட்டங்கள் கொண்டு வந்தார்கள். 1952-ல் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. 1955-ல் குத்தகைக் காரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நியாய வாரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ரீலிங் ஆக்ட் கொண்டுவரப்பட்டது. இம்மாதிரி எவ்வளவோ சட்டங்கள் விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி செய்யப்பட்டன. அதனால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன? எண்ணெய் செலவழித்தும் பிள்ளை பிழைக்கவில்லை என்றால் என்ன பிரயோசனம்? 'ஆபரேஷன் சக்சஸ்புல் பேஷண்டு கொலாப்ஸ்டு' என்பது போலத்தான் இருக்கிறது விஷயம் என்ன ஆயிற்று, ஆள் 'குளோஸ்'. இந்த சட்ட திட்டங்களினால் எந்த விவசாயியும் லாபம் அடையவில்லை. 30 ஏக்கர் யாரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சட்டம் சொல்லுகிறது. எந்த மிராசுதாரிடமும் 30 ஏக்கருக்கு மேல் இல்லையா? 5 ஏக்கருக்கு மேல் குத்தகை விவசாயி சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது சட்டம். ஆனால் யாரிடமும் அப்படி 5 ஏக்கருக்கு மேல் இல்லையா? செய்ய வேண்டியதை செய்ய வேண்டிய காலத்தில் செய்யாததினாலே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காலத்தில் செய்திருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம், நிலச்சுவான்தார்களெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்க மாட்டார்கள், அதற்கு ஒத்தழைக்க மாட்டார்கள் மிராசுதார்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையிலேதான், கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் அமுல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. அவைகள் எந்த நோக்கத்திற்காக கொண்டு வரப்பட்டனவோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும். அதற்கு வழிவகை செய்து கொடுக்கத் தவறிய காரணத்தினால் மந்திரி சபை, மந்திரிகள் இதற்கு உடந்தையாக இருந்ததினால் விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்யவில்லை என்பதைக் காட்டி நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லுகிறோம்.

அதைப்போலவே, பல விஷயங்களைப்பற்றி இங்கே சொல்லலாம். பள்ளி ஆசிரியர்களை, எங்கள் வாடை அடித்தாலே மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆதாரத்தோடு எடுத்துக் காட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சையில் ராமமூர்த்தி என்று ஒரு ஆசிரியர் இருந்தார். கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய

தேர்தலுக்கு அவரும் கூடவே இருந்து பிரசாரம் செய்தார். போஸ்டரைக்கூட கொண்டு வந்து கொடுத்தோம். என்ன செய்தார்கள்? யாராவது ஒரு ஆசிரியருக்கு எங்கள் வாடை அடித்தால் போதும், உடனே அவர் மாற்றப்படுகிறார். அதிகாரிகள் அரசியலில் கலக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒருவரை அங்கத்தினராகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர்: யாரைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நா நயினர், நிர்வாக அதிகாரி, கீழ்க்கரை பஞ்சாயத்து, கீழ்க்கரை என்பவர் அங்கத்தினராக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் பஞ்சாயத்து போர்டு எக்சிக்யுடிவ் ஆபிசர், அவரை அங்கத்தினராக சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஏன்? காங்கிரஸில் சேருங்கள், இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு உத்தியோகம் கிடையாது என்று மிரட்டி, அகப்பட்டவர்களை அங்கத்தினர்களாக சேர்க்கிறார்கள். இது நீதி உள்ள சர்க்காரா? நேர்மை உள்ள சர்க்காரா? இது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ரசீதுதான் (ரசீதை அங்கத்தினர் அவர்கள் காட்டினார்). மோசடி ரசீது அல்ல: ரசீது நம்பர் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் உங்கள் மூலம் இதை நான் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: யார் சேர்த்தது என்று விவரம் கொடுத்தால் தேவலை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: எஸ் வி பாலன் 27—2—64-ல்

கனம் சபாநாயகர் எப்படி அது கனம் அங்கத்தினரிடம் வந்தது என்று சொல்ல முடியுமா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அது சொல்ல முடியாது. நீங்கள் விரும்பினால், தனியாகச் சொல்லலாம்.

கனம் சபாநாயகர்: அவரே கொடுத்தாரா?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அவரா கொடுப்பார்? அவர் மகா துணிச்சல் உள்ள ஆள். இல்லாவிட்டால் மெம்பராகச் சேருவாரா? எங்கள் வாடை அடித்தாலே பள்ளி வாத்தியார் படுகிற பாடு எங்களுக்குத் தெரியுமே? இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் பல வற்றை நான் சொல்லமுடியும். விவசாய அபிவிருத்திக்காக இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வழிவகைகள் போதாது என்பதை கூறிக்கொண்டு, இந்த அமைச்சரவை பேரில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எங்களுக்கு மாத்திரமல்ல, எங்களிடம் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் எவ்வளவோ பேர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—அவர்களும் இதற்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். 12-30 p.m.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது ஒன்று. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சர்க்காரின் கொள்கை கவருக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது மற்றொன்று. இப்படி முரண்பட்ட நிலையில் இரண்டு தீர்மானங்கள் இந்த சபைமுன்பு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பேசியதை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம். அடித்தபடியாக கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின்மீது இதுவரையிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினராவது பேசினதாகத் தெரியவில்லை. கடைசியாக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் உணவு நெருக்கடியைப்பற்றி பேசுவதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனென்றால் அதைப்பற்றித்தான் முக்கியமாக எல்லோரும் பேசுகிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர்: இரு பக்கமும் நிறைய சத்தம் கேட்கிறது. அமைதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: இதற்கு தனியாக ஒரு நாள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, இதைப்பற்றி பேசினால் அதிலே அர்த்தம் இருக்கும். நிர்வாகத்தில் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய குறைகள், டிஸ்டிரிபியூஷனில் இருக்கக்கூடிய குறை களைப்பற்றி பேசுவது இந்த இடத்தில் அவசியமில்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் அதிகமாக தாக்கிப் பேசிவிட்டார். ஆகையால் அதைப்பற்றி நான் மேலும் பேச வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன்.

நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் எடுத்துச்சொன்ன சில கொள்கைகளைப்பற்றி நான் பேச விரும்புகிறேன். கட்டுப்பாடு வேண்டாமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய கோதுமைக்கு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது, அதை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மேலும், ஒரு மாநிலத்திலிருந்து அடுத்த மாநிலத்திற்கு தானியங்கள் போவதற்கு கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறது. விலை அதிகமாக இருக்கிறதே, அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. அவரவர்களுடைய கட்சியின் அடிப்படையில்தான் இங்கே பேசுகிறார்கள். அகில இந்தியா பூராவிலும் இருக்கக்கூடிய உணவு நெருக்கடியை மனதில் வைத்து, நாட்டினுடைய கஷ்ட நிலையை மனதில்கொண்டு, அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு பதிலாக, கட்சி அடிப்படையில் பேசுவதைப் பார்க்கும் பொழுது உண்மையிலேயே வருந்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. உணவு நெருக்கடி என்பது நாட்டின் நெருக்கடி. இந்த நிலையில் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து அதற்கு வழிவகை காண முயற்சித்தால் அது நலமாக இருக்கும். திரு. கலியாணசுந்தரம்

23rd October 1964] *[திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]*

அவர்கள் அர்பன் ஏரியாவிற்கெல்லாம் ரேஷன் முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் இரண்டு விதமான பாலிசிகளைக் கையாளவேண்டும். ஒன்று ஷார்ட் டெர்ம் பாலிசி, இரண்டாவது லாங் டெர்ம் பாலிசி. உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது என்ன வென்றால், அர்பன் ஏரியாவையும், டெஃபிசிட் பாக்கெட்டுகளையும் ஒன்றாக இணைத்து, அதிகமாக ஸ்டாக்கைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து பேமிலி கார்டு முறையை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கு மென்று நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுது இந்த நெருக்கடி அர்பன் ஏரியாவிலும், டெஃபிசிட் பாக்கெட்டுகளாக உள்ள நகரங் களிலும்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த இடங்களுக்கு வெளியிலிருந்து அரிசி வரவேண்டிய நிலையிலிருப்பதால் மக்கள் அவதிப் படுகிறார்கள். ஆகவே, பம்பர் ஸ்டாக் கொண்டுவந்து பேமிலி கார்டு முறையையும் ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். சர்க்காரு டைய மேற்பார்வையில் நெல் கொள்முதல் செய்வதைப்பற்றி நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டால் ஆங்காங்கு நடக்கக்கூடிய ஊழல்கள் தெரியாமல் போய்விடும். ஆகவே, நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள், அன்றாடம் நடைமுறையில் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்கள், இவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு ஸ்டேட் லெவல் கமிட்டி ஒன்று இருந்தால், இந்த ஷார்ட் டெர்ம் பாலிசியினால் ஏற்படக்கூடிய குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியும். ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு கமிட்டியும் ஜில்லா அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டியும் கூட இருக்கலாம். மூன்று ரேஷனிங் கொண்டு வந்தபொழுது உணவு கமிட்டியென்று ஒன்று இருந்தது. இது அட்வைசரி கமிட்டியாக இருந்தால் போதும். வினியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங் களையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கும், நடைமுறையில் இருக்கக் கூடிய குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்தால் அது நல்ல முறையில் வேலை செய்யும். மேலும், ஸ்டேட்ட் லெவலில் லெவி சிஸ்டம் என்ற முறையைக் கொண்டுவரலாமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு எக்சுருக்கு இவ்வளவு மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். அர்பன் ஏரியாவிலும், டெஃபிசிட் பாக்கெட்டுகளிலும் உள்ள ஜனத்தொகையைக் கணக்கிட்டு எவ்வளவு தேவை என்பதை முதலில் பார்க்கவேண்டும். அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய உணவு தானியம் போக பாக்கியுள்ளதற்கு இந்த லெவி முறையைக் கொண்டுவந்தால் இப்பொழுதிருக்கக்கூடிய கஷ்டம் நிவர்த்தி யாகுமென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது பிரைஸ் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. இன்று பிரைஸ் கண்ட்ரோல் இல்லாவிட்டால் விலைகள் மேலும் மேலும் ஏறிக் கொண்டே போகும். 1952-ல் சர்க்கார் கண்ட்ரோலை எடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு வருஷா வருஷம் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அன்று கண்ட்ரோலை எடுத்தவர்களின் மனப்பான்மை தற்காலிகமாக இருக்கலாம். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒரு டெஃபிசிட் ஏரியாவாக இல்லாவிட்டாலும்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [23rd October 1964

சர்ப்ளஸ் ஆக இல்லாமலிருப்பதினால் கண்ட்ரோல் இருப்பது அவசியம். அதே நேரத்தில் கண்ட்ரோல் இருந்தால் விவசாயிகளுக்குப் பல இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்த லெவி முறையை ஏற்படுத்தி கண்ட்ரோலையும் வைத்து இந்த லெவி முறையினால் கிடைக்கக்கூடிய தானியத்தை அர்பன் ஏரியாக்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் கஷ்டம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். டிஸ்டிரிபியூஷனைக் கவனித்துக்கொள்ள ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கவேண்டியது அவசியம். தாலூக்கா லெவலிலுங்கூட உணவு அட்வைசரி கமிட்டி ஏற்படுத்தி, மேற்பார்வை பார்க்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் ஆங்காங்கு நடக்கக்கூடிய தவறுகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

இப்பொழுது இந்த அகில இந்திய பாலிசியைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு நல்ல கொள்கைதான். ஆனால், அதை அமல் நடத்தும்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாம் சரியாக நடக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் அந்தக் கொள்கை சரியாக நடத்தப்படவில்லை.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not criticise Governments of other States.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : உதாரணமாக இன்று கேரளாவை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் வாங்குகிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்பொழுது அது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேல் நம்மால் வாங்க முடியவில்லை. ஆனால், கேரளாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். நமது கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் ஸ்டேட் டிரேடிங் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே மெம்பராக இருந்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டிலே ஸ்டேட் டிரேடிங்கினால் அரசாங்கத்திற்கு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்பட்டதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஸ்டேட் டிரேடிங் என்பது கூடாது. ஓவர்ஹெட் சார்ஜ்கள் அதிகமாக ஏற்படும். மேலும், ஊழல்களும் ஏற்படும். அதற்குப் பதிலாக மாகாண ரீதியில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு கொள்கையை வகுத்து டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்று வைக்கலாம். அதாவது சர்க்கார் 50 பர்சென்ட் முதலீடு செய்யவேண்டும். பொது மக்களிடமிருந்து ஷேர்கள் மூலமாகவோ அல்லது கான்ட்ரிபியூஷன் மூலமாகவோ பாக்கியுள்ள 50 பர்சென்ட்டைப் பெற வேண்டும். இவ்வாறு முதலீடு செய்து இன்டிபெண்டன்ட் ஆக ஒரு ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்தலாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அவர்கள் வாங்கவும், வினியோகம் செய்யவும் வழிவகைகள் செய்யலாம். உதாரணமாக, மையை எடுத்துக் கொண்டால், உற்பத்தி செய்பவர்கள் அவையெல்லாம் பூல் செய்து விநியோகம் செய்கிறார்கள். ஒரு குறை

23rd October 1964] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

பாடும் இல்லே. ஒரு சிறிய கிராமக் கடைக்குக்கூட டீ வந்துவிடு கிறது. மொத்தமாகப் பூல் செய்து அப்படிச் செய்கிறார்கள். ட்ரேட் கார்ப்பொரேஷன் போல் பொதுப் பூலாக வைத்துக் கொண்டு நிர்வாகம் செய்கிறார்கள். ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொ ரேஷன் வைத்தால் ஏகப்பட்ட ஊழல்கள் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். உற்பத்தித் திட்டத்தை விரிவு படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்தாலொழிய நாட்டுக்கு வழியில்லே. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது மெட்ராஸ் பப்ளிக் ட்ரஸ்ட்ஸ் ஆக்டை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவன் சாகுபடி செய்ய வேண்டாம் என்று போட்டிருக் கிறோம். ஆனல் ஒரே குடும்பத்தில், அண்ணன் ஐந்து ஏக்கரும், தம்பி ஐந்து ஏக்கரும் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் தனித்தனியாகப் பிரித்து உற்பத்தி செய்தால்தான் உற் பத்தி பெருக வழி ஏற்படும். மடாதிபதிகளே எடுத்துக் கொண்டா லும் அப்படித்தான். அவர்கள் நிலத்திலும் அதிக விரயம் ஆகிறது. அதையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வழி செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருக முடியும். சாகுபடிதாருக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள். அடுத்தபடியாக இர்ரிகேஷனே எடுத்துக் கொள் ளுங்கள். அது ஐந்து பேர் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அதைப் பிரித்து அமைத்தால்தான் செவ்வனே செயல் படமுடியும். ப்ரைம் மினிஸ்டர்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். "இர்ரிகேஷனே இரண் டாகப் பிரிக்கவேண்டும். மைனர் இர்ரிகேஷன், மேஜர் இர்ரி-கேஷன் என்று செய்யவேண்டும். இரண்டு பேர்கள் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் அது செவ்வனே நடக்கும்" என்று இப்பொழுது எஸ்.எம்.ஐ.பி., ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன், ரெவின்யூ ட்டிபார்ட்மெண்ட், பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண் என்றும், பிளாக் லெவல் இர்ரிகேஷன் என்றும் ஐந்து இலாக்காக் களின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மாற்றி நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு க்ரெடிட் ஃபெசிலிடிகள் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஃபெர்டிலீசர் விநியோகம், சாயில் டெஸ்ட் இவைகளின் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் வகுத்து நல்ல முறையில் செயல் படுத்தினுல். . .

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: இது என்ன பட்ஜெட் ஸ்பீச்சா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று இந்த வழிகளையெல்லாம் சொல்லுவது நலம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் மட்டும் அப்படியெல்லாம்தான் பேசும்போது சொல்லலாம் என் கிறார்கள். கண்ட்ரோல் வந்தால் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

[23rd October 1964

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்த் தரப்பிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு கிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒரு மந்திரி சபைமேல் கொண்டு வரவேண்டுமானால், சில சில தகுதியான, தரமான காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். ஆளும் தரப்பினர் அத்து மீறிப் போகின்றார்களா? ஆளும் கட்சி வண்டி தடம் புரண்டு விட்டதா? ஆணவத்துடன் நடக்கிறார்களா? எதிர்க் கட்சியினரின் ஆலோ சனைகளைக் கேட்காமல் தன் போக்கில் செல்லும் நிலை ஏற் பட்டு விட்டதா? அகங்காரம் பிடித்தவர்களாக ஆகிவிட்டார்க ளா? என்ன நடந்து விட்டது அமைச்சரவையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு? எதிர்க் கட்சி, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் காலியில் சொன்னார்கள் ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க் கட்சி யினரும் இந்த சட்ட மன்றத்தில் மிகவும் பரஸ்பர சௌஜன்யமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று. அவர்களே, அப்படி எடுத்துக் கூறும்போது, நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் எதற்கு என்று ஒரு சந்தேகம் எழுகிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசும்போது, எதிர்த் தரப்பினர் ஒருமைப்பாட்டு அடிப்படையில் பேசுகிறார் களா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒரு சாரார் கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்; இன் னொரு சாரார் கட்டுப்பாடு வேண்டியதே இல்லை என்கிறார்கள், கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டால் உடனே அரிசி, நெல் எல்லாம் அகப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும் என்கிறார்கள். இன்னுமொரு சாரார் நடுவிலே இருந்துகொண்டு, இருக்கலாம், இருக்காமலும் இருக்கலாம் என்று பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போவதற்கு முன்பு 'புஷ்பம்' என்று சொன்ன பிள்ளை பள்ளிக்குப் போன பிறகு, 'புய்ப்பம்' என்று சொல்ல, 'என்ன ஆசிரியரே, புஷ்பம் என்று சொன்ன பிள்ளை புய்ப்பம் என்கிறானே' என்று கேட்டதற்கு ஆசிரியர் 'புய்ப்பம் என்றும் சொல்லலாம், புஷ்பம் என்றும் சொல்லலாம்' என்று சொன்னாராம்—இரண்டுங்கெட்டான் வகை யில் கட்டுப்பாடு இருக்கலாம், இருக்காமலும் இருக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில், இவர்களெல்லாம் சேர்ந்து நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை என்ன என்று நினைப்பது? இன்றைக்கு எற்பட்டிருக்கும் நெருக் கடி நிலைமையை பயன்படுத்துக்கொள்ள நினைக்கிறார்களோ என்று தான் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது.

மந்திரி அவர்கள் மதுரைக்குச் சென்றதைக் குறித்து, கோட்டை யிலிருந்து மதுரைக்கு எதற்காகச் சென்றார்கள் என்று கேட்டார் கள். மந்திரிகள் எட்டுப் பேர்களும் கோட்டையில் இருந்து கொண்டிருந்தால் முன்னொரு முறை சொன்னார்கள், அங்கே இணற்றில் எட்டுப் பிணங்கள், இங்கே கோட்டையில் எட்டு மந்திரிகள் என்று; அந்த மாதிரி குற்றச் சாட்டைச் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று இல்லாவிட்டாலும்,

அங்கே அரிசி கிடைக்கவில்லே என்று போன் வந்தவுடன் மந்திரி மன்ருடியார் பறந்து சென்ருர்கள். இங்கே எதிர்க் கட்சியினர் உண்ணுவிரதத்தைப் பற்றி நீனைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, மந்திரிகள் அத்தனே பேரும் சேர்ந்து கூடிப் பேசி மக்களுக்கு எப்படி உணவுப் பொருள்களேக் கொண்டு கொடுப்பது என்று முடிவுக்கு வந்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொருவராகச் சென்று, எங்கெங்கே அரிசி கிடைக்கும் என்று பார்த்து அங்கெல்லாம் அரசாங்க ரீதியில் வாங்கி விஜியோகிக்க, கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு போட்டு, பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கச்செய்து, சென்னேக்கு அரிசி வரக்கூடிய நிலேயை உண்டாக்க வேண்டும் என்று செயல்பட்ட மந்திரிகளே, பறந்து சென்று காரியத்தைச் சாதித்த மந்திரிகளே, கட்சியை வளர்க்கிறார்கள் என்று சொல்வது எவ்வளவு வருந்தத் தக்கது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லே. அதை விட்டு மந்திரிகள் கோட்டையில் இருந்திருந்தால், என்ன சொல்லியிருப்பார்கள் ? அங்கே மக்கள் பஞ்சத்தாலும், பசியாலும் வாடுகிறார்கள், இங்கே மந்திரிகள் கோட்டையில் ஃபேன் அடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு, ப்யூன்கள் சிட்டைக் கொடுத்து கொடுத்து ஒவ்வொருவராகப் பார்த்துக் கொண்டு, பெரிய பெரிய கார்களில் அழகாகப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய, மக்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க மந்திரிகள் பறந்து சென்று செய்த சேவையை மக்கள் பாராட்டுவார்கள்; இவர்கள் பாராட்டா விட்டாலும் மக்கள் கட்டாயம் பாராட்டுவார்கள். இவர்கள் இங்கே நெருக்கடியான நிலேமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஏதோ அரசியலில் கட்சியை வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூருமல் இருக்க முடியாது. எரிகிற வீட்டில் அடித்தது ஆதாயம் என்ற முறையில் செய்தார்கள் என்று சொல்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நீனேக்கிறேன். நாட்டில் மக்கள் பசியால் வாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, இவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தும், உண்ணுவிரதம் இருந்து கொண்டும், பத்திரிக்கையில் பத்தி பத்தியாக செய்திகள் வரவும், அழகாகப் படங்கள் வரவும், காலேயிலே இங்கே உண்ணுவிரதம் இருக்க, மாலேயில் பத்திரிகைகளில் படங்கள் வர, மறுநாள் ஆயிரக்கணக்கான டன்கள் அரிசி தஞ்சையிலிருந்தும், மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வரவும், உண்ணுவிரதத்தால் அரிசி வந்தது போல பத்திரிகைகளில் செய்திகள் தோன்றவும் எல்லாம் சரியாக இருக்கவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். குருவி உட்கார்ந்தாலும் பனம்பழம் விழுந்தது போல், அமைச்சர்கள் செயல்படவும் இவர்கள் இங்கே உண்ணுவிரதம் இருக்கவும், அரிசி வரவும் சரியாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் மூக்கையா தேவர் நேற்றுப் பேசினர்கள் : க்யூ வரிசையில் நிற்பவர்கள் எல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள் என்கிறார்கள் என்ருர். பகல் உணவு இல்லாத பாமர ஜனங்கள் பிள்ளேகளுக்கு, வீட்டில் சென்று பார்த்தால் பழைய சோறுகூட இல்லாத வீட்டுக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்று

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [23rd October 1964

தீட்டிய திட்டத்திற்கு, அமெரிக்கா போன்று உபரிப் பொருள்கள் உள்ள நாடுகளிலிருந்து, அவர்களுடைய உபரிப் பொருள்களைப் கொடுங்கள் என்று கேட்கும்போது, மந்திரிகளைப் பிச்சைக்காரர் கள் ஆக்கினர்கள் இந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்; ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு உதவியாக மதிய உணவுத் திட்டத்தை நடத்த ஊக்கம் எடுத்தபோது, ஆசிரியர்களை பிச்சைக்காரர்கள் ஆக்கி னர்கள் இந்த எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்; அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லுகிறார்கள், க்யூ வரிசையில் நின்று அரிசி வாங்குகிறவர்களை பிச்சைக்காரர்கள் ஆக்கிவிட்டார்கள் என்று. அவ்விதம் மந்திரி சொன்னர்கள் என்று சொன்னர்கள். எங்கே சொன்னர்கள் என் பதைச் சொல்லவில்லை. இந்த வகையிலே மந்திரியிலிருந்து மக்கள் வரையில் அத்தனை பேர்களையும் 'பிச்சைக்காரர்கள்' என்று குறிப்பிட்டு அரசியல் பிச்சை ஆடவேண்டுமா ? என்று என் போன்றவர்கள் கேட்கத் துணிகிறோம். இம்மாதிரி நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படும்போது எதிர்க் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பும் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் அவசியம்.

'மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பதுக்கல் இருக் கிறது' என்று எதிர்த் தரப்பிலுள்ளவர்கள் இப்பொழுது குறிப்பிடு கிறார்கள். 'மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் பதுக்கல் இருக்கிறது, குவியல் முறையில் பணம் இருக்கிறது' என்று எடுத்துச் சொன்னது யார் ? பதுக்கல் பணத்தை வெளியே கொண்டு வர வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னது யார் ? லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கமிட்டிகள் நியமித்தது யார் ? கள்ளச் சந்தை இருக்கிறது, கள்ளப் பணத்தை வெளியே கொண்டு வந்தே தீர வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்தது யார் ? திரு. டி. டி. கிருஷ்ண மாச்சாரியார், திரு. வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னர்களே தவிர, வேறு யாரும் இல்லை. தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்க காங்கிரஸ் கட்சி என்றுமே தயங்கியதில்லை. அதனால்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சி இன்று நாட்டு மக்களிடையே நங்கூரம் பாய்ச்சிக்கொண்டு நிற்கிறது. இந்த நிலையில்தான் எதிர்க் கட்சிகள் தங்களுக்குத் தொல்லையாக காங்கிரஸ் கட்சியைக் கருதிக்கொண்டு, 'பதினேழு ஆண்டுகளாகச் சனியன் பிடித்துவிட்டதே' என்று திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களும் சொன்னர்கள். 'சனியன் பிடித்துவிட்டதே' என்று எதிர்க் கட்சி யினர் நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு, மக்கள் மன நிலையில் நங்கூரம் போட்டுவிட்டது காங்கிரஸ். ஆகவே, ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, ஆயிரக்கணக்கான விழுதுகளைப் பரப்பி பெரிய ஆலமரமாக வளர்ந்து விட்டது காங்கிரஸ். இதிலிருந்து நாம் தைரியமாகச் சொல்லலாம், மக்களிடம் காங்கிரசுக்கு நல்ல ஒரு நம்பிக்கை இருக்கும் காரணமாகத்தான் நாட்டுக்கு அமைதியான ஒரு ஆட்சியைக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல; நீதியோடு, நேர்மையோடு, அற உள்ளத்தோடு ஆட்சி நடத்தும் நிலை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இருக்கிறது என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் நெருக்கடியைச் சமாளிக்கப் பார்க்கிறோம். லஞ்ச ஊழலே ஒழிக்கவில்லை என்று எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சொல்ல

23rd October 1964] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

லாம். நேற்று எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் பேசும்போது, உதாரணத்திற்காக எடுத்துச் சொல்வதற்கு, 'காந்திஜி சொன்னார்' 'நேருஜி சொன்னார்" என்று தான் சொன்னார்கள். நாட்டிலே இருக்கும் விவசாயம் 'ஃபெயில் ஆய்விட்டது', 'தொழில் ஃபெயில் ஆய்விட்டது' என்று நேரு அவர்கள் சொன்னதையே தான் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிய சரக்கெல்லாம் ஆளும் கட்சியினர் எடுத்துச் சொன்ன சரக்காகத்தான் இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள சொந்தச் சரக்காக இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இப்படியிருக்க, 'ஆளுங்கட்சியினர் பதினேழு ஆண்டு காலமாக ஆண்டும் நாட்டில் முன்னேற்றம் இல்லை' என்று தைரியமாகச் சொல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் கண் மூடித்தனமாகப் பேசுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள், பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். வாகன வரி 4 கோடி ரூபாயிலிருந்து 14 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், விற்பனை வரியிலிருந்து வருமானம் 14 கோடி ரூபாயிலிருந்து 27 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், தமிழ் நாட்டின் வருமானம் 57 கோடியாக இருந்தது பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்பொழுது 130 கோடி ரூபாய் அளவை எட்டிப் பிடித்திருக்கிறது என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவுக்குத் தேசிய வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. அப்படி இந்த நாட்டில் தொழில் வளரவில்லையா? விவசாய முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லையா? நாட்டிலே கல்வி கற்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை உயரவில்லையா? எதிலும் முன்னேற்றம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. நாளுக்கு இரண்டு ஆலைகளுக்குத் தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டாசாமன் அவர்கள் லேசென்ஸ் கொடுத்திருக்கவில்லையா? தொழில் அபிவிருத்தி இந்த நாட்டில் இல்லையா? '1951-ம் ஆண்டில் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை ஏன் ஆர்ஜிதம் செய்து விட்டார்கள்?' என்று எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் கேட்டார்கள். நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யாமல், நிலத்தை எடுக்காமல் தொழில் எவ்வாறு வர முடியும்? நேரட அடிக்காமலேயே திட்டம் நிறைவேறிவிடுமா? மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. ரூபாய்க்கு எட்டு படி அரிசி விற்றபோது மட்டும் பட்டினி இல்லாமலா இருந்தது? அப்பொழுது தான் எத்தனையோ பேர்கள் பட்டினி, பசியால் வாடினார்கள். அப்போது ஒரு படி அரிசி வாங்க இரண்டணா கூடக் கிடைக்காத காலம். இப்பொழுது படி ஒன்றரை ரூபாயாக இருந்தாலும் அதை வாங்கும் சக்தி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'மக்கள் சினிமாவுக்குக் க்யூ வரிசையில் போகவில்லையா?' என்று அமைச்சர் பேசினார் என்றால், அவர் மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியைக் குறிப்பிடுவதற்காகச் சொன்னார். அதைச் சுட்டிக்காட்டி, 'மந்திரி வாயை மூடிக்கொண்டு ஏன் இருக்கக்கூடாது' என்று திரு. மதியழகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [23rd October 1964

அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூட அமைச்சருக்கு உரிமை இல்லையா? மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவில்லையா? என்று நான் கேட்கிறேன்.

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கரடு முரடான நிலத்தையெல்லாம் கழனிகளாக்கவில்லையா? முன்பு மூக்கால் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்களே, இது வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருப்பதைக் காட்டுவதாக இல்லையா? விற்பனை வரி வருமானம் அதிகரித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு கடை இருந்த இடத்தில் பத்து கடைகள் வந்திருந்தால் தானே விற்பனை வரி அதிகம் வந்திருக்க முடியும்? ஒரு ஜவுளிக் கடை இருந்த இடத்தில் பத்து ஜவுளிக் கடைகள் வந்திருக்க வேண்டும். ஒரு பெட்டிக் கடை இருந்த இடத்தில் ஐம்பது பெட்டிக் கடைகள் வந்திருக்கலாம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பெரிய மிராசுதார்கள், பண்ணையார்கள், பட்டாதார்கள், பழம்பெரும் முதலாளிகள் வீட்டிலேதான் கார் வேகமாகப் போய் நிற்கும். அப்பொழுது 'டஸ்ட்லெஸ்' ரோடு கிடையாது. ஊருக்குள் கார் வர முடியாது. ரோடெல்லாம் தூசியைக் கிளப்பிக்கொண்டு போவார்கள். ஆனால், இப்பொழுது நிலைமை என்ன? கார்கள் அடுத்தடுத்து, இரயில் வண்டிபோல் போகின்றன என்றால் அந்த அளவுக்கு ரோடு வசதி ஏற்பட்டிக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வளம் பெருகியிருக்கிறது. மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரித்து, வியாபாரமும், வாணிபமும், அதிகமாகித் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். மளிகைக் கடைக்காரர்கூட அம்பாஸடர் கார் வைத்திருப்பதையும், அரிசிக் கடைக்காரர் அம்பாஸடர் காரை மாற்றி, லேடஸ்ட் ஃபியட் காருக்கு ரிஜிஸ்டர் பண்ணி வைக்கிற அளவுக்கு வளம் பெருகியிருக்கிறது என்பதை நாம் 'இல்லை' என்று சொல்ல முடியாது.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசு பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சமயத்தில் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்—அடுத்த கட்சிகளிலே இருப்பவர்களுக்கு பரிசு கொடுக்கப்படவில்லையா? பிறந்த நாள் பரிசாகக் கார் கொடுக்கப்படவில்லையா? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய கையாலே அந்தப் பணத்தைக் கூட வாங்காமலும், அந்தப் பணம் தன்னிடத்திலே வராமலேயே, அது மாணவர்கள் கல்விக்காகப் போகவேண்டும் என்று சொன்னதை ஏன் மற்றவர்கள் பாராட்டியிருக்கக் கூடாது? பொதுவாக வசூல் செய்ததற்குக் கணக்கு இல்லை என்று சொல்வது? அதை முதலமைச்சரா எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்? இங்கிலாந்து நாட்டில் 23 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள நாடு அது. நம்மைவிட பழமையாகச் சுதந்திரம் அடைந்த நாடு அது. அங்கே 23 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே எட்டு அமைச்சர்களை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு கச்சிதமாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது, அவரைப் பாராட்ட வேண்டியிருக்க, பண்டிற்குப் பண்டகசாலை என்று கருதிக்கொண்டிருப்பவர்கள்,

23rd October 1964] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

பழம்பெரும் தேச பக்தரை, பொறுமைக்குச் சின்னமாக இருக்கக் கூடியவரைப் பார்த்து, 'வெட்கம் இல்லையா? மானம் இல்லையா? ஈனம் இல்லையா? என்று கேட்பதா? எதிர் கட்சியினர் சொல்வதையும் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டு பொறுமையின் உருவமாகவே இருப்பவரை ஏன் இம்மாதிரி கேவலமாகப் பேச வேண்டும் என்று என் போன்றவர்கள் கேட்கின்றோம்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்து விளம்ப நான் முற்படுகிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்து நான் முதலில் சொல்லும்போது, 'மரணத்திற்குத் தவணை ஒன்று, மன்னிப்புக்கு தவணை இரண்டு, நம்பிக்கைக்குத் தவணை மூன்று' என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவன் ஒரு முறை தவறு செய்தால் மன்னிக்கலாம். இரண்டாம் முறை தவறு செய்தாலும் மன்னிக்கக் கூடும். மூன்றும் முறை தவறு செய்தால் அதை யாருமே மன்னிக்க மாட்டார்கள். நான் 'தவறு' என்று இந்த இடத்தில் சொல்லும்போது, 'நம்பிக்கையின்மையில் நடந்து கொள்வது' என்ற பொருளிலேயே சொல்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து ஆயிற்று. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து ஆயிற்று. மூன்றாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டமும் முடியும் தறுவாய் ஆயிற்று. உணவுப் பிரச்னை என்ன ஆயிற்று? சாதாரண இந்த உணவுப் பிரச்சினையைக்கூட இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் சமாளிக்க முடியவில்லை என்றால், நாம் இனி எதைச் சாதிக்கப் போகிறோம்? எதை சமாளிக்கப் போகிறோம்? நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட இந்த நாட்டிலே நாம் இதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை என்றால், வேறு எந்தக் காலத்தில் உணவுப் பிரச்சினையை நாம் சமாளிக்கப் போகிறோம்? இதற்கெல்லாம் நிர்வாகத் திறமையின்மை தான் காரணம் என்று நான் உங்கள் மூலமாக இந்த சர்க்காருக்குச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முன்பு, வெள்ளைக்காரனை—இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த போது—'கொள்ளைக்காரன்' என்று நாம் சொன்னோம். அந்தக் காலத்தில் கூட இப்படிப்பட்ட நிலை வரவில்லை. ஒரு தடவை யுத்தம் வந்தபோது கூட இப்படி வரவில்லை. அப்பொழுது நாம் சொன்னோம். காங்கிரஸ் கட்சியினரும் கூட சொன்னார்கள். "அரிசியை அளந்து போடுகிறான்" என்று சொன்னார்கள். "அவுன்ஸ் கணக்கில் போடுகிறான்" என்றும் சொன்னார்கள். இன்று அவுன்ஸ் கணக்கில் இல்லை, 'ட்ராப்' கணக்கில் கூட கிடைக்க முடியாத நிலைமை வந்திருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

'உணவுப் பொருள் இன்றைக்குக் கிடைக்காத நிலைமைக்குக் காரணம் உற்பத்திக் குறைவு' என்று சொன்னால், 'இல்லை, உற்பத்தி அதிகமாயிருக்கிறது' என்று ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [23rd October 1964

கள் சொல்கிறார்கள். ஆக, உற்பத்திக் குறைவு என்று சொல்ல விரும்பாவிட்டால், இந்த நிலைமைக்கு யார் மீது பழியை இவர்கள் சொல்லப் போகிறார்கள்? அதே நேரத்தில், 'விநியோகத்தில் தான் தவறு இருக்கிறது' என்பது அமைச்சர்கள் ஒத்துக்கொண்ட உண்மையாகும். அதைக் கண்டுபிடிக்க என்ன வழி செய்தார்கள் அமைச்சர்கள்? அதற்கு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட வியாபாரம் தான் காரணம். அரசாங்கம் மேற்கொண்ட வியாபாரம் அரைக் கிணறு தாண்டியவன் கதி தான். அதுவும் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அரிசி விநியோகத்தில் அரசாங்கம் மேற் கொண்ட பொருளாதாரம் ஒரு கலப்படப் பொருளாதாரம். இதை நான் சொல்லும்போது உங்கள் மூலமாக, இந்த அமைச்ச ரவைக்கு சொல்லிக்கொள்வேன்—இது ஒரு ஆண்மையாகவோ அல்லது பெண்மையாகவோ முழுமையாக இல்லை. நான் இன்னும் சொல்வேன்—ஒரு அலி போன்ற நிலைமையில் தான் இந்த வியாபார முறை இருக்கிறது. என் இதைச் சொல்கிறேன்? ஒன்று—அரசாங்கமே அதனை எடுத்து நடத்த வேண்டும். இல்லையென்றால், வியாபாரிகள் கையில் விட்டாவது போயிருக்கவேண்டும். இரண்டு நிலைமையும் இல்லாதபோது இதை இப்படித்தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

இதை நான் சொல்லும்போது ஒரு வாரத்தில் சரியாகப் போய் விடும், இரண்டு வாரத்தில் சரியாகப் போய்விடும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போய்விடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாள் பூராவும் கால் கடுக்க க்யூவில் நின்றாலும் அரிசி கிடைப்பது இல்லை என்ற நிலைதான் இன்றும்
1-00 நீடிக்கிறது. பசியோடு, பட்டினியோடு வாடுகிற அந்த மக்கள்
p.m. எங்கே அரிசி என்று தான் கேட்கிறார்களே தவிர, பத்து நாள் பொறுங்கள், அரிசி கிடைப்பது சாதாரண நிலைக்கு வந்துவிடும் என்று அமைச்சர்கள் சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்ப தில்லை. கேட்பார்கள் - என்றும் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கிற பஞ்சத்திற்குக் காரணம் என்ன? விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்கிறபோது, வியாபாரிகள் தான் காரணம் என்று அமைச்ச ரவையில் உள்ளவர்களே குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இப்படி உணவு தானியங்களைப் பதுக்குகிற 'ஆண்டி—சோஷல் எலிமெண்ட்ஸ்' கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் தான் இந்த உணவு நெருக்கடியை உண்டாக்கியதற்குக் காரணம் என்று சுட்டிக்காட்டிவிட்டு தப்பிக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

• • • •

இன்றைக்கு வெளியில் இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன? எங்கே பார்த்தாலும் பசி, பட்டினி, மக்கள் நீண்ட க்யூவிலே நிற்கிறார்கள். (கனம் சபாநாயகர்—உங்களுக்கு பசி இல்லையே, பசி இருக்கிற மாதிரி பேசுங்கள்) இன்றுவரை வீட்டை விட்டு வெளி வராத பெண்களை, கோஷாப் பெண்கள் உள்பட, கடைத்தெருவில் மணிக் கணக்கில் நிற்க வைத்துவிட்டார்கள். நிறைமாத கர்ப்பிணிகள்,

* Expunged as ordered by the Chair.

23rd October 1964] *[திரு. மா. இராசாசங்கம்]*

பள்ளிக்குப் போகும் சிறுவர்கள் ஆகியவர்கள் எல்லாம் பசி பசி என்று நடுத்தெருவில் நிற்க அரசாங்கம் வேடிக்கை காட்ட முடியாது. பள்ளிக்குச் செல்கிற நேரத்தில் மாணவர்கள் பசி பசி என்று அலறுகிறார்கள். தாய்மார்கள் அரிசிக்காக கடைத்தெருவில் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. பால் குடிக்கிற கைக்குழந்தை பாலுக்காக அலறுகிறது . . .

MR. SPEAKER : The Hon. Member Srimathi A. S. Ponnammal will now speak.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : *தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த அவர்கள் அதற்கு ஆதாரமாகச் சரியான காரணம் எதையும் காட்டாமல் இங்கே ரோடு சரியாக இல்லை, அங்கே பள்ளி சரியாக இல்லை அதனாலே எங்களுக்கு இந்தச் சர்க்காரிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்பதாகத் தங்களுடைய வாதத்தை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த 17½ ஆண்டுகளாகப் பதவியில் இருந்து வருகிற காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் தொடர்ந்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வளவு வசதிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமைக்கும், இன்றுள்ள நிலைமைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் நன்றாக உணருவார்கள்.*

எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் பேசும்போது ஆளும் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் பதவி ஆசை பிடித்திருப்பதன் காரணமாக அதிகாரத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். பதவியில் நாங்களாக உட்காரவில்லை. பதவியில் யார் உட்காருவது என்பதை நிர்ணயிக்கக் கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் உள்ள 40 கோடி மன்னர்கள். அந்த 40 கோடி மக்களாகிய மன்னர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று அவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றுத்தான் காங்கிரஸ் கட்சி இன்றைய தினம் ஆட்சி பீடத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை மறந்துவிட்டு, இந்தநாட்டு மக்கள் இந்த ஆட்சியாளரிடத்தில் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கையை மறந்துவிட்டு சனியன் பிடித்தது போல 17½ ஆண்டுகளாக பிடித்திருக்கிறது என்ற அபத்தமான வார்த்தையை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது மிகவும் வருந்தக்கூடியது. இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போகிறது. இந்த விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எதிர்க்கட்சியினர்கள் சொல்வதற்கு முன்னால் ஆளும் கட்சியில் உள்ள நாங்களும் சொல்லுவோம். ஏறிக்கொண்டே போகிற விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த அரசாங்கத்தார் விலை நிர்ணயம் செய்ய முன் வந்தார்கள். விலை நிர்ணயம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடனே பதுக்கல்காரர்கள் உணவு தானியத்தைப் பதுக்க முன் வந்தார்கள். பதுக்கல்காரர்களைக் கண்டுபிடித்து

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [23rd October 1964

உணவு தானியத்தை வெளிக்கொணர சர்க்கார் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்த நேரத்தில் ஒரு பெரியவர்—அவர் பெயரை நான் இங்கே சொல்வதற்கு கனம் சபாநாயகர் அனுமதிக்க மாட்டார் என்று அவர் பெயரைச் சொல்லாமல் விடுகிறேன்—அவர் "பாருங்கள் இந்த அரசாங்கம் யாரையும் தொழில் நடத்த விடாது" என்று வெளியே கூக்குரலிட ஆரம்பித்தார். அவரை நல்லவரே, வல்லவரே என்று பாராட்டுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் இப்படி தொழில் நடத்துகிறவர்களை வாழவொட்டாமல் அழிக்கிறார்களே என்று வெளியில் கூக்குரலிடுகிறார்கள். இங்கே வந்து எங்கே அரிசி, எப்படி உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கப் போகிறீர்கள் என்று பேசினால்—இப்படி வெளியில் ஒன்று, உள்ளே ஒன்று என்று பேசுகிற கேவலமான நிலையில் உள்ளவர்களைத்தான் முதலில் தூக்கில் இட வேண்டும் என்று சொல்வேன்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் இப்படிப் பேசினால் அதை நான் அனுமதிக்கமுடியாது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கண்டபடி பேசும்போது நீங்கள் விட்டுக்கொண்டிருந்தீர்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர்: அவர்கள் பேசினார்கள் என்பதற்காக கனம் அங்கத்தினர் பேசினால் அப்போது இரண்டு பேருமே பேசிக் கொண்டிருப்பதா? எனக்குப் புரியவில்லையே. I will be very serious with any hon. Member whether he is on this side or that side.

திரு. மு. கருணாநிதி: தங்களுடைய தீர்ப்பிலே குறுக்கிடுகிறேன் என்று தவறுக் கருதக்கூடாது. 'தூக்கில் இட வேண்டும்' என்ற வார்த்தையை சட்டசபைப் புத்தகத்திலிருந்து எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். *

MR. SPEAKER: The hon. Lady Member Srimathi A. S. Ponnammal should withdraw her remarks.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அவர்கள் சொன்னார்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர்: அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் சொன்னார்கள் என்று அதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அந்தப் பிரச்சினையை அப்படியே விட்டு விடுகிறேன்.

லஞ்ச ஊழலைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களை இந்த அரசாங்கம் கண்காணித்து வருகிறது. நம்முடைய மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களை முன்பு அவர்கள் வாயார வாழ்த்தினார்கள். அப்படிப்பட்ட திறமையான மந்திரி சபை இந்த லஞ்ச ஊழல்களையெல்லாம் கண்டு பிடித்து தண்டனை அளிப்பதற்குத் தக்க நட

* Expunged as ordered by the Chair.

23rd October 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சிறிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தவுடன் கமிட்டிக்கு அனுப்பி குற்றச் சாட்டு உண்மையா என்று பார்த்து, பரிசிலித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வைர உள்ளம் படைத்த இந்தக் கட்சியில் இருந்த தலைவரைக் கூட சில குற்றச்சாட்டுகள் வந்திருக்கின்றன என்ற காரணத்தால், அது உண்மை என்று தெரிந்தவுடனேயே அவரைப் பதவியிலிருந்து இறக்கியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திருப்பரங்குன்றத்திலே ஒரு மாநாடு நடத்தியது. அந்த மாநாட்டிலே வசூலான பணம் என்ன வாயிற்று என்று கேட்டார்கள். பதில் வரவில்லை. மக்கள் கொடுத்த பணந்தானே அந்தப் பணம்? அந்தச் சிறப்பு மாநாட்டில் வசூலான பணத்தில் சில ஆயிரத்துக்குக் கணக்குக் கேட்க தைரியம் இல்லாமல் பல பிரிவுகள். . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் திருப்பரங்குன்றம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாட்டு வசூல் கணக்கு காட்டப்படவில்லையென்று அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள். கழகத்தின் மாநாட்டுக் கணக்குகள் அவ்வப்போது ஆறு மாதத்தில் கூட்டப் பெறுகின்ற தலைமைப் பொதுக்குழுவில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பதை அம்மையாருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் மாநாட்டுக் கணக்குகள் வராமல் இருக்கலாம்.

[கனம் சபாநாயகர் மணியடித்து திரு. கி. இரா. சம்பந்தத்தை அழைத்தார்.]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: (உட்கார்ந்தபடியே) சபாநாயகர் தப்பு பண்ணுகிறார்.

திரு. மு. கருணாநிதி: 'சபாநாயகர் தப்பு பண்ணுகிறார்' என்று அம்மையார் கூறுவது சபாநாயகரை அவமதிப்பதாகாதா?

MR. SPEAKER: The hon. Lady Member, Srimathi A. S. Ponnammal, must withdraw her remarks.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அந்த வார்த்தையை 'வித்ட்ரா' பண்ணிக் கொள்கிறேன். கொடுத்த 'டைம்'க்குள்ளாக நிறுத்திவிடுவது சரியானதல்ல.

MR. SPEAKER: Again, I say that the hon. Lady Member Srimathi A. S. Ponnammal, must withdraw her remarks.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: நான் அதை 'வித்ட்ரா' பண்ணிக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்தச் சபையின் முன் வைக்க விரும்பு கிறேன். இப்போது அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தை ஜெயித்து விடுவோம் என்ற நம்பிக்கையில் கொண்டு வரவில்லை. 1952-லே எதிர்க்கட்சியிலே அபரிதமான அங்கத் தினர்கள் வந்திருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் காங்கிரஸ் நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் தினம் தினம் டிவிஷன் கேட்கப்பட்டு எந்த நேரத்திலே சர்க்கார் கவிழ்ந்து விடுமோ என்ற நிலைமை இருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் கூட எதிர்க்கட்சிகள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. ஆனால் ஆளும் கட்சியானது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற தீர்மானத்தை அந்த அவையிலே வைத்து வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார்கள். ஆகவே, இப்போது எதிர்க்கட்சியினருக்குப் பிரசாரத்திற்காக மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே அதைக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். சைனாக்காரன் நம்முடைய நாட்டை ஆக்கிரமித்த போது எப்படி எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து செயலாற்றினோமோ அதே முறையில் நாட்டிலே தற்போது உணவுப்பிரச்சினையிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வாமல் மக்களுடைய வரிப்பணத்தை வீணடிக்கும் முறையிலே கடந்த மூன்று நாட்களாக அனுவசியமான வாதங்கள் இந்தச் சபையிலே நடைபெற்று வருவதைப் பார்க்க நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

அரிசிப் பிரச்சினையைப் பற்றி அவர்கள் வெகுவாகப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்காங்கே சென்று நெல்லை வாங்கி கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்காக விநியோகம் செய் வதற்கு ஏற்பாடு செய்வதைப் பற்றிக்கூடக் குறை சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு அமைச்சர்கள் தேவையான நடவடிக்கைகளையெல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவர்கள் 'மக்கள்படும் கஷ்டங்களை அமைச்சர்கள் கவனிக்கவில்லை; கோட்டையிலே நிம்மதியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று பேசுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு சிறு கதை நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு தகப்பனும், மகனும் ஒரு கழுதையை மார்க் கெட்டில் விற்கச் சென்றார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நாய்க் கதை, கழுதைக் கதை தவிர வேறு எவ்வளவோ விஷயங்கள் பேசுவதற்கு இருக்கின்றன.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : எல்லாருக்கும் தெரிந்த கதையான தால் விட்டு விடுகிறேன். ஆங்கில நீடிப்பைப் பற்றிய மசோதா ஒன்று இங்கு வந்தது. அதிலே ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டுமே தவிர இந்தி எதிர்ப்பைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை.

23rd October 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

அவர்கள் விஷயத்தை விட்டு விட்டு இந்தியை எதிர்ப்பது பற்றியே பேசினார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் ஒரே ஆளாக இருந்த போதிலும் தைரியமாக தமிழ்தான் வேண்டுமென்று அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசி ஒரு டிவிஷனையும் கேட்டார்கள். தமிழுக் காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிற இவர்கள் தமிழைப்பற்றி ஒன்றும் பேசவேயில்லை. அவர்கள் அவ்வாறு பேசியதற்குக் காரணம், திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் ஆங்கில நீடிப்புச் சட்டத்திற்கு ஏன் ஆதரவு தரவில்லை என்று கேட்பார்களே என்று பயந்து நடந்து கொண்டார்கள். நல்லசிவம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு 'நியூட்ரலாக' இருந்தார்கள். அப்படிப் பட்ட எதிர்க்கட்சியினர் இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை கொண்டு வருவதற்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அர்ஜூனன் மீது ஷூட்டிங் நடந்ததுபற்றிப் பேசினார்கள். அவர் ஏற்கெனவே அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்தவர். அதன் பிறகு தகாத செயல்களில் இறங்கினதின் காரணமாக. . . .

Mr. SPEAKER : It is not relevant here.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : அந்த விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லை. தவறான காரியங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து. . . .

கனம் சபாநாயகர் : அவர் 'காண்டக்ட்' தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லப் போகிறார்களா? அதைப்பற்றி யெல்லாம் பேசவேண்டாம். ப்ரிசம்ஷன் எல்லாம் வேண்டாம். That is why I say that is not relevant.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : நான் அதை விட்டு விடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வியைப்பற்றிப் பேசும்போது தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல முறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருந்த ஆசிரியர்களுக்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பின்னல்தான் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நூறு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும், அகில இந்திய கல்வி மாநாட்டில் நம்முடைய கல்வி அமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும் போது எங்கள் மாகாணத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த அளவு சம்பளம் 100 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னபோது அங் கிருந்த மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் எங்களால் அவ்விதம் கொடுக்க முடியவில்லையே, ஆகவே நீங்கள் இதை இங்கு சொன்னல் எங்கள் மகாணத்திலும் கூடுதல் சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள் என்பது இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு நாம் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். கல்வி இலாகாவைப் பற்றியும் சீருடையைப்பற்றியும் பேசினார்கள். நமது காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான் ஆசிரியர்களுக்கும் சரி, மாணவர்களுக்கும் சரி நிறைய உதவிகளைச் செய்திருக்கிறது. நம் நாட்டிலிருக்கின்ற

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [23rd October 1964

குரதிருஷ்டம் என்னவென்றால் சர்க்கார் செய்கின்ற பல நல்ல காரியங்கள் வெளியில் புலப்படுவதில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்தோ ரஷ்யாவிலிருந்தோ, சைனாவிலிருந்தோ யாராவது வந்து இந்த ராஜ்யத்தில் ஜனநாயக முறையில் எல்லாக் காரியங்களும் அமைதியாக நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லிவிட்டு போன பின்னால்தான், அப்படியா? என்று நமக்குக் கேட்கத் தோன்றும். நமக்குள்ளே நமது சர்க்கார் செய்கின்ற நல்ல காரியங்கள் தெரிவ தில்லை. இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த ராணி அவர்கள் நமது நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தபோது இந்த நாட்டிலுள்ள அபிவிருத்தி திட்டங்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த நாட்டில் ஒன்றுமே சரியாக நடை பெறவில்லை என்று சொல்லுவதைப் பார்த்தால் காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சள் என்று சொல்லுவது போல்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இங்கிலாந்தில் லேபர் பார்ட்டி, கன்ஸர்வேட்டிவ் பார்ட்டி என்றெல்லாம் கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் உருப்படியான திட்டத் தையும் கொள்கைகளையும் அடிப்படையாக வைத்து தேர்தல் நடத்துகிறார்கள். அதனால்தான் அவைகள் ஆட்சியை நடத்த முடிகிறது. அவர்கள் பல நல்ல கொள்கைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு ஆட்சியில் வருவோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு உருப்படியான கொள்கை எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சமீபத்தில் யாருக்கும் தெரியாமல் எந்த வித காரணமும் சொல்லாமல் திராவிடநாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டு விட்டார்கள். இப்போது இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏதோ போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இப்போது அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்தக் காலத்திலும் இந்த மாதிரி செய்தது கிடையாது. ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினால் நிச்சயமாக அதை செய்தே தீர்வார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் இங்கு என்ன சொன்னாலும் மக்களுக்கு அவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். வருகின்ற தேர்தலில் நாங்கள்தான் மந்திரிசபை அமைக்கப் போகிறோம், என்று சொல்லுகிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர். அவர்கள் பெருவாரியாக ஒரு நாளும் வரப்போவ தில்லை என்பதை இப்போது சொல்லிக்கொள்கிறேன். இவர் களுக்கு போராட்டங்கள், தியாகங்கள் எல்லாம் பேச்சிலேதான். இப்பேச்சு மக்களுடைய சிக்கலைத்தான் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது. கனம் வடிவேலு அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையெல்லாம் மிகவும் கேவலமாகப் பேசினார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் உள்ள வேலைகள் காங்கிரஸ் தியாகிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படு கிறது என்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வைத்து காங்கிரஸ் கட்சி பிரசாரம் செய்கிறது என்றும் எதிர்த்தார்கள். ஆனால்

23rd October 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

மக்களுடைய சக்தியெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, மக்கள் பங்கும் அரசாங்கத்தினுடைய பங்கும் சேர்ந்து பல இடங்களில் பல திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறி வருகின்றன. ஆனால் கனம் வடிவேலு அவர்கள் அந்த இடத்தில் நிர்வாகத் தலைவராக இருந்தும், ஒரு சூட்டி அரசாக இருந்தும் அந்த இடத்தில் நல்ல முறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை என்றால், அதற்கு அவர்தான் குற்றவாளியே தவிர அபிவிருத்தி திட்டங்கள் காரணம் அல்ல. அதே நேரத்தில் எங்களுடைய ஆக்கூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டம், பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர், கம்யூனிட்டி ஹால், ரேடியோ வசதி இது போன்ற பல காரியங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி என்ன கனவு கண்டாரோ அதையெல்லாம் அதற்கு ஏதாவது எதிர்ப்பு இருந்தாலும்கூட அவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, நிதி உள்ளவர்களிடமிருந்து நிதிகளைப் பெற்று பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். நாம் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்ன? ஒரு பக்கம் சைனக் காரன் தங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பட்டினிப் படையை திருப்பி விடுகின்ற முறையில் சண்டைக்கு இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அதுமட்டுமல்ல, வாரத்திற்கு ஒரு நாள் மட்டும் மட்டன் கிடைக்கிறது என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது அந்த நாட்டில். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு நம் பக்கம் திருப்பி எக்கேடாவது கெட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் பாகிஸ்தான் உறுமிக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய நிலைமையில் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை என்ன? மேல் நாட்டினரெல்லாம் பாராட்டும் வகையில் நாம் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறோம். பஞ்சாப் முதல்வர் குற்றம் செய்தார் என்பதற்காக மனு நீதி தவறுத முறையில் அவரைப் பதவியிலிருந்து இறக்கி விட்டிருப்பதும் மட்டுமல்ல, சட்டசபை உறுப்பினர் பதவியையும் இழக்கச் செய்யக்கூடிய வகையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்து வருகிறது. ஆனால் வசை பாடவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்ற நோக்கத்துடன் பலவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரு வாரியான அளவில் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது இரண்டு மூன்று இடங்களில் ஓட்டை உடைசல்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். இதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் போன்றவர்கள் இந்தப் பதினேழு ஆண்டுகளில் திட்ட வேலைகளினால் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது என்று சர்வாதிகாரப் போக்கில் கேட்கிறார்கள். ஆனால் உலகம் என்ன நினைக்கிறது? நாம் ஜனநாயக முறையில் மூன்று தேர்தல்களை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறோம். அதை வெளியில் உள்ளவர்கள் வந்து பார்த்து விட்டு புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்து வரக்கூடிய திட்டங்கள் இந்த நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல உலக நாடுகளுக்கே வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. நம்முடைய கூட்டுச் சேராக் கொள்கையை சமீபத்தில் சுதந்திரம் அடைந்த 58 நாடுகளுக்கு மேல் ஒத்துக்

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [23rd October 1964

கொண்டிருக்கிறது. கெய்ரோ மகாநாட்டில் சாஸ்திரியின் திட்டம் ஏக மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த உலகத்தை யாருடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரப் போகிறார்கள்? ரஷ்யாவா, அமெரிக்காவா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தத் தருணத்தில், அவர்கள் கூட நம் கூட்டு சேராகக் கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டு நம் பக்கம் திரும்பி வந்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்துச் சென்ற வாக்கை நாம் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அயல் நாட்டு கொள்கையைப்பற்றி இந்தச் சபையில் பேசுவதற்கு இடமில்லை என்றாலும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த சபையில் நம் அயல்நாட்டுக் கொள்கையை எதிர்த்து பேசினதின் காரண மாக இதைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கு சரியான முறையில் கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நமது கல்வித் திட்ட மெல்லாம் மக்களுக்கு ஏற்றவாறு அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் யார் வந்தாலும் சரி வராவிட்டாலும் சரி Men may come, Men may go என்ற முதுமொழிக்கேற்ப நம்முடைய திட்டம் வாழையடி வாழையாக உருப்பெற்று வருகிறது. அதிலும் காலத் திற்கு ஏற்றார்போல் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றார்போல் நாம் திட்டங் களைப் போட்டு வருகிறோம். நம்முடைய டைரக்டர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் ரஷ்யாவுக்குச் சென்று அங்குள்ள கல்வி முறைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். சென்ற 1952 முதல் 1957 வரையிலும் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கல்வித் திட்டத்தை சீரமைத்துக் கொடுத்தார்கள். பின்னால் வந்த அமைச் சர் அவர்கள் நாட்டிலிருக்கின்ற நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சூழ் நிலைக்கு ஏற்றவாறு சிறிது மாற்றம் செய்து திட்டத்தைத் தந்திருக் கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட பல திட்டங்களை நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்து மக்களுக்காக வேலை செய்து வருகிறது என்பதைக் கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(3) Business of the House

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the following Bills have been passed by the Legislative Council without any amendment :

(1) The Travancore-Cochin Lime Shells (Control) Repeal Bill, 1964 (L.A. Bill No. 33 of 1964).

(2) The Madras State Legislature (Continuance of use of English Language) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 41 of 1964).

I have also to announce to the House that the following Bills have been passed by the Legislative Council without any recommendation :—

(1) The Madras Appropriation (No. 6) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 42 of 1964).